

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Ἡ ΤΟΤ

Ἡ Ρ Ο Δ Ο Τ Ο Υ 5740.510
Α Δ Ι Κ Α Ρ Ν Α Σ Σ Ε Ω Σ ΑΙ

Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Α.

HERODOTI
HALICARNASSENSIS

HISTORIA.

EX EDITIONE JACOBI GRONOVII;

TOMIS NOVEM.

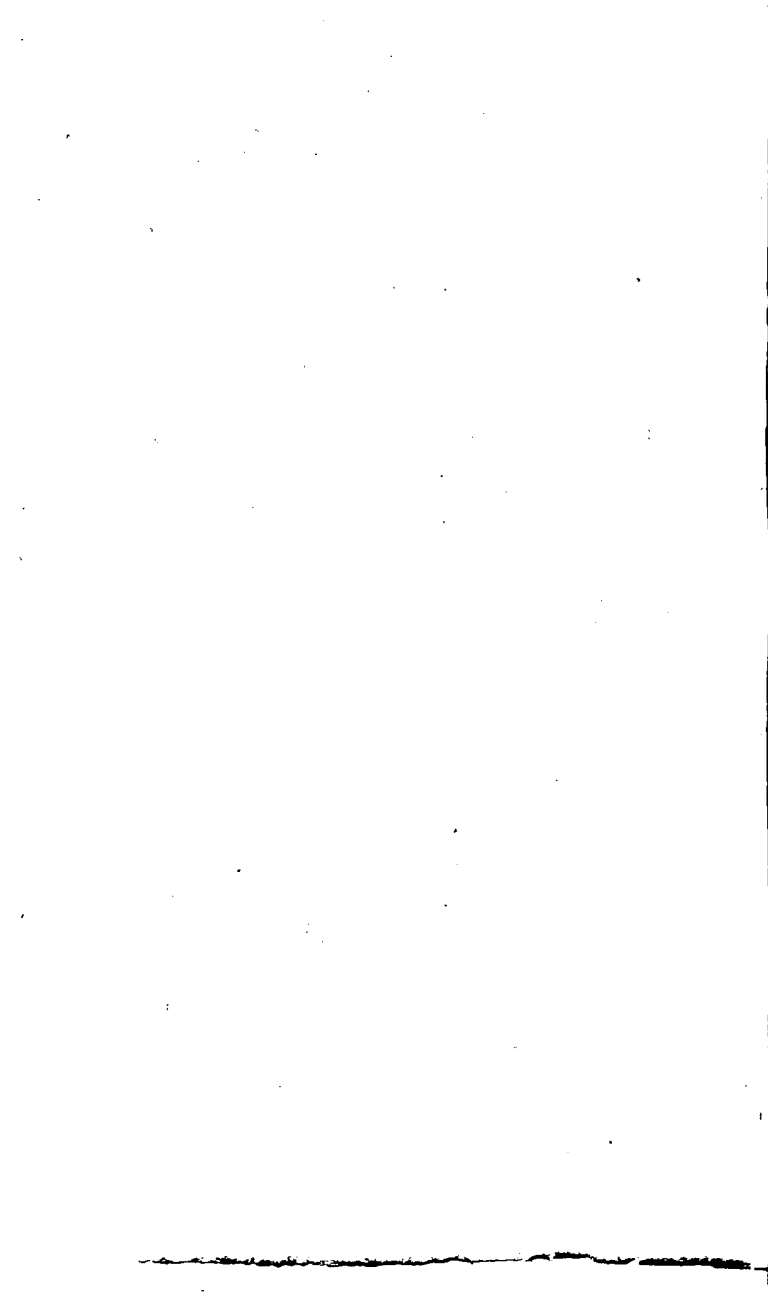
COMLATUMQUE NOVEM MUSIS OPUS. HOR.

ADJECTUS EST, EX EADEM EDITIONE, LIBER DE
VITA HOMERI; VULGO SED FALSO, ADScriptus
HERODOTO.

TOM. V.

GLASGUA E:
IN AEDIBUS ACADEMICIS
EXCUDEBANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULKE
ACADEMIAE TYPOGRAPHI
MDCCLXI.

ΤΩΝΤΟΥ

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ,

ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ.

HERODOTI

HISTORIARUM

LIBER QUINTUS,

QUI INSCRIBITUR

TERPSICHORE.

TOM. V.

A

HERODOTI
HISTORIARUM
LIBER QUINTUS,
QUI INSCRIBITUR
TERPSICHORE.

AT Persæ qui in Europa sub Megabazo relictî a Dario erant, primos ex Hellepontîis Perinthios, Dario parere recusantes, subegerunt, antea quoque a Paconibus male affectos. Siquidem a Strymone Pacones, admoniti divino responso ut bellum Perinthiis inferrent: et si quidem a Perinthiis ex adverso confidentibus provocarentur, nominatim compellantibus, eos invaderent; sin minus, ab invadendo abstinerent; ita fecerunt. Enimvero confidentibus Perinthiis e regione Paconum

ΤΩΝ ΤΟΥ

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ,

ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ.

ΟΙ δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν Περσέων κατα-
 λεφθέντες ὑπὸ Δαρείου, τῶν ὁ Μεγάβαζος
 ἤρχε, πρῶτος μὲν Περσίδας Ἑλλησπον-
 τίων, ὃ βελομένους ὑπηκόους εἶναι Δαρείου,
 κατεσρέψαί τε, περιεφθέντας πρότερον καὶ
 ὑπὸ Παίωνων τρηχέως. οἱ γὰρ ὦν ἀπὸ
 Στρυμόνος Παίοικες, χρήσαντες τῷ θεῷ στρα-
 τεύεσθαι ἐπὶ Περσίδας, καὶ ἦν μὲν ἀντικα-
 τιζόμενοι ἐπικαλέσωνταί σφας οἱ Περσί-
 θιοι, ὀνομασί βώσαντες, τὰς δὲ ἐπιχειρέειν
 ἦν δὲ μὴ ἐπιδόσωνται, μὴ ἐπιχειρέειν ἐποί-
 εον οἱ Παίοικες ταῦτα. ἀντικατιζόμενων
 δὲ τῶν Περσίδων ἐν τῷ προαείῳ, ἐνθαῦτα

^α ἀντιζόμενοι.

τα μουνομαχίη τριφασίη ἐκ προκλήσεως ἐγένετο^β. καὶ γὰρ ἄνδρα ἀνδρὶ καὶ ἵππον ἵππῳ συνέβαλλον, καὶ κύνα κυνί. νικῶντων δὲ τὰ δύο τῶν Περινηθίων, ὡς ἐπαιώνιζον κεχαρηκότες, συνέβαλλοντο οἱ Παῖονες τὸ χρηστήριον αὐτὸ τῷτο εἶναι. καὶ εἶπὺν καὶ παρὰ σφίσι αὐτοῖσι, ‘Νῦν ἂν εἴη ὁ χρησμός ἐπιτελεόμενος ἡμῖν, νῦν ἡμέτερον τὸ ἔργον.’ οὕτω τοῖσι Περινηθίοισι παγωνίσασι ἐπιχειρέσαι οἱ Παῖονες, καὶ πολλὰν τε ἐκράτησαν, καὶ ἔλιπόν σφῶν ὀλίγας.

β'. Τὰ μὲν δὴ ἀπὸ Παίωνων πρότερον γεγόμενα, ὧδε ἐγένετο. τότε δὲ ἀνδρῶν ἀγαθῶν περὶ τῆς ἐλευθερίας γινομένων τῶν Περινηθίων, οἱ Πέρσαι τε καὶ ὁ Μεγάβαζος ἐπεκράτησαν πλήθει. ὡς δὲ ἐχειρώθη ἡ Πέρνθος, ἤλαυνε τὸν στρατὸν ὁ Μεγάβαζος διὰ τῆς Θρηίκης, πᾶσαν πόλιν καὶ πᾶν ἔθνος τῶν ταύτῃ οἰκημένων ἡμερόμενος βασιλείῃ. ταῦτα^γ γάρ οἱ ἐντέταλτο ἐκ Δαρείῳ, Θρηίκην κατασρέφεισθαι.

^β προκλήσεις σφι ἐγένετο. ^γ βασιλεὺς Δαρεῖος. ταῦτα.

TERPSICHORE. V. 5

in suburbanis, ibi singulare certamen triplex ex provocatione commissum est, viri cum viro, equi cum equo, canis cum cane. Et quum victores duobus certaminibus Perinthii prae gaudio paeana cantarent, tunc Paeones hoc ipsum esse responsum dei conjectantes, inter se dixere, 'Nunc oraculum dei perfectum est, nunc nostrum est opus.' Atque ita in Perinthios paeana canentes impetum fecerunt, egregique vincentes ex illis paucos reliquere.

2. Sic ista quidem prius a Paeonibus gesta hunc in modum acciderant. Tunc autem Perinthii pro libertate strenue pugnantes, tamen multitudine a Persis et Megabazo superati sunt. Perinthis capta, Megabazus per Thraciam arma circumferebat, omnes ejus urbes atque omnes nationes inibi viventes pacatas regi reddens. Hoc enim illi a Dario fuerat imperatum, ut Thraciam subigeret.

6 TERPSICHORE. V.

3. Gens Thracum, secundum Indos, omnium hominum maxima est: quae si aut unius imperio regeretur, aut idem sentiret, ut mea fert opinio, inexpugnabilis foret, et omnium gentium multo validissima: sed quia id nimis arduum illis est, et nulla ratione contingere potest, ideo imbecilles sunt. Habent autem multa nomina per singulas regiones singuli. Moribus tamen ac opinionibus consimilibus imbuti sunt, praeter Getas et Traufos, et qui supra Crestonaeos incolunt.

4. Ex quibus quae a Getis fiant qui se pro immortalibus gerunt, a me commemoratum est. Trausi vero in ceteris quidem omnibus idem quod Thraces, verum circa natalia suorum atque obitus hoc facit: Editio puero, propinqui eum circumfidentes cum ploratione prosequuntur, ob ea mala quae necesse est illi, quod vitam ingressus sit, perpeti, humanas omnes calamitates recensentes; ho-

γ'. Θρηϊκῶν δὲ ἔθνος μέγιστόν ἐστι, μετὰ
γε Ἰνδοῦς, πάντων ἀνθρώπων· εἰ δὲ ὑπ' ἐνὸς
ἀρχοίτο, ἢ Φρονέοι^δ κατὰ τὸ αὐτὸ, ἅμαχόν
τ' ἂν εἴη, καὶ πολλῷ κράτιστον πάντων ἔθ-
νῶν, κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν. ἀλλὰ γὰρ
τῷτο ἀπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μὴ κοτε ἐν
γένηται^ε. εἰσὶ δὴ κατὰ τῷτο ἀσθενέες. ἑνό-
μαστα δὲ πολλὰ ἔχουσι κατὰ χώρας ἑκα-
στοι· νόμοισι δὲ ἕτοι παραπλησίοισι πάν-
τες χρέωνται κατὰ πάντα, πλὴν Γετέων,
καὶ Τραυσῶν, καὶ τῶν κατύπερθε Κρητωναί-
ων οἰκεόντων.

δ'. Τετέων δὲ τὰ μὲν γέται οἱ ἀθα-
κατίζοντες ποιῶσι, εἰρηταί μοι· Τραυσοὶ
δὲ τὰ μὲν ἄλλα πάντα κατὰ ταυτὰ τοῖσι
ἄλλοισι Θρηϊκῶν ἐπιτελέουσι, κατὰ δὲ τὸν
γινόμενόν σφι καὶ ἀπογινόμενον, ποιῶσι τοι-
αῦτα^ε. τὸν μὲν γινόμενον περιιζόμενοι οἱ
προσήμετοι ὀλοφύρονται, ὅσα μιν δεῖ, ἐπεὶ
τε ἐγένετο, ἀκαπλῆσαι κακὰ· ἀνοργέομενοι
τὰ ἀνθρωπεία πάντα πάθει· τὸν δ' ἀπα-

^δ φρονέοιτο. ^ε ἐγγίνηται. ^ε ταῦτα bis.

γινόμενον, παίζοντές τε καὶ ἠδόμενοι, γῆ καλύπτεσσι, ἐπιλέγοντες ὅσων κακῶν ἕξασπαλλαχθεῖς, ἔσι ἐν πάσῃ εὐδαιμονίῃ.

ε'. Οἱ δὲ κατύπερθε Κρησιωναίων, ποιεῦσι τοιάδε[†]. ἔχει γυναῖκας ἕκαστος πολ-
λὰς· ἐπεὰν ὧν τις αὐτέων ἀποθάνῃ, κρίσις γίνεσθαι μεγάλη τῶν γυναικῶν, καὶ Φίλων σπεῖσαι ἰχυραὶ περὶ τῆδε, ἥτις αὐτέων ἐφί-
λετο μάλισα ὑπὸ τῆ ἀνδρός. ἢ δὲ ἂν κριθῇ καὶ τιμηθῇ, ἐγκωμιαοῦσα ὑπὸ τε ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, σφάζεται εἰς τὸν^β τάφον ὑπὰ τῆ οἰκηθιάτῃς ἐωϋτῆς. σφαχθεῖσα δὲ, συν-
θάπτεται τῷ ἀνδρὶ. αἱ δὲ ἄλλαι συμφορὴν μεγάλην ποιεῦνται. ὄνειδος γάρ σφι τοῦτο μέγιστον γίνεσθαι.

ς'. Τῶν δὲ δὴ ἄλλων Θρηίκων ἔσι ὁδε νόμος· πωλεῦσι τὰ τέκνα ἐπ' ἐξαγωγῇ· τὰς δὲ παρθένους ὁ Φυλάσσει, ἀλλ' ἐῷσι οἷσι αὐταὶ βούλονται ἀνδράσι μίσεσθαι. τὰς δὲ γυναῖκας ἰχυρῶς Φυλάσσει, καὶ ὠνεῖσθαι τὰς γυναῖκας παρὰ τῶν γυνέων

[†] τὰδε bis. ^β ἐπὶ τὸν.

minem autem fato functum, per lulum
atque laetitiam terrae demandant, refe-
rentes quod malis liberatus in omni sit
felicitate.

5. At qui supra Crestonaeos incolunt,
ista agunt: Singuli plures uxores habent:
quorum ubi quis decessit, disceptatio
magna fit inter uxores, acri amicorum cir-
ca hanc rem studio, quatenus dilecta fue-
rit a marito praecipue. Quae talis iudicata
est et hunc honorem adeptas, ea a viris ac
mulieribus exornata, in tumultu a suo pro-
pinquissimo maetatur, unaque cum viro
humatur, ceteris uxoribus id sibi pro in-
genti calamitate ducentibus. nam id eis
summo dedecori datur.

6. Reliquis Thracibus hic mos est:
Liberos sub conditione auerendi venun-
dant. Virgines autem non asservant, sed
quibus libuerit cum viris concumbere si-
nunt. at uxores asservant vehementer,
easque magno aere a parentibus coemunt.

10 TERPSICHORE. V.

Punctam notis habere cutem, nobile judicatur: non habere notas, ignobile. Ociosum esse, pro honestissimo habetur: agricolam vero, pro contemptissimo. Et bello atque rapto vivere, pulcherrimum. Atque hi quidem sunt eorum maxime insignes mores.

7. Deos autem hos colunt, Martem, Liberum, Dianam: sed reges, praeter populares alios, etiam Mercurium, eumque e diis praecipue: per quem solum jurant, et quo progenitos quoque se ajunt.

8. Optimatibus eorum tales sunt sepulturae: Pro lato triduum cadavere, maceratisque omnis generis hostiis, convivuntur, illudque defletum prius, deinde combustum sepeliunt, aut aliter humo tectum. Aggestoque desuper tumulo, omnis generis agona proponunt, in quo praemia maxima ponuntur ex ratione singularis certaminis. Et sepulturae quidem Thracum hujusmodi.

χρημάτων μεγάλων. καὶ τὸ μὲν ἐσίχθαι,
εὐγενὲς κέκριται· τὸ δὲ ἄσικτον, ἀγενές,
ἀργὸν εἶναι, κάλλιστον· γῆς δὲ ἐργάτην,
ἀτιμότεστον. τὸ ζῆν ἀπὸ πολέμου καὶ λῆν-
σός, κάλλιστον. οὗτοι μὲν σφραγισμένοι οἱ ἐπι-
φανέστατοι νόμοι εἰσὶ.

Ζ'. Θεὸς δὲ σέβονται μέγας τέσδε, Ἀ-
ρεα, καὶ Διόνυσος, καὶ Ἀρτεμῖς. οἱ δὲ βασι-
λεῖς αὐτέων, παρέχ' τῶν ἄλλων πολη-
τέων, σέβονται Ἑρμῆν μάλιστα θεῶν· καὶ
ἐμύνοσι μῶνον τῶν, καὶ λέγουσι γεγονέναι
ἀπὸ Ἑρμῆος ἐωυτῆς.

Η'. Ταφᾶν δὲ τοῖσι εὐδαίμοσι αὐτέων
εἰσὶ αἶδε· τρεῖς μὲν ἡμέρας προτιθέασιν τὸν
νεκρὸν· καὶ παντοῖα σφάζαντες ἰσθήια, εὐω-
χεῖσθαι, προκλαύσαντες πρῶτον· ἔπειτα
δὲ θάπτουσι κατακαύσαντες, ἢ ἄλλως γῇ
κρύψαντες. χῶμα δὲ χεῖαντες, ἀγῶνα τι-
θεῖσι παντοῖον· ἐν τῷ τὰ μέγιστα ἄεθλα
τίθεσθαι κατὰ λόγον μενομαχίης. ταφᾶν
μὲν δὲ Θρησκῶν εἰσὶ αἶδε.

2'. Τὸ δὲ πρὸς βορέῳ ἔτι τῆς χώρας
 ταύτης, ὅδεῖς ἔχει Φράσαι τὸ ἀτρεκὲς οἱ
 τινὲς εἰσι ἀνθρώπων οἱ οἰκέοντες αὐτήν·
 ἀλλὰ πέρην^α ἥδη τοῦ Ἰσρου ἔρημος χώρα
 φαίνεται ἔσσα καὶ ἄπειρος. μέγας δὲ δύνα-
 μαι πυθέσθαι οἰκέοντας πέρην τῆ Ἰσρου ἀν-
 θρώπων, τοῖσι ἔνομα εἶναι Σιγύννα, ἐοθῆτι
 δὲ χρεωμένους^β Μηδικῇ. τὰς δὲ ἵππους αὐ-
 τέων εἶναι λασίους ἅπαν τὰ σῶμα, ἐπὶ
 πέντε δακτύλους τὸ βάθος τῶν τριχῶν· μι-
 κρὸς δὲ καὶ σιμὸς, καὶ ἀδυνάτους ἀνδρας φέ-
 ρειν· ζευγνυμένους δὲ ὑπ' ἄρματα, εἶναι ὠ-
 κυτάτους. ἄρματηλαΐειν δὲ πρὸς ταῦτα
 τὰς ἐπιχωρίους· κατήκειν δὲ τεττέων τοὺς
 ἄρους ἀγχι^γ Ενεῖων τῶν ἐν τῷ Αδρίῃ. εἶναι
 δὲ Μήδων σφέας ἀποίκους λέγουσι· ὅπως δὲ
 οὔτοι Μήδων ἀποικοὶ γεγόνασι, ἐγὼ μὲν ἔκ
 ἔχω ἐπιφράσασθαι· γένοιτο δὲ ἂν πᾶν ἐν
 τῷ μακρῷ χρόνῳ. Σιγύννας δὲ^δ ὧν καλέουσι
 Λίγυες οἱ ἄνω ὑπὲρ Μασσαλίνης οἰκέοντες,
 τὰς καπήλους· Κύπριοι δὲ, τὰ δόρατα.

^α ἀλλὰ τὰ πέρην. ^β Σιγύννας, ἐοθῆτι χρεωμένους.

9. Quod autem hujus regionis ad aquilonem vergit, nemo potest pro comperto referre quinam homines eam incolant: sed illam quae trans Istrum plaga est, apparet vastam esse atque infinitam. Solos tantum resciscere possum habitantes ultra eum homines nomine Sigynna, veste Medica utentes, eorumque equos toto corpore hirsutos esse, ad quinque digitos altitudine pilorum, eosdemque pusillos ac simos, invalidosque ad viros gestandos, sed currui junctos esse perniciosissimos: atque ob haec curribus indigenas uti. Horum fines pertinere prope ad Enetos, qui sunt in Adria. Eos quoque se colonos Medorum dicere: qui quo pacto coloni Medorum fuerint, equidem nonqueo cogitare: sed fiat quidlibet in longo tempore. Sigynas Ligures qui supra Massiliam incolunt, institores appellant; Cyprii autem, jacula.

14 TERPSICHORE. V.

10. Verum, ut Thraces ajunt, apes loca quae sunt trans Istrum, obtinent, et supra illas ulterius procedi non potest. Quae quum dicunt, haud credibilia apud me dicunt, quoniam hoc animal constat frigoris intolerans esse. Sed mihi videntur loca quae septentrionibus subsunt, ob gelu inhabitabilia esse. Haecenus de hac regione: cujus oram maritimam Megabazus Persis obedientem reddidit.

11. Darius simulatque transmissio Hellesponto Sardes venit, recordatus est beneficii in se ab Histiaeo collati, et consilii Cois Mitylenaei. Quibus arcessitis in eam urbem, obtulit electionem. Histiaeus, ut qui esset Mileti tyrannus, nullam sibi insuper tyrannidem poposcit: sed Myrcinum Edonidem, animo urbis in ea condendae. Et iste quidem hanc elegit. Coës autem, ut qui non tyrannus sed privatus

Ι. Ὡς δὲ Θρήϊκες λέγουσι, μέλλουσι
κατέχουσι τὰ πέραν τῷ Ἰσθμῷ· καὶ ὑπὲρ
ταύτων ἔκ εἶναι διελθεῖν τοπροσωτέρω.
ἐμοὶ μὲν νυν, ταῦτα λέγοντες, δοκέουσι λέ-
γεσθαι ἔκ εἰκότα. τὰ γὰρ ζῶα ταῦτα φαί-
νεται εἶναι δύσρῃγα· ἀλλὰ μοι τὰ ὑπὸ
τὴν ἄρκτον ἀοίκητα δοκεῖ εἶναι, διὰ τὰ
ψύχαια. ταῦτα μὲν νυν τῆς χώρας ταύ-
της περὶ λέγεται· τὰ παραθαλάσσια δ' εἰν
αὐτῆς Μεγάβαζος Περσέων κατήκοα ἐ-
παίει.

ια'. Δαρεῖος δὲ, ὡς διαβάς τὰ χεῖρα τὸν
Ἑλλήσποντον, ἀπὶ κέλευθον εἰς Σάρδις, ἐμνήσθη
τῆς ἐξ Ἰσθμίου τε τῷ Μιλησίου εὐεργεσίας,
καὶ τῆς παλαιότιος τῷ Μιτυληναίνῳ Κλέων.
μεταπεμφόμενος δὲ σφας εἰς Σάρδις, ἐδίδεκε
αὐτοῖσι αἵρεσιν. ὁ μὲν δὴ Ἰσθμῖος, ἅτε τυ-
ραννείων τῆς Μιλήτου, τυραννίδος μὲν ἐδε-
μῆς προσέχρηζε· αἱτέες δὲ Μύρμινοι τὴν
Ἡδωνῶν, βεβλόμενος ἐν αὐτῇ πόλιν κλίσσαι.
οὗτος μὲν δὴ ταύτην αἰρέσει· ὁ δὲ Κλέων,

16 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ. Β.

οἷά τε ὁ τύραννος, δημότης τε ἔων, αἰτέει
Μιτυλήνης τυραννεῦσαι. τελεωθέντων δὲ
ἀμφοτέροισι, οὔτοι μὲν καλὰ εἶλοντο^α ἐτρά-
ποντο.

Β'. Δαρεῖον δὲ συνήνεικε, πρᾶγμα τοι-
ᾶνδε ἰδόμενον, ἐπιθυμῆσαι ἐνλείλασθαι Με-
γαβάζω, Παίονας ἐλόνη ἀνασπάσας ποι-
ῆσαι ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίην. ἦν
Πίγρης καὶ Μαντύης^β, ἄνδρες Παῖονες· οἱ
ἐπεὶ τε Δαρεῖος διέβη ἐς^γ τὴν Ἀσίην, αὐ-
τοὶ ἐθέλοντες Παϊόνων τυραννεύειν, ἀπικνέ-
οιλα ἐς Σάρδεις, ἅμα ἀγόμενοι ἀδελφεὴν
μεγάλην τε καὶ εὐειδέα. Φυλάξαντες δὲ
Δαρεῖον προκατιζόμενον ἐς τὸ προάσειον
τὸ τῶν Λυδῶν, ἐποίησαν τοῖόνδε· σκευά-
σαντες τὴν ἀδελφεὴν ὡς εἶχον ἄριστα, ἐπ'
ὕδωρ ἔπεμπον, ἄγγος ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔ-
χουσαν, καὶ ἐκ τῆ βραχίονός ἱππον ἐπέλ-
κουσαν καὶ κλώθουσαν^δ λῖνον. ὡς δὲ παρεξήτε
ἡ γυνή, ἐπιμελὲς τῷ Δαρεῖῳ ἐγένετο. ὅτε
γὰρ Περσικά ἦν ὅτε Λύδια τὰ ποιούμενα

^α κατὰ τὰ εἶλοντο. ^β Μαντύης. ^γ διέβη ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐς.

^δ MS. κλώσαν, cui super adscripta alia manus syllabam σκ.

esset, optavit Mitylenes tyrannidem. Impetrato uterque quod optaverat, eo se contulit.

12. At Dario res hujuscemodi oblata est, ut illam videnti incesse- rit cupido mandandi Megabazo, ut Paeonas ex Europae sedibus in Asiam transportaret. Erant Pigres et Mantyes viri Paeones, qui, postquam Darius transmisit in Asiam, et ipsi Sardes venere, cupidi tyrannidis apud Paeonas potiundae, ducentes una sororem procera statura atque speciosa. Observato tempore dum in suburbano Lydorum Darius ante fores sederet, talem rem sibi agendam putarunt, sororem quam-optime poterant quum exornassent, ad aquam mittunt, vas capite tenentem, equumque e brachio trahentem, linumque nentem. Eam praetereuntem Darius attente considerabat, quod neque Persica

18 TERPSICHORE. V.

erant illa quae ageret mulier, neque Lydica, neque ullarum ex Asia feminarum. Haec considerans, misit quosdam suorum satellitum, jussos observare in quam rem uteretur mulier equo. Istis a tergo sequentibus, femina ubi pervenit ad flumen, equum curavit; et mox vas aqua implevit. His actis, eadem via regreditur, aquam capite sustinens, equum e brachio trahens, ac fufum versans.

13. Admiratus Darius, tum iis quae ab exploratoribus audisset, tum iis quae ipse vidisset, adduci coram feminam jubet. Ea adducta, adolescentes fratres qui aderant, non procul rem ipsam speculantes, interroganti Dario cujas illa esset, ajunt se Paeonas esse, et illam suam fororem. Ad quos Darius, quinam homines essent Paeones, et ubi locorum habitarent, et cujus rei gratia illi venissent Sardes, percontari. Adolescentes, se vero ve-

ἐκ τῆς γυναικὸς, ὅτε πρὸς τῶν ἐκ τῆς
 Ασίας ὕδαμῶν. ἐπιμελὲς δὲ ὥς οἱ ἐγένετο,
 τῶν δαρυφόρων τινὰς πέμπει, κελεύον Φυ-
 λάξαι ὅ, τι χρήσεται^α τῷ ἵππῳ ἢ γυνή.
 οἱ μὲν δὴ ὅπιαθεν εἶποντο· ἡ δὲ, ἐπεὶ τε
 ἀπὶ κείῳ ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ἤρσε τὸν ἵπ-
 πον. ἄρσασα δὲ, καὶ τὸ ἄγος τῷ ὕδατος
 ἐμπλησαμένη, τὴν αὐτὴν ὁδὸν παρεξήιε,
 φέρονσα τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ ἐπ-
 ἔλκυσσα ἐκ τῷ βραχίονος τὸν ἵππον, καὶ
 σρέφουσα τὸν ἄτρακτον.

γυ'. Θωυμάζων δὲ ὁ Δαρεῖος τὰ τε
 ἤκουσε ἐκ τῶν κατασκόπων, καὶ τὰ αὐτὸς
 ὦρα, ἄγειν αὐτὴν ἐκέλευε ἐωυτῷ ἐς ὄψιν.
 ὥς δὲ ἄχθη, παρῆσαν καὶ οἱ ἀδελφεοὶ αὐτῆς,
 καὶ κη πρόσω σκοπιὴν ἔχοντες τείων. εἰρω-
 τέωντος δὲ τῷ Δαρεῖς ὁποδαπή^β εἶη, ἔφα-
 σαν οἱ νεηνίσκοι εἶναι Παῖονες, καὶ ἐκείνην
 εἶναι σφέων ἀδελφεήν. ὁ δ' ἀμείβετο τίνες
 δὲ οἱ Παῖονες ἄνθρωποι εἰσι, καὶ καὶ γῆς οἰ-
 κημένοι, καὶ τί κείνοι^γ ἐθέλοντες ἔλθοιεν ἐς

^α χρήσαιτο. ^β ποδαπή. ^γ τί δὲ κείνοι.

Σάρδεις. οἱ δὲ οἱ ἔφραζον ὡς ἔλθοιεν μὲν
ἐκείνῳ δώσοντες σφέας αὐτῆς· εἴη δὲ ἡ Παι-
ονίη ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πεπολις-
μένη· ὁ δὲ Στρυμὼν ὁ πρόσω τῇ Ἑλλη-
σπόνῃς· εἶησαν δὲ Τευκρῶν τῶν ἐκ Τροίης
ἄποικοι. οἱ μὲν δὴ αὐτὰ ἕκαστα^δ ἔλεγον.
ὁ δὲ ἡρώτα εἰ καὶ πᾶσαι εἶησαν αὐτόθι αἱ
γυναῖκες οὕτω ἐργάτιδες. οἱ δὲ καὶ τῷτο
ἔφασαν προθύμως οὕτω ἔχειν. αὐτῇ γὰρ
ὦν τέττε εἵνεκα ἐποιέετο^ε.

ιδ'. Ενθαῦτα Δαρεῖος γράφει γράμμα-
τα πρὸς Μεγάβαζον^ε, τὸν ἔλιπε ἐν τῇ
Θρηίκῃ στρατηγόν· ἐντελλόμενος ἐξαναση-
σαι ἐξ ἡθέων Παίονας, καὶ παρ' ἐωυτόν ἀγα-
γεῖν καὶ αὐτῆς καὶ τέκνα τε καὶ γυναῖκας αὐ-
τέων. αὐτίκα δὲ ἵππεὺς ἔθεε φέρων τὴν
ἀγγελίην ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον. περαιωθεὶς
δὲ, δῶδ' τὸ βιβλίον τῷ Μεγαβάζῳ. ὁ δὲ,
ἐπιλεξάμενος, καὶ λαβὼν ἡγεμόνας ἐκ τῆς
Θρηίκης, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Παιονίην.

ιέ. Πυθόμενοι δὲ οἱ Παίονες τῆς Πέρ-

^δ δὴ ταῦτα ἕκαστα. ^ε εἵνεκα ἐποιέετο. ^ε γράμματα Μεγαβάζῳ MS.

nisse dicere ut sese ei donarent. Paeniam autem esse ad flumen Strymonem sitam, qui Strymon non procul abesset ab Hellesponto. Esse vero Paenias coloniam Teucrorum qui e Troia fuerunt. Haec singulatim illi referebant. Interrogantique Dario nunquid omnes illic feminae tam laboriosae essent, affirmare prompte id ita se habere. hujus enim rei gratia illud fiebat.

14. Ibi Darius litteras ad Megabazum dat, quem in Thracia praefectum reliquerat, jubens e sedibus suis Paenias ad ipsum transferri cum liberis pariter et uxoribus. Eques cum hoc nuncio confestim ad Hellespontum cucurrit, Hellespontoque transmissio litteras Megabazo reddidit. Quibus ille lectis, sumptis e Thracia ducibus, adversus Paeniam exercitum ducit.

15. Paenias, cognito Persarum in se

22 TERPSICHORE. V.

adventu, contractis copiis processere ad mare, rati illac Persas ingressuros ad dimicandum. Et Paeones quidem ad arandum exercitus Megabazi ingressum parati erant: Persae autem certiores facti Paeonas convenisse ad intercludendum ab ora maritima ingressum, usi ducibus, quos habebant, iter ad superiora convertunt, hostemque fallentes in Paeonum oppida irrumpunt, et illa, utpote vacua, facile occupant. Quod ubi rescivere Paeones, protinus dispersi, ad sua quisque dilabuntur, seque Persis dedunt. Ita e Paeonibus Syropaeones et Paeoplae, et qui ad Prasiadem usque paludem incolunt, e suis sedibus emoti, in Asiam sunt abducti.

I 6. Qui vero circa Pangaeum montem incolunt, Doberasque et Agrianas et Odomantos, et ipsam Prasiadem paludem,

σας ἐπὶ σφέας ἰέναι, ἀλίσθηνες ἐξέστρατεύσαντο πρὸς θαλάσσης· δοκέοντες ταύτῃ ἐπιχειρήσειν τὰς Πέρσας ἐμβάλλοντας^α. οἱ μὲν δὲ Παῖονες ἦσαν ἐτοῖμοι τὸν Μεγαβάζον στρατὸν ἐπιόντα ἐρύκειν· οἱ δὲ Πέρσαι πυθόμενοι συναλίσθαι^β τὰς Παίονας, καὶ τὴν πρὸς θαλάσσης ἐσβολὴν φυλάσσοντας, ἔχοντες ἡγεμόνας, τὴν ἄνω ὁδὸν τράπονται. λαθόντες δὲ τὰς Παίονας, ἐσπίπτουσι ἐς τὰς πόλεις αὐτέων, ἕσας ἀνδρῶν ἐρήμους. οἷα δὲ κεινῇσι ἐπιπεσόντες, εὐπειέως κατέλχον. οἱ δὲ Παῖονες ὥς ἐπύθοντο ἐχομένας τὰς πόλεις, αὐτίκα διασκεδασθέντες, κατ' ἐωῦ τὰς ἑκάστοι ἐτράποντο, καὶ παρεδίδουσάν σφέας αὐτὰς τοῖσι Πέρσῃσι. ἔτω δὲ Παϊόνων Σειροπαῖονές τε καὶ Παϊόπλαι, καὶ οἱ μέχρι τῆς Πρασιάδος λίμνης, ἐξ ἡθέων ἐξαναστάντες ἤγοντο ἐς τὴν Ἀσίην.

ιβ'. Οἱ δὲ περὶ τὸ Πάγγαιον οὖρος, καὶ Δόξηρας, καὶ Αἰγριᾶνας, καὶ Οδομάντας, καὶ αὐτὴν τὴν λίμνην τὴν Πρασιάδα, οὐκ ἐ-

^α ἰσθαλόντας. ^β συναλισθίντας.

24 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ. Ε.

χειρώθησαν ἀρχὴν ὑπὸ Μεγαβάζῃ. ἐπει-
 ρήθη δὲ καὶ τὸς ἐν τῇ λίμνῃ κατοικημένους
 ἐξαιρέειν ὧδε· ἱκρία ἐπὶ σαυρῶν ὑψηλῶν
 ἐζευγμένα ἐσήκεε ἐν μέσῃ τῇ λίμνῃ, ἔσοδον
 ἐκ τῆς ἡπείρου σεινὴν ἔχοντα μὴ γεφύρῃ.
 τὸς δὲ σαυρὸς τὸς ὑπεσεῶτας τοῖσι ἱκρί-
 οισι τὸ μὲν καὶ ἀρχαῖον ἔστησαν κοινῇ πάν-
 τες οἱ πολίῃται· μετὰ δὲ, νόμῳ χρεώμε-
 νοι ἰσασι τοιῶδε· κομίζοντες ἐξ οὔρεος τῷ
 ἔνομά ἐστι Οὐβηλος, κατὰ γυναῖκα ἐκάστην
 ὁ γαμέων τρεῖς σαυροὺς ὑπίσῃσι· ἄγεται
 δὲ ἕκαστος πολλὰς γυναῖκας. οἰκέεσι δὲ τοι-
 οῦτον τρόπον· κρατέων ἕκαστος ἐπὶ τῶν
 ἱκρίων καλύβης τε ἐν ἧ διαλιᾶται, καὶ θύρης
 καταπακτῆς διὰ τῶν ἱκρίων κάτω φερέ-
 σης ἐς τὴν λίμνην· τὰ δὲ κήπια παιδία
 θέεσι τῷ ποδὸς σπάρτῳ, μὴ κατακυλισθῇ
 δειμαίνοντες· τοῖσι δὲ ἵπποισι καὶ τοῖσι ὑ-
 ποζυγίοισι παρέχουσι χόρτον ἰχθυῶν. τῶν
 δὲ πλῆθος ἐστὶ τοσούτον, ὥστε ὅταν τὴν
 θύρην τὴν καταπακτὴν ἀνακλίνῃ, κατίει

omnino non cepit Megabazus. Tentavit tamen eos etiam expugnare qui paludem incolunt, hunc in modum: in media palude stant tabulata compacta in altissimis sublicis, angustum a continente ingressum uno ponte habentia. Has sublicas tabulatis suppositas, olim quidem communiter omnes cives statuerunt: mox tali lege usi statuunt, ut pro singulis uxoribus quas quisque duceret (ducunt autem singuli multas uxores) ternas defigeret sublicas, e monte sumptas cui nomen est Orbelus. Hoc autem habitant modo: obtinent singuli super ea tabulata tugurium in quo degunt, et januam depactam per tabulata ferentem deorsum ad paludem. Parvulos autem liberos per pedem recte illigant, metuentes ne devolvantur. Equis autem et jumentis pisces pro pabulo praebent. Porro piscium tanta est copia, ut quoties quis januam depactam resupinaverit, de-

26 TERPSICHORE. V.

missam fune sportam vacuum in paludem non multo post retrahat piscium plenam. quorum duo sunt genera, unum quod vocant Papraces, alterum Tilones.

17. Ceterum e Paeonibus ii qui capti fuere, in Asiam sunt abducti. Paeonibus subactis, Megabazus nuncios in Macedoniam, septem Persas, qui post eum erant in exercitu spectatissimi, misit ad Amyntam, petitueros regi Dario terram et aquam. Est autem e palude Prasiade brevis admodum in Macedoniam via. nam in primis paludis confinis est fodina, unde post ea tempora Alexandro in singulos dies singula argenti talenta proveniebant. Post fodinam superato monte quem vocant Dyforum, Macedonia intratur.

18. Igitur isti Persae ad Amyntam missi ubi pervenere, in conspectum Amyntae admissi regi Dario terram et aquam

χοίνῳ σπυρίδα κεινὴν^c ἐς τὴν λίμνην· καὶ
 ὁ πολλὸν τινα χρόνον ἐπιχῶν, ἀνασπᾷ
 πλήρεα ἰχθύων. τῶν δὲ ἰχθύων ἐστὶ γένηα
 δύο, τὰς καλέουσι πάπρακας τε καὶ τίλωνας.

ιζ'. Παίωνων μὲν δὴ οἱ χειρωθέντες ἦ-
 γοντο ἐς τὴν Ἀσίην. Μεγαβάζος δὲ ὡς
 ἐχειρώσατο τὰς Παίονας, πέμπει ἀγγέλους
 ἐς Μακεδονίην, ἄνδρας ἑπτὰ Πέρσαι, οἱ
 μετ' αὐτὸν κείνον ἔσαν δοκιμώτατοι ἐν τῷ
 στρατοπέδῳ. ἐπέμποιλο δὲ ἔτσι παρ' Ἀμύν-
 την, αἰτήσαντες γῆν τε καὶ ὕδαρ Δαρείῳ βα-
 σιλεί. ἐστὶ δὲ ἐκ τῆς Πρασιάδος λίμνης σύν-
 τομος κάρλα ἐς τὴν Μακεδονίην. πρῶτον^d
 μὲν γὰρ ἔχειαι τῆς λίμνης τὰ μέταλλα,
 ἔξ ὧ ὕπερον τρυτέων τάλαλλον ἀργυρίῳ Α-
 λεξάνδρῳ ἡμέρης ἐκάστης ἐφοίτα. μετὰ δὲ
 τὸ μέταλλον, Δύσωρον καλούμενον οὗρος
 ὑπερβάνια ὄντα ἐν Μακεδονίῃ.

ιθ'. Οἱ ὧν Πέρσαι οἱ πεμφθέντες ἔτσι
 παρὰ τὸν Ἀμύντην, ὡς ἀπικούτο, αἵτεον,
 ἄλθόντες ἐς ἑλὼν τὴν Ἀμύντew, Δαρείῳ βα-

^c MS. tamen hoc loco habet κεινὴν. ^d πρῶτος.

σιλῆϊ γῆν τε καὶ ὕδωρ. ὁ δὲ ταῦτα ἐδίδου,
 καὶ σφεας ἐπὶ ξεινία καλέει³. παρασκευ-
 ασάμενος δὲ δεῖπνον μεγαλοπρεπές, ἐδέκε-
 το τῆς Πέρσας Φιλοφρόνως. ὥς δὲ ἀπὸ
 δείπνου ἐγένοντο διαπίνοντες, εἶπαν οἱ Πέρ-
 σαι τάδε, 'Ξεῖνε Μακεδῶν, ἡμῖν νόμος ἐστὶ
 • τοῖσι Πέρσησι, ἐπεὰν δεῖπνον προτιθώ-
 • μεθα μέγα, τότε καὶ τὰς παλλακὰς καὶ
 • τὰς κεριδίας γυναῖκας ἐσάγεσθαι παρέ-
 • δρας. σύ νυν, ἐπεὶ περ προθύμως μὲν ἐ-
 • δέξαιο, μεγάλως δὲ ξεινίζεις, Δαρείω δὲ
 • βασιλεῖ διδοῖς γῆν τε καὶ ὕδωρ, ἔπειο νόμῳ
 • τῷ ἡμετέρῳ.' εἶπε πρὸς ταῦτα Ἀμύν-
 • τής, 'Ω Πέρσαι, νόμος μὲν ἡμῖν γέ ἐστι
 • ἔκ οὗτος, ἀλλὰ κεχωρίσθαι ἀνδρας γυ-
 • ναικῶν. ἐπεὶ τε δὲ ὑμεῖς ἐόντες δεσπό-
 • ται προχρῆζετε τῶν, παρέσαι ὑμῖν
 • καὶ ταῦτα.' εἶπας τοσαῦτα ὁ Ἀμύντης
 μετεπέμπετο τὰς γυναῖκας· αἱ δ' ἐπεὶ τε
 καλεόμεναι ἦλθον, ἐπέξῃς ἀντία ἵζοντο
 τοῖσι Πέρσησι. ἐνθαῦτα οἱ Πέρσαι ἰδο-

³ ἰκέλει.

petunt: Amyntas et ea dedit, et homines in hospitium vocavit: instructaque splendide coena, percomiter accepit. Persae, postquam a coena ad potum pervenere, ‘Hospes, inquit, Macedo, nobis Persis consuetudinis est, quoties magnam exhibuimus coenam, tunc etiam concubinas et quas virgines duximus uxores ad assidendum introducere. Proinde tu nunc, quoniam comiter excepisti nos, et liberali hospitio prosequutus es, et regi Dario et terram das et aquam, sectare consuetudinem nostram.’ Ad haec Amyntas, ‘Nobis, inquit, Persae, ista consuetudo non est, sed viros a feminis semovendi: verum quandoquidem vos exigitis qui domini estis, hoc quoque vobis praestabitur.’ Haec loquutus Amyntas, feminas arcessit. Illae, ut vocabantur, praesto fuerunt, et e regione Persarum deinde confederunt. Quas Persae conspicati formosas, Amyntam alloquuntur, negantes

30 TERPSICHORE. V.

omnino id factum esse sapienter. satius enim futurum fuisse, ab initio non venisse feminas, quam, postquam venerant, non assidere, sed ex adverso sedere, oculorum ipsis dolores. Ita coactus Amyntas illas assidere iussit. Quae quum obtemperassent, illico Persae mamillas illarum tractare, utpote plusculo vino remulenti, non nemo etiam tentare suaviari.

19. Haec Amyntas intuens etsi iniquo ferebat animo, tamen prae metu Persici nominis quiescere. Verum ejus filius Alexander quum adesset, atque haec aspiceret, utpote adolescens, et malorum inexpertus, nequaquam amplius tolerare posse. itaque graviter ferens, ad Amyntam inquit, ‘ Tu quidem pater cede aetati, abique hinc ad requiescendum, neque adesto potationi: ego vero hinc remanens, omnia hospitibus quae oportet exhibebo.’ Amyntas eum juvenile ali-

μενοι γυναῖκας εὐμόρφους, ἔλεγον πρὸς Ἀμύντην, Φάμενοι τὸ παιθεῖν τοῦτο, ἔδεν εἶναι σοφόν. κρέατον γὰρ εἶναι ἀρχῇθεν μὴ ἔλθειν τὰς γυναῖκας, ἢ ἔλθουσας καὶ μὴ παριζόμενας, ἀντίας ἰζεῖσθαι, ἀλγηδόνας σφι ὀφθαλμῶν. ἀναγκαζόμενος δὲ ὁ Ἀμύντης ἐκέλευε παρίζειν. πειθομενέων δὲ τῶν γυναικῶν, αὐτίκα οἱ Πέρσαι μαστῶν τε ἄπτοντο, οἷα πλεύνως οἰνωμένοι, καὶ ποῦ τις καὶ Φιλέειν ἐπειρᾶτο.

Β'. Ἀμύντης μὲν δὴ ταῦτα ὀρέων, ἀτρέμας εἶχε, καὶ περ δυσφορέων, οἷα ὑπερδαιμαίνων τῆς Πέρσας. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Ἀμύντῳ, παρῶν τε καὶ ὀρέων ταῦτα, ἅτε κέος τε εὖν καὶ κακῶν ἀπαθής, ὑδαμῶς ἐτι κατέχειν οἷός τ' ἦν. ὥστε δὲ βαρέως φέρον, εἶπε πρὸς Ἀμύντην τάδε, ' Σὺ μὲν ὦ πάτερ εἶχε τῇ ἡλικίῃ, ἀπῶν τε ἀναπαύεο, μὴδὲ λιπάρει τῇ πάσει. ἐγὼ δὲ προσμένωνν αὐτῷ τῇδε, πάντα τὰ ἐπιτήδεα παρέξω τοῖσι ζείνοισι.' πρὸς ταῦτα

συνεῖς Αμύντης ὅτι νεώτερα πρήγματα πρή-
 ξειν μέλλει Αλέξανδρος, λέγει, ‘ Ω παῖ,
 ‘ χεδὸν γάρ σευ ἀνακαιομένου συνίημι τῶς
 ‘ λόγους, ὅτι ἐθέλεις ἐμέ ἐκπέμψας ποιέ-
 ‘ ειν τι νεώτερον· ἐγὼ ὦν σευ χρήζω μη-
 ‘ δέν νεοχμῶσαι κατ’ ἀνδρας ^b τέττας, ἵνα
 ‘ μὴ ἐξεργάσῃ ἡμέας· ἀλλὰ ἀνέχου ὁρέων
 ‘ τὰ ποιούμενα. ἀμφὶ δὲ ἀπόδω τῇ ἐμῇ
 ‘ πείσομαί τοι.’

κ’. Ὡς δὲ Αμύντης χρήσας τούτων
 οἰχώκεε, λέγει ὁ ^c Αλέξανδρος πρὸς τῶς
 Πέρσας, ‘ Γυναικῶν τετέων ὧ ζεῖνοι πολ-
 ‘ λή ἐσι ὑμῖν ^d εὐπετεῖη, καὶ εἰ πάσῃσι
 ‘ βέλεσθε μίσγεσθαι, καὶ ὁπόσῃσι ὦν αὐτέων.
 ‘ τέττε μὲν περὶ αὐτοὶ ἀποσημανέειε. νῦν
 ‘ δὲ (χεδὸν γὰρ ἦδη τῆς κοίτης ὥρῃ
 ‘ προσέρχεται ὑμῖν, καὶ καλῶς ἔχοντας
 ‘ ὑμέας ὁρέω μέθης) γυναῖκας ταύτας, εἰ
 ‘ ὑμῖν φίλον ἐστὶ, ἄφετε λούσασθαι· λου-
 ‘ σαμένας δὲ, ὀπίσω προσδέκεσθε.’ εἶπας
 ταῦτα (συνέπαινοι γὰρ ἔσαν οἱ Πέρσαι)

^b πρὸς ἀνδρας. ^c εἰς γὰρ ὁ. ^d πολλή ἐστι ἐν ὑμῖν.

TERPSICHORE. V. 33

quid facturum animadvertens, ad haec respondit, ‘ Fili, inquit, verba tua hinc
 ‘ me summoventis paene intelligo. ideo
 ‘ enim me dimittis, quod aliquid novi agere in animo habes. Quare nolo te
 ‘ quicquam novi in hos viros perpetrare,
 ‘ futurum in perniciem nostram: sed tolera adspectans quae geruntur. nam
 ‘ quod ad discessum meum pertinet, parebo.’ His responsis Amyntas abiit.

20. Tum Alexander ad Perfas, ‘ Vobis, inquit, hospites, cum his feminis
 ‘ vel omnibus, si libet, facillime licet concumbatis: sed cum qua earum concumbere libeat indicate. Nunc enim fere
 ‘ tempus cubandi adventat, et vos bene potos esse temulentosque video. Proinde has feminas, si vobis cordi est, sinite
 ‘ ire ad lavandum; lotas demum exspectate.’ Haec loquutus Alexander, approbantibus

34 TERPSICHORE. V.

Persis, egressas feminas in muliebri re-
 mittit conclave: ac totidem viros laeves
 malas habentes, muliebri veste exornat,
 traditisque pugionibus introducit: idque
 faciens Persis dixit, 'Vos vero, Persae, a no-
 'bis in convivium estis omni munificentia
 'accepti: quippe quibus et quae habemus,
 'atque insuper, quae invenire potuimus,
 'ea omnia adsunt: et, quod omnium ma-
 'ximum est, etiam nostras ipsorum ma-
 'tres et sorores liberaliter vobis exhibemus:
 'ut prorsus universo honore affectos vos
 'esse a nobis intelligatis quo digni estis:
 'ac denique ut regi qui vos misit, a Grae-
 'co Macedonum principe vos et mensa
 'et lecto bene acceptos esse renunciatis.'
 Hacc loquutus Alexander, singulos Ma-
 cedonas quos feminas esse ajebat, assidere
 jussit singulis Persis. qui posteaquam a
 Persis attrectari coepere, illos obtrun-
 caverunt.

γυναῖκας μὲν ἐξελθούσας ἀπέπεμπε ἐς τὴν
 γυναικίην • αὐτὸς δὲ ὁ Αλέξανδρος ἰσούς
 τῇσι γυναῖξι ἀριθμὸν ἀνδρας λεισγενεῖς τῇ
 τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι σκευάσας, καὶ ἐγχει-
 ρίδια δὲς, ἦγε ^α εἶσω. παράγων δὲ τέττας,
 ἔλεγε τοῖσι Πέρσῃσι τάδε, • Ω Πέρσαι,
 • οἴκατε πανδασίῃ τελέῃ ἡσῆσθαι ^β. τά
 • τε γὰρ ἄλλα ὅσα εἶχομεν, καὶ πρὸς, τά
 • οἶά τε ἦν ἐξευρόντας παρέχειν, πάντα
 • ὑμῖν πάρεσι. καὶ δὴ καὶ τότε τὸ πάντων
 • μέγιστον, τὰς τε ἐσϋτῶν μητέρας καὶ τὰς
 • ἀδελφεὰς ἐπιδάφιλεύμεθα ^γ ὑμῖν • ὥς
 • παντελέως μάθῃτε τιμεώμενοι πρὸς ἡμέ-
 • ων τῶν περ ἐς ἑαῖοι. πρὸς δὲ, καὶ βασιλεί
 • τῷ πέμψαντι ἀπαγγείλητε, ὥς ἀνὴρ
 • Ἕλληνα Μακεδῶν ὑπαρχος εὖ ὑμέας ἐ-
 • δέξατο καὶ τραπέζῃ καὶ κοίτῃ. ταῦτα εἶ-
 πας Αλέξανδρος, παρίζει Πέρσῃ ἀνδρὶ ἀν-
 δρα Μακεδόνα, ὥς γυναῖκα τῷ λόγῳ. οἱ
 δὲ, ἐπεὶ τέ σφρων οἱ Πέρσαι φαύειν ἐπε-
 ρῶντο, διεργάζοντο αὐτούς.

^α δὲς, παρῆγε. ^β ἡσῆσθαι. ^γ ἐπιδάφιλεύμεθα.

κα'. Καὶ ὕτοι μὲν τέτω τῷ μόρῳ διε-
φθάρησαν, καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ Σεραπηὶν αὐτέ-
ων. εἶπελο γὰρ δὴ σφι καὶ ὀχήματα, καὶ Σε-
ράποινες, καὶ ἡ πᾶσα πολλὴ παρασκευή.
πάνη δὴ ταῦτα, ἅμα κείνοισι ἡ φάνισο.
μετὰ δὲ χρόνῳ ἔ πολλῷ ὕφερον, ζήτησις
τῶν ἀνδρῶν τετέων μεγάλη ἐκ τῶν Περ-
σέων ἐγένετο· καὶ σφεας Ἀλέξανδρος κα-
τέλαβε σοφίη, χρήματά τε δὲς πολλά,
καὶ τὴν ἐωῦτ' ἀδελφεὴν, τῇ ἔνομα ἦν Γυ-
γαίη. δὲς δὲ ταῦτα κατέλαβε ὁ Ἀλέξαν-
δρος Βούβαρη ἀνδρὶ Πέρσῃ τῶν διζημένων
τὲς ἀπολομένους τῶν στρατηγῶν. ὁ μὲν νυν
τῶν Περσέων τετέων θανάτος ἔτω κατα-
λαμφθεὶς ἐσιγήθη.

κβ'. Ἕλληνας δὲ τέττες εἶναι τὲς ἀπὸ
Περδίκκεω γεγονότας, καὶ ἀπερ αὐτοὶ λέ-
γουσι, αὐτός τε οὕτω τυγχάνω ἐπιστά-
μενος, καὶ δὴ καὶ ἐν τοῖσι ὀπισθε λόγοισι ἀπο-
δέξω ὡς εἰσὶ Ἕλληνες. πρὸς δὲ, καὶ οἱ τὸν
Ολυμπίη^ε διέποντες ἀγῶνα ἐλληνοδίκα

^δ ἅμα πᾶσι κείνοισι. ^ε τὸν ἐν Ολυμπίῃ.

21. Et hac quidem morte affecti sunt Persae ipsi et eorum comitatus. Comitabantur enim eos et vehicula, et famulitia, et omnis generis multus apparatus, quaecumque cum illis omnibus pariter intercepta sunt. Non multo deinde interjecto tempore, quum magna horum virorum a Persis inquisitio fieret, Alexander illos prudentia occupavit, tum multas pecunias dando, tum sororem suam nomine Gygaem. His datis Bubari, viro Persae, uni ex inquisitoribus interfectorum ducum rem disjecit. Et horum quidem Persarum caedes tali astu perfecta silentio suppressa est.

22. Esse autem Graecos hos qui a Perdicca progeniti sunt, quemadmodum ipsi ajunt, et ego scio, et esse tales ostendam in iis quae postea dicam. Quinetiam et ii qui in Olympia certamini Graeco-

38 TERPSICHORE. V.

rum praesunt, ita esse decreverunt. Nam quum Alexander certandi studio captus ad hoc ipsum descendisset, aemuli in cursu Graeci arcebant eum, quod negarent barbarorum id esse certamen, sed Graecorum. at ubi probavit sese Argivum, tum Graecus esse judicatus est; tum stadium certans, proximus primo extitit.

23. Et haec quidem ita gesta sunt. Megabazus autem Paeonas ducens, abiit ad Hellespontum: illo transmissio, pervenit Sardes. quum interim Histiaeus Milesius jam muris cingeret locum, quo a se petito donatus a Dario fuerat in pretium servatae ratis, qui locus est ad flumen Strymonem nomine Myrcinus. At Megabazus, cognito quod fiebat ab Histiaeo, quum primum venit Sardes ducens Paeonas, ita est Darium alloquutus, ‘ô Rex, quidnam tu rei fecisti, dato loco

ἔτῳ ἔγνωσαν εἶναι. Ἀλεξάνδρῳ γὰρ ἀε-
θλεύειν ἐλόμενός, καὶ καταβάντος ἐπ' αὐτὸ
τῷτο, οἱ ἀντιθευσόμενοι Ἑλλήνων ἐξεῖρ-
γόν μιν, Φάμενοι ὃ βαρβάρων ἀγωνισέον εἶ-
ναι τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ Ἑλλήνων. Ἀλέξαν-
δρος δὲ, ἐπειδὴ ἀπέδεξε ὡς εἴη Ἀργεῖος,
ἐκρίθη τε εἶναι Ἕλληνα, καὶ ἀγωνιζόμενος
ζάδιον, συνεξέπιπτε τῷ πρώτῳ.

κγ'. Ταῦτα μὲν νυν ἔτῳ κη ἐγένετο.
Μεγάβαζος δὲ ἄγων τοὺς Παίονας, ἀπί-
κετο ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον· ἐνθεῦτεν ^ε
διαπεραιωθείς, ἀπὶκετο εἰς Σάρδεις. ἅτε δὲ
τευχέοντος ἤδη Ἰστιάϊς τῇ Μιλησίῃ τὴν
παρὰ Δαρεῖς αἰτήσας ἔτυχε μισθὸν δω-
ρεὴν Φυλακῆς τῆς σχεδίας· εὐόντος δὲ τοῦ
χώρου τέτταρα παρὰ Στρυμόνα ποταμὸν, τῷ
ὀνομά ἐστι Μύρκινος. μαθὼν δὲ ὁ Μεγάβα-
ζος τὸ ποιούμενον ἐκ τῇ Ἰστιάϊς, ὡς ἦλθε
τάχιστα εἰς τὰς Σάρδεις ἄγων τῆς Παίο-
νας, ἔλεγε Δαρείῳ τάδε, ' Ω βασιλεῦ,
' κοῖθ' ἂν τι ^ε χρήμα ἐποίησας, ἀνδρὶ Ἑλ-

^ε ἐνθεῦτεν. ^ε οἶόν τι.

‘ ληνι δεινῷ τε καὶ σοφῷ δὲς ἐγκτίσασθαι
 ‘ πόλιν ἐν Θρηίκῃ; ἵνα ἴδῃ τε ναυπηγή-
 ‘ σιμός ἐστι ἄφθονος, καὶ πολλοὶ κωπείες, καὶ
 ‘ μέταλλα ἀργύρεα· ὁμιλός τε πολλὸς
 ‘ μὲν Ἑλλην περιοικέει, πολλὸς δὲ βάρ-
 ‘ βαρος· οἳ προσάτεω ἐπιλαβόμενοι, ποι-
 ‘ ῆσσι τῷτο τὸ ἄν ἐκεῖνος ἐξηγέσθαι καὶ
 ‘ ἡμέρης καὶ νυχίος. σὺ τοίνυν τῷτον τὸν
 ‘ ἄνδρα παῦσον ταῦτα ποιεῦντα, ἵνα μὴ
 ‘ οἰκῆίῳ πολέμῳ συνέχῃ. τρόπῳ δὲ
 ‘ ἡπίῳ μεταπεμφάμενος, παῦσον. ἐπεὰν
 ‘ δὲ αὐτὸν περιλάβῃς, ποιέειν ὅπως μηκέτι
 ‘ κείνος ἐς Ἑλληνας ἀπίξῃται.’

κδ'. Ταῦτα λέγων ὁ Μεγάβαζος, εὐ-
 πετέως ἐπειθε Δαρεῖον, ὥς εὖ προορέων τὸ
 μέλλον γίνεσθαι· μετὰ δὲ ἄγγελον πέμ-
 ψας ὁ Δαρεῖος ἐς τὴν Μύρκινον, ἔλεγε τά-
 δε, ‘ Ἰσιᾶε, βασιλεὺς Δαρεῖος τάδε λέ-
 ‘ γει, Εγὼ Φροντίζων εὐρίσκω ἐμοί τε καὶ
 ‘ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι· ὕδνα εἶναι σεῦ
 ‘ ἄνδρα εὐνοέσμερον. τῷτο δὲ ὁ λόγοισι ἀλλ’

‘ ad urbem condendam in Thracia viro
 ‘ Graeco, eique solerti atque industrio?
 ‘ ubi affatim materiae est ad naves fabri-
 ‘ candas, multumque remigum, quin et
 ‘ aurifodinae? multis etiam cum Graecis,
 ‘ tum barbaris accolentibus? qui nacti du-
 ‘ cem, facient quicquid ille vel die vel
 ‘ nocte praeceperit. Nunc igitur tu virum
 ‘ hunc ita facientem inhi-be, ne domesti-
 ‘ co bello afflicteris. Inhi-be autem miti
 ‘ modo arcessitum: quem quum accepe-
 ‘ ris, da operam nequando in Graeciam
 ‘ revertatur.’

24. Haec loquutus Megabazus, fa-
 cile Dario persuasit, tanquam probe pro-
 spiciens quod esset eventurum. Darius
 misso in Myrcinum nuncio ad Histiae-
 um, haec inquit, ‘ Histiaeae, rex Darius
 ‘ haec dicit, Mihi rebusque meis melius
 ‘ consulentem quam te invenio neminem:

42 TERPSICHORE. V.

‘ quod non verbis, sed factis compertum
 ‘ habeo. proinde quum res magnas agere
 ‘ destinem, praesto mihi sis ut eas tibi a-
 ‘ periam.’ His verbis fidem habens Hi-
 stiaeus, et simul magni faciens consiliari-
 um regis fieri, Sardes profectus est. Cui ad-
 venienti Darius, ‘ Histiaee, ego (inquit) ea
 ‘ de caussa te arcessivi, simulatque ab Scy-
 ‘ this redii, et tu ab oculis meis abfuisti,
 ‘ nullius rei desiderium brevi tam me te-
 ‘ nuit, quam ut tu in aspectum et collo-
 ‘ quium meum venires: quum sciam om-
 ‘ nium possessionum pretiosissimam esse
 ‘ virum amicum, solertem, bene sentien-
 ‘ tem: quae tibi ambo ad res meas ad-
 ‘ esse ego testari possum. Quare tibi ego,
 ‘ qui fecisti probe quod veneris, haec of-
 ‘ fero, ut omissa Mileto, et recens condita
 ‘ in Thracia urbe, me sequaris Susa, ea-
 ‘ dem quae ego habiturus, meusque con-

ἔργοισι οἶδα μαθών. νῦν ὦν (ἐπινοέω γὰρ
 πρήγματα μεγάλα καίεργάσασθαι) ἀπι-
 κνέο μοι πάντως, ἵνα τοι αὐτὰ ὑπερθέ-
 ωμαι. τῷτοισι τοῖσι ἔπεσι πισεύσας ὁ
 Ἰστιάος, καὶ ἅμα μέγα ποιούμενος βασιλῆος
 σύμβουλος γενέσθαι, ἀπίκετο ἐς Σάρδεις.
 ἀπικομένῳ δέ οἱ ἔλεγε Δαρεΐος τάδε,
 Ἰστιαῖε, ἐγὼ σε μετεπεμψάμην τῶνδε
 εἵνεκεν· ἐπεὶ τε τάχιστα ἐνόησα ἀπὸ
 Σκυθέων, καὶ σὺ μοι ἐγένεο ἐξ ὀφθαλμῶν,
 ὅδέν κω ἄλλα χρῆμα ἔτω ἐν βραχέϊ
 ἐπεζήτησα ὥς σέ ἰδέειν τε καὶ ἐς λόγους
 μοι ἀπικέσθαι· ἐγνωκὼς ὅτι κτημάτων
 πάντων ἐστὶ τιμιώτατον ἀνὴρ Φίλος, συνε-
 τός τε καὶ εὖνοος. τά ται ἐγὼ καὶ ἀμφο-
 τερα συνειδὼς, ἔχω μαρτυρέειν ἐς πρήγ-
 ματα τὰ ῥα. νῦν ὦν (εὖ γὰρ ἐποίησας
 ἀπικόμενος) ταδέ τοι ἐγὼ προτείνομαι·
 Μίλητον μὲν ἔα, καὶ τὴν νεόκτιστον ἐν
 Θρηϊκῇ πόλιν· σὺ δέ μοι ἐπόμενος ἐς Σα-
 σα, ἔχε τάπερ ἂν ἐγὼ ἔχω, ἐμός τε

‘ σύσιτος ἐὼν καὶ σύμβουλος.’

κέ'. Ταῦτα Δαρεῖος εἶπας, καὶ κατα-
 ψησάμενος Ἀρταφέρνηα ἀδελφεὸν ἐωϋτὲ ὁ-
 μοπάτριον, ὑπαρχον εἶναι Σαρδίῳ, ἀπή-
 λαυνε ἐς Σῆσα, ἅμα ἀγομένοσ' Ἰστιάῳν.
 Οτάνεα δὲ ἀποδέξας στρατηγὸν εἶναι τῶν
 παραθαλασίων ἀνδρῶν, τῷ τὸν πατέρα
 Σισάμνην βασιλεὺς Καμβύσης, γενόμενον
 τῶν βασιληῶν δικασέων, ὅτι ἐπὶ χρήμασι
 δίκην ἀδίκον ἐδίκασε, σφάζας, ἀπέδειρε πᾶ-
 σαν τὴν ἀνθρωπίνην. σπαδίζας δὲ αὐτῷ
 τὸ δέρμα ἱμάντας ἐξ αὐτῷ ἔταμε, καὶ ἐνέ-
 τεινε τὸν θρόνον ἐς τὸν ἴζων ἐδίκαζε. ἐν-
 τανύσας δὲ ὁ Καμβύσης, ἀπέδεξε δικαστὴν
 εἶναι ἀντὶ τῷ Σισάμνεω, τὸν ἀποκτείνας
 ἀπέδειρε, τὸν παῖδα τῷ Σισάμνεω, ἐντει-
 λόμενός οἱ μεμνήσθαι ἐν τῷ κατίζων θρό-
 νῳ δικάζει.

κς'. Οὗτος ὢν ὁ Οτάνης ὁ ἐγκατιζό-
 μενος ἐς τῷτον τὸν θρόνον, τότε διάδοχος
 γενόμενος Μεγαβάζω τῆς στρατηγίης, Βυ-

‘ victor ac consiliarius futurus.’

25. Haec loquutus Darius, una secum Histiaeum ducens, Susa versus iter intendit, praefecto Sardibus Artapherne, fratre suo ex eodem patre: item praefecto Otane orae maritimae; cujus patrem Sisamnem, unum e regiis iudicibus, quod injuste ob pecuniam iudicasset, rex Cambyfes quum mactavisset, pellem humanam totam detraxit, eamque in lora concidit, illisque tribunal in quo ille sedens iudicarat, intendit; ibidem ejus filium Otanem pro Sisamne patre deglupto esse iudicem praecipiens, atque in memoria habere in quo tribunali sedens iudicaret.

26. Hic igitur Otanes in eo tribunali federe iussus, tunc Megabazi in ducatu successor, Byzantios ac Calchedonios cepit: cepit item Antandrum, quae est in

46 TERPSICHORE. V.

terra Troade; cepit quoque Lamponium. Sumpta etiam a Lesbiiis classe, cepit Lemnum et Imbrum, a Pelasgis tunc adhuc utramque habitatam.

27. Sed Lemnii quoniam egregie repugnauerant, etiam aliquamdiu se defendentes, mala perpeffi sunt: quorum qui superfuere, iis praefectum Persae impo-
suere Lycaretum, Maeandrii ejus qui Sami regnavit, germanum. Hic Lycaretus quum Lemno praecesset, hac de caussa mortem oppetiit, quod omnes in captivitate redigebat, atque evertibat, alios insimulans desertores Scythicae expeditionis, alios vexatores copiarum Darii a Scythiis revertentium. Haec iste in sua praefectura perpetrabat: sed non diu post malis fuit resolutus.

28. Et coeperunt iterum e Naxo atque Mileto calamitates Ionibus afferri. e Naxo quidem, quod inter insulas feliciter

ζαντίης τε εἶλε καὶ Καλχηδονίης. εἶλε δὲ
 Αντανόρον, τὴν ἐν τῇ Τρωάδι γῇ· εἶλε δὲ
 Λαμπώνιον. λαβὼν δὲ παρὰ Λεσβίων νέας,
 εἶλε Λῆμνόν τε καὶ Ἰμβρον, ἀμφοτέρας ἔτι
 τότε ὑπὸ Πελασγῶν οἰκομένης.

κζ'. Οἱ μὲν δὴ Λῆμνιοι καὶ ἐμαχέσαντο
 εὖ, καὶ ἀμυνόμενοι ἀνὰ χρόνον, ἐκακώθη-
 σαν. τοῖσι δὲ περιεῖσι αὐτέων οἱ Πέρσαι
 ὑπαρχον ἐπιστᾶσι Λυκάρητον, τὸν Μακαν-
 δρίῃ τῇ βασιλεύσαντος Σάμης ἀδελφεόν. οὗ-
 τος ὁ Λυκάρητος ἄρχων ἐν Λήμνῳ, τελευ-
 τᾷ. αἰτία δὲ τέττι ἦδε· πάντας ἡνδρα-
 ποδίζετο καὶ κατεσρέφειο· τὸν μὲν, λειψα-
 στρατίης ἐπὶ Σκύθας αἰτιώμενος, τῆς δὲ,
 σίνεσθαι τὸν Δαρείῳ στρατὸν τὸν ἀπὸ Σκυ-
 θέων ὀπίσω ἀποκομιζόμενον. ἔτος μὲν νυν
 τοσαῦτα^α ἐξεργάσατο στρατηγήσας. μετὰ
 δὲ ὁ πολλὸν χρόνον ἀνεως κακῶν ἦν.

κη'. Καὶ ἤρχετο τοδεύτερον ἐκ Νάξου
 τε καὶ Μιλήτης ἰωσι γίνεσθαι κακά. τῷτο
 μὲν γάρ, ἡ Νάξος εὐδαμονίῃ τῶν κήσων

^α Μ 9. ἔτος δὲ τοσαῦτα.

προέφερε· τῷτο δὲ, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἢ Μίλητος αὐτὴ τε ἐωϋτῆς μάλιστ' ἀδὴ τότε ἀκμάσασα, καὶ δὴ καὶ τῆς Ἰωνίης ἦν πρόσχημα. κατόπερθε δὲ τετῶν, ἐπὶ δύο γενεὰς ἀνδρῶν νοσήσασα ἐς ταμάλισα τᾶσαι, μέχρι ὃ μιν Πάρκοι κατηρτίσαυτο. τέττες γὰρ καταρτισῆρας ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶλοντο οἱ Μιλήσιοι.

κθ'. Κατήλλαξαν δὲ σφεας ὧδε Πάρκοι· ὡς ἀπίκοντο αὐτέων ἄνδρες ἄριστοι ἐς τὴν Μίλητον (ὥρεον γὰρ δὴ σφεας δεινῶς οἰκοφθορημένους) ἔφασαν αὐτέων βούλεσθαι διεξελθεῖν τὴν χώραν. ποιεῦντες δὲ ταῦτα, καὶ διεξιόντες πᾶσαν τὴν Μιλησίην, ὅπως τινὰ ἴδοιεν ἀνεσηκίη τῇ χώρῃ ἀγρὸν εὖ ἐξεργασμένον, ἀπεγραφέατο τῷνομα τῷ δεσπότῃ τῷ ἀγρῷ. διεξέλασαντες δὲ πᾶσαν τὴν χώραν, καὶ σπανίως εὐρόνιες τέττες, ὡς τάχιστα κατέβησαν ἐς τὸ ἄστυ, ἀλίην ποιησάμενοι, ἀπέδεξαν τέττες μὲν τὴν πόλιν νέμειν τῶν εὐρον τῶν ἀγρῶν εὖ ἐξεργ-

tate praestabat: e Mileto autem, quod ea tempestate prope seipsa superata maxime florebat, eratque Ioniae praetextum: quum aegrotavisset duabus superioribus aetatibus seditione, donec eam Parii sedaverunt, ex omnibus Graecis restitutores a Milesiis delecti.

29. Hunc autem in modum eos Parii conciliaverunt: quum Miletum venissent viri ex illis praestantissimi, cernerentque eos domi vehementer labefactatos, dixerunt velle se regionem ipsorum peragrare. Id facientes, et omnem agrum Milesium lustrantes, ut quemque fundum acclivi regione animadvertabant bene cultum, conscribebant domini nomen. Peragrata omni regione, quum paucos huiusmodi fundos comperissent, simulatque ad urbem descenderunt: coactoque populo, decreverunt urbem ab iis esse admi-

50 TERPSICHORE. V.

nistrandam, quorum fundos bene cultos invenissent. videri enim illos ita curaturos publica ut sua ipsorum curavissent. Ceteros Milesios, qui prius seditionem movissent, jusserunt his dicto audientes esse. Ita Milesios Parii correxerunt.

30. Ex his tunc urbibus hoc modo coeperunt Ioniae mala contingere : ex Naxo quidam locupletes a plebe in exilium missi, Miletum se contulerunt. Miletum autem procurabat Aristagoras, Molpagorae filius, idemque gener ac consobrinus Histiaei, Lysagorae filii, quem Darius Susis detinebat. nam Histiaeus Mileti erat tyrannus, et per id tempus Susis degebat, quum Naxii venire iampridem Histiaei hospites. Quum autem Miletum Naxii advenere, obsecrarunt Aristagoram, ut aliquantulum copiarum ipsis praestaret ad redeundum in patriam. Ille colligens,

γασμένους. δοκέειν γὰρ ἔφασαν καὶ τῶν δη-
μοσίων ἔτῳ δὴ σφεας ἐπιμελήσεσθαι ὥσ-
περ τῶν ^α σφείρων. τὰς δὲ ἄλλας Μιλη-
σίους τὰς πρὶν Σασιάζονας, τέτοις ἔταξαν
πεῖθεσθαι. Πάριοι μὲν νυν ἔτῳ Μιλησίους
κατήρτισαν.

λ'. Τότε δὲ ἐκ τεττέων τῶν πολίων
ὧδε ἤρχετο κακὰ γίνεσθαι τῇ Ἰωνίῃ. ἐκ
Νάξου ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων ὑπὸ τῷ
δήμῳ. Φυγόντες δὲ ἀπὶ Κούλου εἰς Μίλητον.
τῆς δὲ Μιλήτου ἐτύγχανε ἐπίτροπος ἑὼν
Αρισαγόρης ὁ Μολπαγόρεω, γαμβρός τε
ἑὼν καὶ ἀνεψιὸς Ἰστιαίῳ τῷ Λυσαγόρεω, τὸν
ὁ Δαρεῖος ἐν Σάσοισι κατεῖχε. ὁ γὰρ Ἰ-
στιαῖος, τύραννος ἦν Μιλήτου, καὶ ἐτύγχανε
τῷτον τὸν χρόνον ἑὼν ἐν Σάσοισι ὅτε οἱ
Νάξιοι ἦλθον, ξεῖνοι πρὶν ἐόντες τῷ Ἰστιαίῳ.
ἀπὶ Κούλου δὲ οἱ Νάξιοι εἰς τὴν Μίλητον,
ἰδέοντο τῷ Αρισαγόρεω, εἴ πως αὐτοῖσι πα-
ράχοι δυνάμιν τινα, καὶ κατέλθοικεν εἰς τὴν
ἐωυτῶν. ὁ δὲ, ἐπιλεξάμενος ὡς ἦν δι' ἐωυ-

^α ὥσπερ καὶ τῶν.

τῷ κατέλθωσι εἰς τὴν πόλιν, ἄρξει τῆς
 Νάξου· σκῆψιν δὲ ποιούμενος τὴν ξενίην
 τὴν Ἰστιάου, τονδὲ σφι λόγον προσέφερε,
 ὅς μιν ὑμῖν ὅς Φερέγγυός εἰμι δύνα-
 μιν τοσαύτην παρασχέιν, ὥς καταγείν
 ἀκόντων τῶν τὴν πόλιν ἔχοντων Ναξί-
 ων. πυνθάνομαι γὰρ ὀκλακιστὴν ἀσπί-
 δα Ναξίοισι εἶναι, καὶ πλοῖα μακρὰ πολ-
 λά· μηχανήσομαι δὲ, πᾶσαν σπουδὴν
 ποιούμενος. ἐπινοέω δὲ τῇδε· Ἀρταφέρ-
 νης μοι τυγχάνει ἐὼν φίλος. ὁ δὲ Ἀρτα-
 φέρνης, Ἰσάσπεος μὲν ἐστὶ παῖς, Δαρεί-
 ος δὲ τῷ βασιλεῖ ἀδελφεός· τῶν δ' ἐπιθα-
 λασιῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ ἄρχει πάντων,
 ἔχων στρατὸν τε πολλὸν καὶ πολλὰς νέ-
 ες. τῷτον ὧν δοκέω τὸν ἄνδρα ποιήσεν
 τῶν ἂν χρῆζομεν· ταῦτα ἀκέραιες οἱ
 Νάξιοι, προσέθεσαν ὅτι τῷ Ἀρισταγόρῃ πρήσ-
 σειν ἢ δύναίτο ἄριστα· καὶ ὑπὶ χεῖρας δῶρα
 ἐκέλευον, καὶ δαπάνην τῇ στρατῷ, ὥς αὐ-
 τοὶ διαλύσονται· ἐλπίδας πολλὰς ἔχοντες,

^b προσθέντιο.

si per eum isti in patriam redirent, fore
 ut Naxo imperaret, tamen praetendens
 Histiaei hospitium, ita eos est alloquutus,
 ‘ Meae quidem vires ad tantum copiarum
 ‘ praebendum non suppetunt, ut invitis
 ‘ iis qui Naxum tenent, vos possim redu-
 ‘ cere; quum audiam octo millia scutato-
 ‘ rum Naxiis esse ac multas longas na-
 ‘ ves: tamen omne studium ad istud effi-
 ‘ ciendum adhibebo, hoc scilicet in ani-
 ‘ mo versans: Est mihi amicus Artapher-
 ‘ nes, Hystaspis filius, Darii regis frater,
 ‘ qui praeses est omnium in Asia litora-
 ‘ lium, multo exercitu instructus ac mul-
 ‘ ta classe: hunc ego virum opinor fac-
 ‘ turum omnia ex animi nostri sententia.’
 His auditis Naxii tradiderunt Aristagorae
 negotium, ut quamoptime posset confice-
 ret: utque munera homini polliceretur,
 jubent, et exercitui sumptum, utpote ipsis

54 TERPSICHORE. V.

suppeditaturis.; magnam videlicet spem habentes, quum ipsi in Naxo apparuissent, Naxios omnia quae ipsi juberent esse facturos, atque adeo ceteros insularum nulladum enim Cycladum insularum sub Dario erat.

31. Profectus Sardes Aristagoras, ait Artapherni esse insulam Naxum, non spatiosam illam quidem, sed pulchram alioqui et bonam, Ioniaeque vicinam, multis praeterea et pecuniis et mancipiis refertam. ‘ Proinde tu adversus hanc regionem ducito exercitum, ejus exules illuc reducens. Quod ubi feceris, partim ‘ magnae tibi sunt penes me in expedito ‘ pecuniae, praeter illas quae in exercitum ‘ erogabuntur; has enim aequum est nos ‘ praebere, qui ducimus: partim insulas ‘ regi acquires, ipsam Naxum et quae ex ‘ hac pendent, Parum et Andrum, cete-

ὅταν ἐπιφανέωσι ἐς τὴν Νάξον, πάντα ποιήσιν τὰς Ναξίους τὰ ἂν αὐτοὶ κελεύωσι· ὥς δὲ καὶ τὰς ἄλλας νησιώτας. τῶν γὰρ νήσων τετέων τῶν Κυκλάδων εὐδεμῖα κω ἦν ὑπὸ Δαρείῳ.

λα'. Απικόμενος δὲ ὁ Αρισαγόρης ἐς τὰς Σάρδεις, λέγει πρὸς τὸν Αρταφέρνηα, ὡς Νάξος εἶη νῆσος ^c μεγάθει μὲν ὃ μεγάλη, ἄλλως δέ, καλή τε καὶ ἀγαθὴ, καὶ ἀγ-
χῶ Ἰωνίης· χρήματα δὲ ^d ἐνὶ πολλὰ ^d, καὶ ἀνδράποδα. ^e Σὺ ὦν ἐπὶ ταύτην τὴν
^e χώραν στρατηλάτεις, κατάγων ἐς αὐτὴν
^e τὰς Φυγάδας ἐξ αὐτῆς. καὶ τοι ταῦτα
^e ποιήσαντι τῷτο μὲν ἐστὶ ἐτόϊμα παρ' ἐμοὶ
^e χρήματα μεγάλα παρέξ τῶν ἀνασιμω-
^e μάτων τῇ στρατῇ· ταῦτα μὲν γὰρ δί-
^e καιον ^e ἡμέας τὰς ἀγούλας παρέχειν
^e ἐς· τῷτο ^f δὲ, νῆσους προσκλήσεαι βασι-
^e λεί, αὐτὴν τε Νάξον καὶ τὰς ἐκ ταύτης
^e ἡρτημένας, Πάρον τε καὶ Ἀνδρον καὶ ἄλ-

^c Haec vox νῆσος non est in MS. ^d χρήματα δ' ἔχει πολλά.
^e δίκαια. ^f παρέχον· τῷτο.

' λας τὰς Κυκλάδας καλυμένας. ἐνθεῦ-
 ' τεν δὲ ὀρμεώμενος, εὐπετέως ἐπιθήσεται.
 ' Εὐβοίῃ νήσω μεγάλη τε καὶ εὐδαίμονι,
 ' ἔκ ἐλάσσονι Κύπρῳ, καὶ κάρλα εὐπετεῖ
 ' χειρωθῆναι. ἀποχρῶσι δὲ ἑκατὸν νέες
 ' ταύτας πάσας χειρώσασθαι.' ὁ δὲ, ἀμεί-
 βετο αὐτὸν τοῖσδε, ' Σὺ ἐς οἶκον τὸν βασι-
 ' λῆος ἐξηγήῃς γίνεαι πραγμάτων ἀγα-
 ' θῶν, καὶ ταῦτα εὖ παραινέεις πάντα,
 ' πλὴν τῶν νεῶν τῷ ἀριθμῷ. ἀντὶ δὲ τῶν^α
 ' ἑκατὸν νεῶν, διηκόσιαί τοι ἐτῶιμοι ἔσονται
 ' ἅμα τῷ ἔαρι. δεῖ δὲ τέτοισι καὶ αὐτὸν^β
 ' βασιλῆα συνέπαινον γίνεσθαι.'

λβ'. Ὁ μὲν δὴ Αῤῖσαγόρης ὡς ταῦτα
 ἤκουσε, περιχαρὴς ἔων, ἀπήιε^γ ἐς Μίλη-
 τον. ὁ δὲ Αῤῖσαφέρνης, ὡς αἱ πέμψαντι ἐς
 Σῶσα, καὶ ὑπερθένηι τὰ ἐκ τῷ Αῤῖσαγόρεω
 λεγόμενα, συνέπαινος καὶ αὐτὸς Δαρεῖος
 ἐγένετο, παρσκευάσατο μὲν διηκοσίας τρι-
 ἡρέας, πολλὸν δὲ κάρλα ὁμίλον Περσέων
 τε καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων. στρατήγόν

^α ἀντὶ γὰρ τῶν. ^β καὶ τὸν. ^γ ἀπήει.

' rasque quae Cyclades nominantur. Un-
 ' de progressus, haud difficulter invades
 ' Euboeam, insulam magnam ac beatam,
 ' nec inferiorem Cypro, ac facilem sane
 ' ad capiendum, centum omnino navibus
 ' ad has omnes occupandas suffecturis.'
 Huic respondens Artaphernes, ' Tu ve-
 ' ro, inquit, quae sunt ex utilitate regiae
 ' domus exponis, et probe ista suades om-
 ' nia, praeterquam de numero navium.
 ' nam pro centum navibus, ducentae tibi
 ' incunte statim vere in promptu erunt.
 ' Oportet tamen in his rebus auctoritatem
 ' quoque regis accedere.'

3 2. His auditis Aristagoras laetus
 Miletum rediit. Artaphernes autem mis-
 so Susa ad Darium nuncio, per quem de
 rebus ab Aristagora dictis eum certio-
 rem faceret, ubi ille rem approbavit, ducentas
 triremes instruxit, tum Persarum, tum a-
 liorum sociorum magna sane multitudi-

58 TERPSICHORE. V.

ne, praefecto eis duce Megabate, viro Persa, e familia Achaemenidarum, suo ac Darii consanguineo: cujus (si vera sunt quae dicuntur) posteriore tempore filia pacta fuit Pausaniae Lacedaemonio, Cleombroti filio, Graeciae tyrannidem affectanti. Delecto itaque duce Megabate, exercitum Artaphernes ad Aristagoram misit.

33. Megabates ex Mileto Aristagora assumpto atque Ionum exercitu cum Naxiis, navigavit simulans ire in Hellespontum. Atque ubi Chium pervenit, classem continuit apud Caucasa, ut illinc vento aquilone trajiceret in Naxum. Sed quoniam non erat fatale Naxios ea classe deleri, hoc contigit: Megabates in circum-eundis navium excubiis offendit navem Myndiam a nemine custodiri. quam rem indigne ferens, iussit satellites inventum

δὲ τούτων ἀπέδεξε Μεγαβάτην, ἄνδρα
Πέρσῃν τῶν Αἰακιδέων, ἐωὐτῷ τε καὶ
Δαρείῳ ἀνεψιόν· τῷ Πausanίῃς ὁ Κλε-
ομβρότης Λακεδαιμόνιος, εἰ δὴ ἀλήθης γε ὁ
λόγος, ὑπερῶ χρόνῳ τῶν ἡμῶν Δυ-
γαίρα, ἔρωτα ἔχων τῆς Ἑλλάδος τύραν-
νος γενέσθαι. ἀποδέξας δὲ Μεγαβάτην
στρατηγὸν Ἀρταφέρνης, ἀπέστειλε τὸν στρα-
τὸν παρὰ τὸν Ἀρισαγόρεα.

λγ'. Παραλαβὼν δὲ ὁ Μεγαβάτης ἐκ
τῆς Μιλήτης τὸν τε Ἀρισαγόρεα καὶ τὴν
Ἰάδα στρατὸν, καὶ τὸς Ναξίους, ἐπλεε πρό-
φασιν ἐπ' Ἑλλησπόντου· ἐπεὶ τε δὲ ἐγί-
ναι ἐν Χίῳ, ἔχε τὰς νέας ἐς Καύκασα^d,
ὥς ἐνθεῦτεν βορρῇ ἀνέμῳ ἐς τὴν Νάξον δια-
βαλεῖν. καὶ (ὃ γὰρ εἶδε τότε τῷ σάλῳ
Ναξίους ἀπολέσθαι) πρῆγμα τοιόνδε συνη-
νείχθη γενέσθαι· περιϊόντος Μεγαβάτου
τὰς ἐπὶ τῶν νεῶν Φυλακὰς, ἐπὶ νεὸς Μιν-
δῆς ἔτυχεν ὑδαὶς Φυλάσων· ὁ δὲ, δεινόν
τι παθὴναι, ἐκέλευσε τὸς δορυφόρους

^d Καύκασον.

ἔξευρόντας τὸν ἄρχοντα ταύτης τῆς νεὸς, τῷ ἔνομα ἦν Σκύλαξ, τῷτον δῆσαι διὰ θαλαμίνης διελόντας τῆς νεὸς κατὰ τῷτο· ἔξω μὲν κεφαλὴν ποιεῦντας, ἔσω δὲ τὸ σῶμα. θεθνήσκων δὲ τῷ Σκύλακος, ἐξαγγέλλει τις τῷ Αῤῥισαγόρῃ ὅτι τὸν ξεινὸν οἱ τὸν Μύνδιον Μεγαβάτης δῆσας λυμαίνοιο. ὁ δ' ἐλθὼν παρατέλλο τὸν Πέρσην. τυτχάνων δὲ ἔθενος τῶν ἐδέετο, αὐτὸς ἐλθὼν ἔλυσεν· πυθόμενος δὲ, κάρτα δεινὸν ἐποίησάτο. ὁ Μεγαβάτης, καὶ ἐσπέρχειο τῷ Αῤῥισαγόρῃ. ὁ δὲ εἶπε, ' Σοὶ δὲ καὶ τέτοιαι τῶσι πρήγμασι τί ἐστὶ; ὅ· σὲ ἄπεςειλε Αῤῥαφέρνης ἐμέο πείθεσθαι, καὶ πλέειν τῇ ἂν ἐγὼ κελεύω; τί πολλὰ πρήσεις; ' ταῦτα εἶπε Αῤῥισαγόρης. ὁ δὲ, θυμωθεὶς τέτοιαι, ὡς νῦν ἐγένετο, ἐπεμπε εἰς Νάξον πλοίῳ ἄνδρας Φράσσοντας τοῖσι Ναξίοισι πάντα τὰ παρέοντά σφι πρήγματα.

λδ'. Οἱ γὰρ ὧν Νάξιοι οὐδὲν πάντως προσεδέκοντο ἐπὶ σφέας τὸν φόλον ταῦτον

TERPSICHORE. V. 61

ejus navis rectorem, nomine Scylacem, vincire trajectum per thalamiam navis, *id est*, foramen per quod infimi remi extant : ita ut caput extaret, corpus intus esset. Aristagoras autem a quodam factus certior, hospitem suum Myndium a Megabate vinctum affligari, Persam adit et hominem excusans reposcit: quum nihil exoraret, ipse accedens Scylacem solvit. Id ubi rescivit Megabates, graviter admodum ferens, Aristagoram vituperavit. Cui Aristagoras, ‘ Quid tibi, inquit, est cum istis negociis? nonne te misit Artaphernes ut me sequereris, atque eo navigares quocunque ego juberem? quid multa agis?’ His verbis indignatus Megabates, ubi nox adfuit, misit Naxum quosdam cum navi, ad rem Naxiis quae impenderet exponendam.

34. Naxii, ut qui nihil minus quam hanc adversus se classem venturam ex-

62 TERPSICHORE. V.

pectabant, ubi tamen id audierunt, omnia confestim ex agris in urbem comportare; et se, ut qui obsidendi essent, instruere cibariis, potu, murorum refectio-
ne. Et isti quidem tanquam instante sibi bello sese apparabant: illi vero, posteaquam e Chio in Naxum trajecerunt, jam praemunitos aggressi sunt; consumptisque quatuor in oppugnando mensibus, absumptaque a Persis quam secum attulerant pecunia, et magna etiam ab ipso Aristagora, quum plus desideraret obsidio, ubi castella Naxiis exulibus exstruxerunt, in continentem reverterunt male affecti.

35. Aristagoras ita nec quod Artapherni receperat praestare poterat, et simul angebat eum militiae impensa quae exigebatur, etiam timebat ob exercitum male affectum, praesertim Megabate insimulante, verebaturque praeterea ne reg-

ὀρμήσεσθαι. ἐπεὶ μὲν τοι ἐπύθοντο, αὐ-
τίκα μὲν ἐσυνείκαντο τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς
τὸ τεῖχος, παρεσκευάσαντο δὲ, ὥς πολι-
ορκησόμενοι, καὶ σῖτα^ε καὶ πόλιν, καὶ τεῖχος
ἐσάξαντο. καὶ οὗτοι μὲν παρεσκευάδατο ὥς
παρεσομένους σφι πολέμῳ· οἱ δ' ἐπεὶ τε διέ-
βαλον ἐκ τῆς Χίης τὰς νέας ἐς τὴν Νάξον,
πρὸς πεφραγμένους προσεφέροντο, καὶ ἐπο-
λίорκουν μῆνας τέσσερας. ὥς δὲ τὰ τε ἔ-
χοντες ἦλθον χρήματα οἱ Πέρσαι, ταῦτα
καλεδεδαπάνητό σφι, καὶ αὐτῷ τῷ Αῤῥισα-
γόρῃ προσανασιμῶντο πολλά, τῷ πλεῦνός
τε ἐδέετο ἢ πολιορκίῃ, ἐνθαῦτα τείχεα
τοῖσι Φυγάσι τῶν Ναξίων οἰκοδομήσαντες,
ἀπαλλάσαντο^ε ἐς τὴν ἠπειρον, κακῶς
πρήσαντες.

λέ. Αῤῥισαγόρης δὲ ἔκ εἶχε τὴν ὑπό-
χεσιν τῷ Αῤῥαφέρνει ἐκπληρῶσαι· ἅμα
δὲ ἐπλεξέμιν ἢ δαπάνη τῆς στρατῆος ἀπαι-
τεομένη, ἀρρώδεέ τε, τῷ στρατῷ πρήξαντος
κακῶς· καὶ Μεγαβάτη διαβεβλημένος, ἐδό-

^ε σῖτα. ^ε ἀπαλλάσσοντο.

κεέ τε τὴν βασιλὴν τῆς Μιλήτης ἀπα-
 ρεθήσεσθαι^α. ἄρρωδέων τε τετέων ἕκαστα,
 ἐβλεύετο ἀπόσασιν. συνέπιπτε γὰρ καὶ
 τὸν ἐστυγμένον τὴν κεφαλὴν ἀπίχθαι ἐκ
 Συσέων παρ' Ἰστιάς, σημαίνοντα ἀπίσασ-
 θαι Αρισαγόρην ἀπὸ βασιλῆος. ὁ γὰρ
 Ἰστιαῖος βεβλόμενος τῷ Αρισαγόρῃ σημῆναι
 ἀποσῆναι, ἄλλως μὲν ὕδαμῶς εἶχε ἀσφα-
 λέως σημῆναι, ὥς τε Φυλαοσομενέων τῶν
 ὁδῶν. ὁ δὲ, τῶν δέλων τὸν πιστότατον ἀπο-
 ξυρήσας τὴν κεφαλὴν, ἐσίξε, καὶ ἀνέμεινε
 ἀναφῦναι τὰς τρίχας. ὥς δὲ ἀνέφυσαν,
 τάχιστα ἀπέπεμπε ἐς Μίλητον, ἐνλειλά-
 μενος αὐτῷ ἄλλο μὲν ὕδεν· ἐπεὰν δὲ ἀ-
 πίκηται ἐς Μίλητον, κελεύειν Αρισαγόρην
 ξυρήσαντά μιν τὰς τρίχας, κατιδέσθαι
 ἐς τὴν κεφαλὴν. τὰ δὲ σίγματα ἐσήμαινε
 (ὥς καὶ πρότερόν μοι εἶρηται) ἀπόσασιν.
 ταῦτα δὲ ὁ Ἰστιαῖος ἐποίεε, συμφορὴν ποι-
 εῦμενος μεγάλην τὴν ἐωϋτῇ κατοχὴν τὴν
 ἐν Σύσοισι. ἀποσάσιος ὢν γινομένης, πολ-

^α ἀπαιρήσεσθαι.

TERPSICHORE. V. 63

nō Mileti fraudaretur, his de caussis trepidus, de defectione cogitabat. Contigit enim quoque e Susis ab Histiaeo venire quendam compuncto notis capite, quibus Histiaeus Aristagoram commonefaciebat ut ab rege deficeret. Id namque volens Histiaeus Aristagorae indicare, quia alia ratione secure facere non poterat, utpotē itineribus custoditis, fidelissimo e servis caput abrasum notis signavit, et hominem retinens quoad capilli renascerentur, ubi illi renati sunt, raptissime dimisit Miletum, nihil aliud mandans nisi ut quum Miletum pervenisset, juberet Aristagoram crasso suo capite inspicere. Ea autem stigmata significabant (ut a me superius dictum est) defectionem. Haec ideo Histiaeus faciebat quod magnam calamitatem ducebat se Susis detineri: etiam atque etiam sperans fore ut si ab Aristagora re-

66 TERPSICHORÆ. V.

bellaretur ad mare proficisceretur: sin Miletus nil novi moliretur, nullam sibi viam amplius esse ad eam revertendi intelligebat.

36. Eum quidem nuncium Histiaeus hæc considerans mittebat. Aristagoras autem, quum ei hæc omnia consentanea per idem tempus contigissent, retulit ad suae factionis homines tam de sua sententia quam de Histiaei mandatis. Cui quum ceteri omnes assensissent, jubentes ut rebellaret, Hecataeus tamen historiographus initio dissuadere bellum sumi adversus regem Persarum, enumerans cunctas nationes quibus Darius imperaret, illiusque potentiam: sed quum hoc persuadere non posset, secundo loco suadere, ut classe mare occuparent, negans se videre qua alia ratione id esset eventurum. scire enim se Milesiorum vires esse imbecillas: si tamen pecuniae e templo

λας εἶχε ἐλπίδας μελήσεσθαι ἐπὶ θά-
λασσαν, μηδὲ πεῦτερόν τι πειεύσης τῆς
Μιλήτης, οὐδαμῶς ἐς αὐτὴν ἤξειν ἐτι ἐλ-
γίζετο.

λς'. Ἰστιαῖος μὲν νυν ταῦτα διακοσμέ-
νος, ἀπέπεμπε τὸν ἄγγελον· Αἰριταγόρη δὲ
συνέπιπτε τῷ αὐτῷ χρόνῳ πάντα ταῦτα
συνελθόντα· ἐβηλεύετο ὦν μετὰ τῶν Σασι-
ωτέων, ἐκφήσας τῇ τε ἐωϊστὶ γνώμῃν καὶ
τὰ παρὰ τῷ Ἰστιάῳ ἀπυγμένα· οἱ μὲν δὴ
ἄλλοι πάντες γνώμῃν κατὰ τὸ αὐτὸ ἐξεφέ-
ροντο, κελεύοντες ἀπίσαι· Ἐκαταῖος
δ' ὁ λογοποιὸς πρῶτα μὲν ἐκ τῶ πόλεμος
Βασιλείῃ τῶν Περσέων ἀνακρέεσθαι, κατα-
λέγων τὰ τε ἔθνη πάντα τῶν ἤρχε Δα-
ρεῖος, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῷ· ἐπεὶ τε δὲ ἐκ
ἐπειθε, δεύτερα συνεβούλευε ποιεῖν ὅπως
ναυκράτεες τῆς θαλάσσης ἐσθλῶν· ἄλλως
μὲν νυν οὐδαμῶς ἔφη λέγων ἐνορᾷ ἢ ἐσόμενον
τῷτο· ἐπίσαι γάρ τὴν δύναμιν τῇ
Μιλησίων· ἐσσαν ἀδενέα· εἰ δὲ τὰ χρή-

* δύναμιν τῶν Μιλησίων.

ματα καταυρεθείη τὰ ἐκ τῆ ἰρῆ τῆ ἐν Βραγχιδῇσι, τὰ Κροῖσος ὁ Λυδὸς ἀνέθηκε, πολλὰς εἶχε ἐλπίδας ἐπικρατήσῃν τῆς θαλάσσης· καὶ ἔτῳ αὐτὸς τε ἔξεν χρήμασι χρᾶσθαι, καὶ τὸς πολεμίους καὶ συλῆσιν αὐτά· τὰ δὲ χρήματα ἦν ταῦτα μεγάλα, ὡς δεδήλωαί μοι ἐν τῷ προτέρῳ τῶν λόγων. αὕτη μὲν δὴ ἐκ ἐνίκα ἡ γνώμη· ἐδόκει δὲ ὅμως ἀπίσασθαι· ἓνα τε αὐτέων πλώσαντα ἐς Μυῦνιαν ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ ἀπὸ τῆς Νάξου ἀπελθόν, εἶν ἐνθαῦτα, συλλαμβάνειν πειρᾶσθαι τοὺς ἐπὶ τῶν νεῶν ἐπιπλέοντας στρατηγούς.

λζ'. Αποπεμφθέντος δὲ Ιητράγορέω κατ' αὐτὸ τῆτο, καὶ συλλαβόντος δόλῳ Ολῖαν Ιβανώλιος Μυλασεία, καὶ Ἰσκιῶν Τύμνεω Τερμενέα, καὶ Κώνη Ερξάνδρῳ, τῷ Δαρείῳ Μιτυλήνην ἐδωρήσατο, καὶ Αρισαγόρην Ἡρακλείδῳ Κυμαῖον, καὶ ἄλλους συχνούς· ἔτῳ δὴ ἐκ τῆ ἐμφανέως ὁ Αρισαγόρης ἀπεσῆκε, πᾶν ἐπὶ Δαρείῳ μηχανά-

quod est in Branchidis tollerentur, quas Croesus Lydus dedicavisset, multum spei recipere maris potiundi, atque ita pecuniam et ipsos habituros ad utendum, nec hostes eum spoliaturos. Erant autem hae ingentes pecuniae, quemadmodum a me in primo libro declaratum est. Verum ne haec quidem sententia vicit; et nihilominus placuit, ut omnino rebellaretur: utque unus eorum Myuntem navigaret ad exercitum qui e Naxo reversus illic agebat, ut conaretur duces classiariorum comprehendere.

37. Missus autem ad hoc ipsum Iatragoras, dolo cepit Oliatum Ibanolis filium Mylassensem, et Histiaeum Tymnis Termenensem, et Coëm Erxandri filium, quem Darius Mitylene donaverat, et Aristagoram Heraclidis filium Cymaeum, compluresque alios. Ita ex professo Aristagoras defecit, omnia in Darium com-

70 TERPSICHORE. V.

miniscens: et primum quidem, verbo duntaxat tyrannidem deferens, statum rei-publicae Mileti constituit, ut secum libenter Milesii deficerent. Idem dehinc quoque in reliqua Ionia fecit, tyrannorum alios ejiciens, ex aliis autem quos tyrannos ceperat e navibus iis, quae adversus Naxum una ierant, ut civitatibus gratificaretur, dedit alium in aliam urbem tradens, ex qua quisque illorum erat.

38. Quorum Coëm Mitylenaei ut acceperunt, sine mora productum lapidibus interemerunt: Cymaei suum dimiserunt. Posteaquam autem et alii complures tyranni fuga solum vertère, passim per civitates eorum abdicatio facta est. Tyrannis summotis, Aristagoras Milesius singulos jussit in singulis civitatibus constituere magistratus: quod secundum fuit, ipse Lacedaemonem triremi navigavit. opus enim erat magnam aliquam comparare societatem,

νώμενος. καὶ πρῶτα μὲν λόγῳ μετεῖς τὴν
 τυραννίδα, ἰσονομίην ἐποίεε τῇ Μιλήτῳ,
 ὡς ἂν ἐκόντες αὐτῷ οἱ Μιλήσιοι συναπιστά-
 ατο^β. μετὰ δὲ, καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ Ἰωνίῃ τῷ-
 τὸ τῷτο ἐποίεε, τῆς μὲν ἐξελαύνων τῶν
 τυράννων, τῆς δὲ ἔλαβε τυράννης ἀπὸ τῶν
 νεῶν τῶν συμπλευσασέων ἐπὶ Νάξον, τῆς
 δὲ φίλα βεβλόμενος ποιεέσθαι τῇσι πό-
 λισι, ἐξεδίδου, ἄλλον ἐς ἄλλην πόλιν παρα-
 δίδους, ὅθεν εἴη ἕκαστος.

λή. Κῶν μὲν νυν Μίυληναῖοι, ἐπεὶ τε
 τάχιστα παρέλαβον, ἐξαγαγόντες κατέλευ-
 σαν. Κυμαῖοι δὲ τὸν σφέτερον αὐτέων ἀπ-
 ῆκαν. ὡς δὲ καὶ ἄλλοι οἱ πλεῖνες αὐτῶν ἀπί-
 εσαν, τυράννων μὲν νυν κατὰ παύσεις ἐγένετο
 ἀπὸ τὰς πόλεις. Αἰφιαγόρης δὲ ὁ Μιλήσι-
 ος ὡς τῆς τυράννης κατέπαυσε, στρατηγοὺς
 ἐν ἐκάσῃ τῶν πολιῶν κελύσας ἐκάστας κα-
 τασηῆσαι, δευτέρα αὐτὸς ἐς Λακεδαιμόνα
 τριήρεϊ ἀπόστολος ἐγένετο. ἔδεε γὰρ δὴ συμ-
 μαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξευρεθῆναι.

^β συναπιστάτο.

λθ'. Τῆς δὲ Σπάρτης Ἀναξανδρίδης μὲν
 ὁ Λέωντος ἐκέτι περιεὼν ἐβασίλευε, ἀλλὰ
 ἐτετελευτήκει. Κλεομένης δὲ ὁ Ἀναξαν-
 δρίδew εἶχε τὴν βασιληίην, ὃ κατὰ ἀνδρα-
 γαθίην ἔχων, ἀλλὰ κατὰ γένος. Ἀναξαν-
 δρίδῃ γάρ ἔχοντι γυναῖκα ἀδελφεῆς ἐωϋτῆ
 θυγατέρα, καὶ ἐξῆς ταύτης οἱ καλαθυμῆς
 παῖδες ἐκ ἐγίνοντο. τότε δὲ τοιαῦτα ἔον-
 τος, οἱ ἔφοροι εἶπαν, ἐπικαλεσάμενοι αὐ-
 τόν, ' Εἴ τι σύ γε σεωϋτῆ μὴ προορᾷς,
 ' ἀλλ' ἡμῖν τῶτ' ἐστὶ ὃ περισπλέον, γένος
 ' τὸ Εὐρυσθένης^ε γενέσθαι ἐξίτηλον. σύ
 ' νυν τὴν μὲν ἔχεις γυναῖκα, ἐπεὶ τέ τοι
 ' ὃ τίκλει ἐκ σέο, ἄπες^δ, ἄλλην δὲ γῆ-
 ' μον· καὶ ποιέων ταῦτα, Σπαρτιάτησι ἀ-
 ' δήσεις.' ὃ δὲ ἀμείβετο, Φὰς τῶτέων ὁ-
 δέτερα ποιήσιν· ἐκείνους τε ὃ καλῶς συμ-
 βελεύειν, παραινέοντάς, τὴν ἔχει γυναῖ-
 κα, ἐῶσαν ἀναμάρτητον ἐωϋτῶ, ταύτην
 ἀπένια, ἄλλην ἐσαγαγέσθαι· ὃδὲ σφι πεί-
 ρεσθαι.

^ε Εὐρυσθένης. ^δ Verbum hoc ἄπες non exstat in MS.

39. Spartae regnum jam non tenebat Anaxandrides, Leontis filius, quia non superstes erat, sed ejus obitu filius Cleomenes regnabat; non ille quidem propter virtutis specimen, sed propter genus. Etenim Anaxandrides duxerat in matrimonium sororis suae filiam, quae etsi cordi erat, tamen ex ea liberos non suscipiebat. Id quum ita esset, ephori hic cum verbis hortati sunt: ‘ Si tu tibi non
 ‘ prospicis, at certe nobis hoc non est de-
 ‘ spiciendum, Eurysthenis genus intercide-
 ‘ re. Tu igitur quandoquidem uxorem
 ‘ habes quae ex te non parit, ea repudi-
 ‘ ata aliam ducito, gratissimam rem in
 ‘ hoc Spartiatis facturum.’ His ille respon-
 dens, negat se earum rerum alterutram
 esse facturum: et hos non recte consule-
 re ait, qui ipsum hortentur repudiata quam
 habeat uxore innoxia, alteram inducere:
 eoque se non esse paritum.

74 TERPSICHORE. V.

40. Cui ephori atque seniores consilio habito retulerunt: 'Quoniam te cer-
'nimus amore conjugis quam habes im-
'plicitum, facito quod dicemus, ac noli
'repugnare, nequid de te Spartiatae gra-
'vius consulant. Conjugem quam habes
'ut repudies non postulamus: quaecun-
'que ei praestas nunc, ea omnino prae-
'stato: alteram tamen ducito praeter
'hanc uxorem, quae sit fecunda.' Haec
dicentibus assensus est Anaxandrides: qui
duas dehinc uxores habens, binis aedi-
bus habitabat, haudquaquam Spartana
faciens.

41. Non longo interjecto tempore,
uxor quae posterius ducta est parit hunc
Cleomenem, et ipsa successorem regni
Spartiatarum protulit. At uxor prior quae
praecedente tempore sterilis fuerat, et ip-
sa tunc concepit, hoc fato usa: quae quum
revera praegnans esset, consanguinei ta-

μ'. Πρὸς ταῦτα οἱ ἔφοροι καὶ οἱ γέροντες
 βελευσάμενοι^ε, προσέφερον Ἀναξανδρίδῃ
 τὰδε, 'Επεὶ τοίνυν τοι περιεχόμενόν σε
 ' ὀρέομεν τῆς ἔχεις γυναικὸς, σὺ δὲ ταῦ-
 ' τα ποίει, καὶ μὴ ἀντίβαινε τῷτοσι, ἵνα
 ' μὴ τι ἄλλοῖον περὶ σεῦ οἱ Σπαρτιῆται
 ' βελεύσωνται. γυναικὸς μὲν τῆς ἔχεις^ε
 ' προσδεόμενά σε τῆς ἐξέσιος· σὺ δὲ ταύ-
 ' τη τε πάντα ὅσα νῦν παρέχεις παρέχε,
 ' καὶ ἄλλην πρὸς ταύτη ἐσάγαγε γυναῖκα
 ' τεκνοποιόν.^ζ ταῦτά κη λεγόντων, συνε-
 χώρησε ὁ Ἀναξανδρίδης. μετὰ δὲ, γυναῖ-
 κας ἔχων δύο, διξὰς ἰσίας οἶκεε, ποιεῖωτ
 ἑδαμῶς^ε Σπαρτιήκῃ.

μα'. Χρόνος δὲ ἔ πολλῷ διελθόντος, ἡ
 ἰσχυρόν ἐπελθοῦσα γυνὴ τίκτει τὸν δὴ
 Κλεομένηα τῷτον. καὶ αὕτη τε ἔφεδρον βα-
 σιλέα Σπαρτιήτησι ἀπέφαινε· καὶ ἡ προτέ-
 ρη γυνὴ τὸν πρότερον χρόνον ἄτοκος ἔῃσα,
 τότε κως ἐκύησε, συντυχίῃ ταύτῃ χρη-
 σαμένη. ἔχουσαν δὲ αὐτὴν ἀληθεῖ λόγῳ,

^ε συμβουλευόμενοι. ^ζ ἑδαμῶς.

οὐ τῆς ἐπελθούσης γυναῖκός οἰκῆϊοι πυθόμε-
 νοι ὦχλεον, φάμενοι αὐτὴν κομπέειν ἄλ-
 λως, βουλομένην ὑποδαλέσθαι. δεινὰ δὲ
 ποιούντων αὐτέων, τῷ χρόνῳ συντάμνοίης,
 ὑπ' ἀπιστίας οἱ ἔφοροι τίκισαν τὴν γυναῖ-
 κα περιϊζόμενοι ἐφύλαξαν. ἡ δὲ ὡς ἔτεκε
 Δωριέα, ἰθέως ἴχει Λεωνίδην· καὶ μετὰ
 τῷτον, ἰθέως ἴχει Κλεόμβροτον. οἱ δὲ καὶ
 ἀδύμης λέγεται Κλεόμβροτον καὶ Λεωνίδην
 γενέσθαι. ἡ δὲ, Κλεομένηα τεκῆσα, καὶ το-
 δεύτερον ἐπελθοῦσα γυνή, ἔβσα θυγάτηρ
 Πριηνιάδεω^α τῷ Δημαρμένῳ, ἔκετι ἔτικτε
 τοδεύτερον.

μβ'. Ὁ μὲν δὴ Κλεομένης, ὡς λέγεται,
 ἦν τε ὁ Φρενήρης, ἀχρομανῆς τε. ὁ δὲ Δω-
 ρεὺς ἦν τῶν ἡλίκων πάντων πρῶτος· εὖ τε
 ἐπίστατο κατ' ἀνδραγαθήν αὐτὸς χήσων
 τὴν βασιλιήν. ὥς τε ὦν ἔτῳ Φρονέων, ἐ-
 πειδὴ ὁ, τε Αναξανδρίδης ἀπέθανε, καὶ οἱ
 Λακεδαιμόνιοι χρεώμενοι τῷ νόμῳ, ἐσήσαν-
 το βασιλῆα τὸν πρεσβύτατον Κλεομένηα.

^α Πριηνιάδην.

men posteribris uxoris id audientes, ac moleste ferentes, dicere, jactari hoc ab illa animo subjiciendi sibi partum. Itaque his indigne ferentibus, exacto tempore ephori increduli feminam patientem circumfidentes observarunt: quae Dorieum peperit, moxque Leonidem, et post hunc recta Cleombrotum. Sunt etiam qui dicant Cleombrotum atque Leonidem fuisse geminos. At quae Cleomenem peperit, secundo loco in matrimonium ducta, filia Prinetae, neptis Demarmeni, alium filium praeterea non genuit.

42. Et Cleomenes quidem mentis non compos (ut fertur) sed admodum furens, Dorieus autem inter aequales omnes primus erat, meritoque putans se ob virilitatem regno positurum. hoc ita opinione praesumens, defuncto Anaxandrida quum Lacedaemonii Cleomenem ex lege, quod maximus natu esset, creas-

78 TERPSICHORE. V.

sent, indigne id tulit, sibi a Cleomene interpretari. Igitur petita a Spartiatis plebe, coloniam duxit, neque Delphico usus oraculo, in quam terram ad urbem condecendam tenderet, neque quippiam legitime aut ex more exequutus: adeo rem indigne ferebat. In Africam autem navigans ducibus Theracis ad Cinypen delatus, locum incoluit totius Africae pulcherrimum, juxta flumen. Sed illinc tertio ejectus anno a Macis et Afris et Carthaginensibus, in Peloponnesum abiit.

43. Ubi Antichares vir Eleonius ei consilium dedit ex Laii oraculis, ut Heracliam in Sicilia conderet, affirmans Erycis regionem omnem esse Heraclidarum, ab ipso Hercule possessam. Hoc ille audito Delphos se contulit ad oraculum consulendam numquid regione ad quam proficiscebatur potiturus esset. Pythia e-

ὁ Δωριεὺς δεινὸν τε ποιούμενος, καὶ ἐκ ἄλ-
 ῶν ὑπὸ Κλεομένεος βασιλεύεσθαι, αἰτήσας
 λήν^β, Σπαρτιήτας ἦγε^γ ἐς ἀποικίην·
 ἔτε τῷ ἐν Δελφοῖσι χρηστήριῳ χρησάμε-
 νος, ἐς ἡλίνα γῆν κλίσων ἦ, ἔτε ποιήσας
 ὕδεν τῶν νομιζομένων, οἷα βαρέως φέρων,
 ἀπίει ἐς τὴν Λιβύην τὰ πλοῖα· καὶ ἡγε-
 οῖο δέ οἱ ἄνδρες Θηραῖοι^δ. ἀπικόμενος
 δι' ἐς Κίνυπα, οἶκησε χῶρον κάλλιστον τῶν
 Λιβύων παρὰ ποταμόν. ἐξελαθεὶς δὲ ἐν-
 θεῦτεν τρίτῳ ἔτεϊ ὑπὸ Μακέων τε καὶ
 Λιβύων καὶ Καρχηδονίων, ἀπὶ κέλο ἐς Πε-
 λοπόννησον.

μγ'. Εὐθαῦτα δὲ οἱ Ἀντιγάρης, ἀνὴρ
 Ελεώκιος, συνέβλευσέ οἱ ἐκ τῶν Λαῶν
 χρησμῶν, Ἑρακληΐην τὴν ἐν Σικελίῃ κλί-
 ζειν, φὰς τὴν Ερυκος χώραν πᾶσαν εἶναι
 Ἑρακληϊδέων, αὐτῷ Ἑρακλῆος κλησαμέ-
 νῃ. ὁ δὲ, ἀκέσας ταῦτα, ἐς Δελφὺς οἶχε-
 το χρησάμενος τῷ χρηστήριῳ, εἰ αἰρήτει ἐπ'
 ἣν σέλλεται χώραν. ἡ δὲ Πυθίη οἱ χρᾶ-

^β λαόν. ^γ ἄγε. ^δ Θηραῖοι.

80 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ. Ε.

αἰρήσειν. παραλαβὼν δὲ ὁ Δωριεὺς τὸν ξό-
λον τὸν καὶ ἐς Δελφὴν ἤγε, ἐκομίζετο παρὰ
τὴν Ἰταλίην.

μδ. Τὸν χρόνον δὲ τέτον, ὡς λέγουσι
Συβαρίται, σφέας τε αὐτὲς, καὶ Τήλυν
τὸν ἐωϋτῶν βασιλῆα ἐπὶ Κρότωνα μέλλειν
στρατεύεσθαι. τὰς δὲ Κροτωνιήτας περιδε-
έας γενομένους, δεηθῆναι Δωριέος σφίσι τι-
μωρῆσαι, καὶ τυχεῖν δεηθέντας. συστρατεύ-
εσθαι τε δὴ ἐπὶ Σύβαριν Δωριέα, καὶ
συνελεῖν τὴν Σύβαριν. ταῦτα μὲν νυν Συ-
βαρίται λέγουσι ποιῆσαι Δωριέα τε καὶ
τὰς μετ' αὐτοῦ. Κροτωνιῆται δὲ οὐδένα
σφίσι Φασὶ ξεῖνον προσεπιλαβέσθαι τοῦ
πρὸς Συβαρίτας πολέμου, εἰ μὴ Καλλίην
τῶν Ιαμυδέων μάντιν Ἡλεῖον μῦνον· καὶ τῶ-
τον τρόπῳ τοιῶδε· παρὰ Τήλυος τῆς Συ-
βαριτέων τυράννης ἀποδράντα ἀπικέσθαι
παρὰ σφέας, ἐπεὶ τε οἱ τὰ ἰρὰ ἔπρο-
χώρει·^ε χρηστὰ θυομένῳ ἐπὶ Κρότωνα.
ταῦτα δὲ ἔκ οὗτοι λέγουσι.

^ε προσχώρει.

um potiturum respondit. Sumptaque Dorieus classe quam et in Africam duxerat, Italiam praetervehebatur.

44. Ea tempestate (ut ferunt) Sybaritae cum Tely rege suo bellum Crotoniatis erant illaturi: id metuentes Crotoniatae Dorieum ut sibi opem ferret oravere. Hic precibus inductus, una cum illis adversus Sybarin contendit, eamque cepit. Haec Sybaritae Dorieum et qui cum illo erant fecisse ajunt. at Crotoniatae negant quempiam sibi adiutorem peregrinum fuisse belli adversus Sybaritas, praeter unum Calliam Eleum ex familia Iamidarum vatem: et hunc a Tely Sybaritarum tyranno ad ipsos transfugisse, hoc modo, quod sacrificans de eundo adversus Crotonem, non litaret. Haec isti non ajunt.

82 TERPSICHORE. V.

45. Harum rerum utrique testimonia haec adferunt ; Sybaritae quidem, partim fanum ac templum prope ficcum flumen Crastin, quod Dorieum capta urbe ajunt extruxisse Minervae cognomine Crastiae : partim ipsius Doriei necem, quam volunt esse maximum testimonium, quoniam contra vaticinia agens interemptus fuit. Si enim nihil nisi id ad quod proficiscebatur fecisset, nec transgressus esset, Erycinam regionem obtinuisset, et obtentam possedisset, non ipse cum exercitu consumptus esset. At Crotoniatae multa monstrant eximie donata Calliae Eleo in agro Crotoniensi, quae etiam ad meam usque memoriam prognati Calliae colebant : Dorieo autem et ejus posteris nihil. cui tamen, si in bello Sybaritano fuisset Crotoniatis auxilio, multo plura quam Calliae fuissent donata. haec pro se utrique eorum testimonia referunt,

μέ. Μαρίύρια δὲ τῷτέων ἐκάτεροι ἀπο-
δεικνύουσι τάδε. Συβαρίται μὲν τέμενός τε
καὶ νηὸν ἐόντα παρὰ τὸν ξηρὸν Κράσιν, τὸν
ἰδρύσασθαι συνελόντα τὴν πόλιν Δωριέα
λέγουσι Αθηναίῃ ἐπωνύμῳ Κρασίῃ. τῷτο
δὲ, αὐτῷ Δωριέος τὸν θάνατον μαρτύριον
μέγιστον ποιεῦναι, ὅτι παρὰ τὰ μεμαν-
τευμένα παίων διεφθάρη. εἰ γὰρ δὴ μὴ
παρέπρηξε μηδὲν, ἐπ' ᾧ δὲ ἐσάλη ἐποίηε,
εἶλε ἂν τὴν Ερυκίνην χώραν, καὶ ἐλὼν κα-
τέχε, οὐδ' ἂν αὐτός τε καὶ ἡ στρατὴ διε-
φθάρη. οἱ δ' αὖ Κροτωνιῆται ἀπο-
δεικνύουσι Καλλίῃ μὲν τῷ Ηλείῳ ἐξαίρε-
τα ἐν γῇ τῇ Κροτωνιήτιδι πολλὰ δοθέν-
τα, τὰ καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι ἐνέμοντο οἱ Καλ-
λίῳ ἀπόγονοι. Δωριεῖ δὲ καὶ τοῖσι Δω-
ριέος ἀπογόνοισι, οὐδέν. καίτοι εἰ συνε-
πελάβετό γε τῷ^α Συβαριτικοῦ πολέμου
Δωριεύς, δοθῆναι ἂν οἱ πολλαπλάσια ἢ
Καλλίῃ. ταῦτα μὲν νυν ἐκάτεροι αὐτέ-
ων μαρτύρια ἀποφαίνονται. καὶ πάρεσι

^α συνεπελάβετο τῷ.

ὁκοτέροισί τις πείθειαι αὐτέων, τούτοις προχωρέειν.

μς'. Συνέπλεον δὲ Δωριεῖ καὶ ἄλλοι συγκτίσαι Σπαρτηλέων, Θεωσαλὸς καὶ Παρβαάτης καὶ Κελέης καὶ Εὐρυλέων. οἱ ἐπεὶ τε ἀπὶ κοῦλο παλὶ σόλω ἐς τὴν Σικελίην, ἀπέθανον μάχῃ ἐσωθέντες ὑπὸ τε Φοινίκων καὶ Αἰγεσαίων ^b. μῦθος δέ γε Εὐρυλέων τῶν συγκτισέων περιεγένετο τούτῃ τῇ πάθεος. συλλαβὼν δὲ ἕτος τῆς στρατῆς τῆς περιγενομένης, ἔρχε Μινῶν τὴν Σελινυσίων ἀποικίην· καὶ συνελευθέρη Σελινυσίους τῇ μισνάρχῃ Πειθαγόρῃ ^c. μετὰ δὲ, ὡς τῷτον κατέϊλε, αὐτὸς τυραννίδι ἐπεχείρησε Σελινῶντος, καὶ ἐμισνάρχησε χρόνον ἐπ' ὀλίγον. οἱ γάρ μιν Σελινύσιοι ἐπανασάντες ἀπέκτειναν καταφυγόντα ἐπὶ Διὸς ἀγοραίᾳ βωμόν.

μζ'. Συνέσπειο δὲ Δωριεῖ καὶ συναπέθανε Φίλιππος ὁ Βατακίδεω, Κροτωνιήτης ἀνὴρ· ὃς ἀρμοσάμενος Τήλυος τῇ Συβα-

^b MS. Εγεσαίων tum hic, tum infra. ^c Πυθαγόρῃ.

quorum utris accedere quisque mavult, his accedat licet.

46. Navigarunt autem cum Dorico et alii Spartiatarum, deducendae coloniae focii, Theffalus et Paraebates et Celees et Euryleon: qui quum omni classe Siciliam tenuerunt, superati a Phoenicibus atque Aegestanis, in proelio occubuerunt, uno tantum ex hac adversa pugna superstitite Euryleonte: qui collectis eorum reliquiis, occupavit Minoam Selinusiorum coloniam, Selinusiosque liberavit monarchia Pithagorae. Hunc quum sustulisset, ipse tyrannidem Selinuntis invasit. Sed ad breve tempus eum obtinuit. nam Selinusii impetu in eum facto, quum ad Jovis forensis aram confugisset, obtruncarunt.

47. Dorico et viae et mortis focius fuit Philippus Butacidae filius, vir Crotoniata, qui desponsa sibi filia Telyos Sy-

86 TERPSICHORE. V.

baritae, Crotone profugerat, abnegatoque matrimonio transmisit Cyrenen. Ex hac discedens, sectatus est propria trireme, ac proprio virorum sumptu, qui erat et Olympionices, et omnium sui temporis Graecorum pulcherrimus. Ob quam corporis speciem ab Aegestanis ea quae nemo alius reportavit. nam ad sepulchrum ejus monumento extructo, sacrificiis eum placant.

48. Hunc in modum Dorieus vita functus est. qui si in animum induxisset ferre Cleomenis regnum, et in Sparta permanisset, regno fuisset Lacedaemoniorum potitus. Neque enim diu Cleomenes imperavit: ac sine liberis decessit, una duntaxat relicta filia, cui nomen Gorgo.

49. Cleomene igitur imperium tenente, Spartam venit Aristagoras Mileti tyrannus: cui etiam in sermonem venit,

ρίττω θυγατέρα, ἔφυγε ἐκ Κρότωνος· φευ-
 δεῖς δὲ τῷ γάμῳ εἶχετο πλέων ἐς Κυρή-
 νην· ἐκ ταύτης δὲ ὀρμεώμενος συνέσπετο
 οἰκῇ τε τριήρει καὶ οἰκῇ ἀνδρῶν δαπά-
 νη, ἐὼν τε Ολυμπιονίκης καὶ κάλλιστος
 Ἑλλήνων τῶν κατ' ἐωυτόν· διὰ δὲ τὸ ἐω-
 ὑτοῦ κάλλος ἐνείκατο παρὰ Αἰγυπταίων
 τὰ ὕδεις ἄλλος. ἐπὶ γὰρ τῷ τάφῳ αὐ-
 τοῦ ἡρώων ἰδρυσάμενοι, θυσίησι αὐτὸν ἱλά-
 σκονται.

μή. Δοριεὺς μὲν νυν τρόπῳ τοιούτῳ ἐ-
 τελεύτησε. εἰ δὲ ἠνέχετο βασιλευόμενος
 ὑπὸ Κλεομένους, καὶ κατέμενε ἐν Σπάρτῃ,
 ἔβασίλευε ἂν Λακεδαιμόνος. οὐ γάρ τινα
 πολλὸν χρόνον ἤρξε ὁ Κλεομένης, ἀλλ'
 ἀπέθανε ἄπαις, θυγατέρα μὲν λιπὼν
 τῇ ἄρσῃ ἦν Γοργώ.

μθ'. Απικνέεται δι' ὧν ὁ Αρισαγόρης
 ὁ Μιλήτης τύραννος ἐς τὴν Σπάρτην, Κλε-
 ομένους ἔχοντος τὴν ἀρχήν. τῷ δὲ ἐς λό-
 γος ἦιε, ὡς Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, ἔχων

χάλκεον πίνακα, ἐν τῷ γῆς ἀπάσης πε-
 ρίοδος ἐνετέτμητο, καὶ θαλασσά τε πᾶσα
 καὶ ποταμοὶ πάντες. ἀπικνεόμενος δὲ ἐς
 λόγους ὁ Αρισταγόρης, ἔλεγε πρὸς αὐτὸν
 τάδε ^δ, ‘Κλεόμενες, σπυδὴν μὲν τὴν ἐμὴν
 ‘ μὴ θωυμάσης τῆς ἐνθαῦτα ἀπίξις· τὰ
 ‘ κατήκοντα γὰρ ἐσι τοιαῦτα. Ἰώνων παῖ-
 ‘ δας δόλως εἶναι ἀντ’ ἐλευθέρων, ὄνειδος
 ‘ καὶ ἄλγος μέγιστον μὲν αὐτοῖσι ἡμῖν,
 ‘ ἔτι δὲ τῶν λοιπῶν ὑμῖν, ὅσω προεξέ-
 ‘ τε ^ε τῆς Ἑλλάδος. νῦν ὦν πρὸς θεῶν
 ‘ τῶν Ἑλληνίων ῥύσαο· Ἰωνας ἐκ τῆς
 ‘ δυσλοσύνης, ἀνδρας ὁμαίμονας. εὐπετέως
 ‘ δὲ ὑμῖν ταῦτα χωρέειν οἶά τε ἐσί. ἔτε
 ‘ γὰρ οἱ βάρβαροι ἄλκιμοὶ εἰσι, ὑμεῖς τε τὰ
 ‘ ἐς τὸν πόλεμον, ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκετε
 ‘ ἀρετῆς πέρι. ἥτε μάχη αὐτέων, ἐσι τοι-
 ‘ ᾗδε, τόξα, καὶ αἶχμη βραχέα· ἀναξυρίδας
 ‘ δὲ ἔχοντες ἐρχοῖναι ἐς τὰς μάχας, καὶ
 ‘ κυρβασίας ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι. ἔτω εὐ-
 ‘ πετέες χειρωθῆναι εἰσι. ἐσι δὲ καὶ ἀγαθὰ

^δ τοιάδε. ^ε MS. προϊσαίε.

habens (ut Lacedaemonii ajunt) aeream
 tabellam, in qua totius terrae ambitus e-
 rat incisus, cunctumque mare, atque om-
 nia flumina. Accedens igitur in colloqui-
 um Aristagoras, ita ad eum inquit: ‘ Stu-
 ‘ dium meum, Cleomenes, qui huc adve-
 ‘ nerim, ne mireris. officia enim sunt ta-
 ‘ lia. Ionas pro liberis servos esse, dedecus
 ‘ dolorque maximus est cum nobis ipsis,
 ‘ tum vero inter caeteros vobis, quanto
 ‘ praeestis Graeciae. proinde igitur, per
 ‘ Deos Graecos, eripite Iones a servitute,
 ‘ consanguineos vestros. quod facile est
 ‘ ad praestandum: nam neque barbari
 ‘ sunt viri strenui, et vos in summum rei
 ‘ bellicae per virtutem evasistis, et pugna
 ‘ eorum hujuscemodi est; arcus ac breve
 ‘ spiculum, bracasque induti veniunt ad
 ‘ pugnas, et in capitibus pileos. sic faciles
 ‘ capti sunt. Ad haec, tantum bonorum est
 ‘ iis qui eam incolunt continentem, quan-

90 TERPSICHORE. V.

‘ tum non est ceteris universis, tum auri,
 ‘ (ut ab hoc incipiamus) tum argenti,
 ‘ tum aeris, tum variae vestis, tum jumen-
 ‘ torum, tum mancipiorum: quibus vos,
 ‘ si potiri libuerit, potiemini. Sunt quo-
 ‘ que inter se confines, ut ego differam; his
 ‘ quidem Ionibus sunt Lydi, qui terram
 ‘ incolunt bonam, et circumfluunt argen-
 ‘ to.’ Haec autem dicebat, ostendens in
 ambitu terrae inciso tabellae quam fere-
 bat. ‘ Lydis vero (dicebat Aristagoras)
 ‘ confines sunt hi Phryges, auroram ver-
 ‘ sus, pecorum copia et fructuum uber-
 ‘ tate, omnium quos ego novi longe bea-
 ‘ tissimi. Phrygibus annexi sunt Cappa-
 ‘ doces, quos nos Syrios appellamus. His
 ‘ proximi sunt Cilices, hujus maris acco-
 ‘ lae, ubi haec Cyprus insula est sita: qui
 ‘ tributum annuum regi pendunt quin-
 ‘ gena talenta. His Cilicibus confines

' τῷσι τὴν ἡπειρον ἐκείνην νεμομένοισι,
 ' ὅσα ὑδὲ τῷσι συνάπασι ἄλλοισι ἀπὸ
 ' χρυσοῦ ἀρξάμενοισι, ἄργυρος, καὶ χαλκός,
 ' καὶ ἑοῦς ποικίλη, καὶ ὑποζύγια τε καὶ ἀν-
 ' δράποδα. τὰ θυμῷ βελλόμενοι, αὐτοὶ ἂν
 ' ἔχοιτε. κατοίκησθαι δὲ ἀλλήλων ἐχόμε-
 ' ναι, ὡς ἐγὼ φράσω. Ἰώνων μὲν τῶνδε οἵ-
 ' δε Λυδοὶ, οἰκέοντές τε χώραν ἀγαθὴν καὶ
 ' πολυαργυρώτατοι ἐόντες. δεικνύς δὲ ἔλε-
 γε ταῦτα ἐς τὴν τῆς γῆς περίοδον, τὴν
 ' ἐφέρετο ἐν τῷ πίνακι ἐντετμημένην. ' Λυ-
 ' δῶν δὲ (ἔφη λέγων ὁ Αῤῥισαγόρης) οἶδε
 ' ἔχονται Φρύγες οἱ πρὸς τὴν ἡῶ, πολυ-
 ' προβατώτατοι τε ἐόντες ἀπάντων τῶν
 ' ἐγὼ οἶδα καὶ πολυκαρπότατοι. Φρυγῶν
 ' δὲ ἔχουσι Καππαδόκαι, τὰς ἡμεῖς Συ-
 ' ρίης καλέομεν. τέτοισι δὲ πρόσθεροι Κί-
 ' λικες, κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν τήνδε,
 ' ἐν ἣ ἦδε Κύπρος νῆσος κέλει· οἱ πεντα-
 ' κόσια τάλαντα βασιλεῖ τὸν ἐπέτερον φό-
 ' ρον ἐπίελεῦσι. Κιλικῶν δὲ τῶνδε ἔχοντ'

Ἀρμένιοι οἶδε, καὶ ἔστοι ἐόντες πολυπρόβα-
 τοι· Ἀρμενίων δὲ, Μαλίωνοι, χώραν τήν-
 δε ἔχοντες. ἔχεται δὲ τούτων γῆ ἡδὲ
 Κιαισίη, ἐν τῇ δὴ παρὰ ποταμὸν τόνδε
 Χοάσπεα κείμενά ἐσι τὰ Σῶσα ταῦ-
 τα, ἔνθα βασιλεὺς τε μέγας δίαιταν
 ποιεέεται, καὶ τῶν χρημάτων οἱ Δῆσαιυροὶ
 ἐνθαῦτά εἰσι. ἐλόντες δὲ ταύτην τὴν πό-
 λιν, Σαρσέοντες ἡδὴ τῷ Διὶ πλῆττε πέρι
 ἐρίζετε. ἀλλὰ περὶ μὲν χώρας ἄρα οὐ
 πολλῆς, ὅδε ἔτω χρηστῆς, καὶ ἔρων σμι-
 κρῶν, χρεῶν ἐσι ὑμέας μάχας ἀναβάλ-
 λεσθαι πρὸς τε Μεωσθίνους ἐόντας ἰσο-
 παλέας, καὶ Ἀρκάδας τε καὶ Ἀργεῖους·
 τοῖσι ἔτε χρυσὸν ἐχόμενόν ἐσι ὅδεν, ἔτε
 ἀργύρου, τῶν πέρι καὶ τίνα ἐνάγει προ-
 θυμίῃ μαχόμενον ἀποθνήσκειν. παρεὼν
 δὲ τῆς Ἀσίης πάσης ἄρχειν εὐπετέως,
 ἄλλό τι αἰρήσεσθε; Ἀρισταγόρης μὲν
 ταῦτα ἔλεξε. Κλεομένης δὲ ἀμείβετο τοῖς-
 δε, ὦ ξεῖνε Μιλήσιε, ἀναβάλλομαί τοι

‘ sunt hi Armenii, et ipsi re pecuaria a-
‘ bundantes. Armeniis his Matieni, istam
‘ regionem tenentes, quorum terrae Cif-
‘ sia haec adhaeret: in qua juxta fluvium
‘ hunc Choaspem sita sunt haec Susa, ubi
‘ rex magnus domicilium habet, atque
‘ hic pecuniarum thesauri sunt. Hanc vos
‘ urbem si ceperitis, bona fide jam cum
‘ Jove de divitiis licet certetis. Verum de
‘ terra neque multa neque ita feraci, et
‘ pro exiguis finibus oportet vos rejicere
‘ bella adversus Messenios vobis pares; et
‘ Arcades et Argivos, quibus nihil est ne-
‘ que auri neque argenti, quarum rerum
‘ cupiditate quis inducitur ad mortem pe-
‘ riclitandam: at quum offeratur occasio
‘ facile potiundi tota Asia, aliudne quip-
‘ piam praeoptabitis?’ Haec Aristago-
ras dicebat. Cui respondens Cleomenes,
‘ Milesie, inquit, hospes, in triduum tibi

94 TERPSICHORE. V.

‘ differo respondere.’

50. Tunc quidem haftenus processum est. ubi vero dies responsioni praestituta adfuit, et ad locum de quo conveniant, ventum est, interrogavit Aristagoram Cleomenes, quot dierum ab Ionum mari ad regem esset iter. Aristagoras, alioqui solers, et illum praeclare decipiens prudentia, in hoc tamen lapsus est: qui quum non deberet rem ut se habebat illi aperire, volens Spartiatis in Asiam educere, dixit trium mensium esse adscensum. Cleomenes, interpellata hujus quam ordiri instituerat oratione de itinere, inquit, ‘ Hospes Milesie, abscede e Sparta
‘ ante solem occidentem. nec enim fer-
‘ monem auditu gratum dicis Lacedae-
‘ moniis, volens eos trimestri itinere ab-
ducere a mari. Haec loquutus Cleome-
nes domum abiit.

51. Aristagoras, sumpto oleae ramo

‘ ἐς τρίτην ἡμέρην ἀποκρινέεσθαι.’

γ'. Τότε μὲν ἐς τοσῶτον ἤλασαν. ἐπε-
 είτε δὲ ἡ κυρίη ἡμέρῃ ἐγένετο τῆς ἀπο-
 κρίσιος, καὶ ἦλθον ἐς τὸ συγκεείμενον, εἶρετο
 ὁ Κλεομένης τὸν Αρισταγόρην ὁκοσέων ἡμε-
 ρέων ἀπὸ θαλάσσης τῆς Ἰώνων ὁδὸς εἴη
 παρὰ βασιλῆα· ὁ δὲ Αρισταγόρης, τὰλλα
 ἐὼν σοφός, καὶ διαβάλλων ἐκεῖνον εὖ, ἐν τῇ-
 τῷ ἐσφάλη. χρεὼν γάρ μιν μὴ λέγειν τὸ
 ἐόν, βεβλόμενόν γε Σπαρτιήτας ἐξαγαγεῖν
 ἐς τὴν Ἀσίην, λέγει δὲ ὧν, τριῶν μηνῶν
 φᾶς εἶναι τὴν ἄνοδον. ὁ δὲ, ὑπαρπάσας
 τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν ὁ Αρισταγόρης
 ὥρμητο λέγειν περὶ τῆς ὁδοῦ, εἶπε, ‘ Ω
 ‘ ξεῖνε Μιλήσιε, ἀπαλλάσσεο ἐκ Σπάρ-
 ‘ τῆς πρὸ δύνιος ἡλίου. ὑδένα γὰρ λόγον
 ‘ εὐεπέα λέγεις Λακεδαιμονίοισι, ἐθέλων
 ‘ σφέας ἀπὸ θαλάσσης τριῶν μηνῶν ὁδὸν
 ‘ ἀγαγεῖν.’ ὁ μὲν δὲ Κλεομένης ταῦτα
 εἶπας, ἥϊε ἐς τὰ οἰκία.

να'. Ὁ δὲ Αρισταγόρης λαβὼν ἱκετηρί-

ην, ἥϊε ἐς τῷ Κλεομένεος· ἐσελθὼν δὲ εἴσω,
 ἅτε ἰκελεύων, ἐπακύσας, ἐκέλευε τὸν Κλε-
 ομένεα ἀποπέμψαι τὸ παιδίον. προεσή-
 κει γὰρ δὴ τῷ Κλεομένει ἡ Θυγάτηρ τῇ
 ἕνομα ἦν Γοργώ· τῷτο δέ οἱ καὶ μῆνον τέκ-
 νον ἐτύγχανε, ἐὼν ἐτέων ὀκτώ ἢ ἐννέα ἡ-
 λικίην. Κλεομένης δὲ λέγειν μιν ἐκέλευε
 τὰ βέβηλαι, μηδὲ ἐπιχεῖν τῷ παιδίῳ εἰ-
 νεκα· ἐνθαῦτα δὴ ὁ Αῤῖσαγόρης ἄρχετο ἐκ
 δέκα ταλάντων ὑπιοχνεόμενος, ἦν οἱ ἐπιτε-
 λέσει τῶν ἐδέετο. ἀνανεύοντος δὲ τῷ Κλεο-
 μένεος, προέβαινε τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλ-
 λων ὁ Αῤῖσαγόρης· ἐς οὗ πεντήκοντά τε
 τάλαντα ὑποδέδεκτο^α, καὶ τὸ παιδίον ἠυ-
 δάξατο, ‘ Πάτερ, διαφθερέει σε ὁ ξεῖνος,
 ‘ ἦν μὴ ἀποσὰς ἴης.’ ὁ τε δὴ Κλεομένης
 ἡσθεὶς τῷ παιδίῳ τῇ παρανέσει, ἥϊε ἐς ἑ-
 τερον οἶκημα· καὶ ὁ Αῤῖσαγόρης ἀπαλλάσ-
 σέτο τοπαράπαν ἐκ τῆς Σπάρτης, ὃδὲ οἱ
 ἐξεγένετο ἐπιπλέον ἔτι σημῆναι περὶ τῆς
 ἀνόδου τῆς παρὰ βασιλῆα.

^α ὑπεδέδεκτο.

instar supplicis ad domum Cleomenis se contulit, eamque ingressus ut supplex, iubebat ad se audiendum dimitti illius filiam. Stabat enim ante Cleomenem filia cui nomen erat Gorgo, unica illius proles, eaque octo aut novem annos nata. Cleomene jubente eum dicere quae vellet, neque reticere filiolae gratia, tunc Aristagoras incepit polliceri illi ab decem talentis, si precibus suis annueret; abnuente Cleomene, subinde adjiciendo illuc pervenit, ut quinquaginta talenta polliceretur. Ad quod puella, ‘Pater, inquit, ‘hospes te corrumpet, nisi hinc abis.’ Prudenti monito puellae delectatus Cleomenes, in aliud conclave abiit: et Aristagoras e Sparta prorsus abcessit, non facta ei amplius potestate indicandi adscensus ad regem.

98 TERPSICHORE. V.

5 2. Ea namque istius itineris ratio ita habet. Ubique sunt regii stathmi, *id est*, mansiones, ac diverforia pulcherrima. Inter omne per loca culta, ac tuta. Et per Lydiam quidem et Phrygiam, stathmi vel mansiones tendunt viginti, parasangae nonaginta quatuor et dimidiatus. E Phrygia excipit fluvius Halys, cui imminent portae, quas transire omnino necesse, atque ita fluvium transmittere. est et custodia magna ad illum. Transgresso in Cappadociam, et eam permetienti usque ad fines Cilicios, duodetriginta stathmi sunt, parasangae centum quatuor. In horum finibus positas duplices portas ac totidem custodias pertransis. Has transgresso, et per Ciliciam iter facienti, tres stathmi sunt, parasangae quindecim ac dimidiatus. Terminus Ciliciae et Armeniae est flumen quod navibus transitur, nomine Euphra-

νῦν. Ἐχει γὰρ ἀμφὶ τῇ ὁδῷ ταύτῃ
 ὧδε· σαθμοὶ τε πανταχῇ εἰσὶ βασιλήϊοι,
 καὶ καλαλύσιες κάλλισαι· διὰ οἰκεομένης τε
 ἢ ὁδοῦς ἅπαντα καὶ ἀσφαλέως· διὰ μὲν γε Λυ-
 δίης καὶ Φρυγίης σαθμοὶ τείνοντες εἴκοσὶ
 εἴσι, παρασάγγαι δὲ τέσσαρες καὶ ἑννεή-
 κοντα καὶ ἥμισυ. ἐκδέκεται δὲ ἐκ τῆς Φρυ-
 γίης ὁ Ἄλυς ποταμὸς, ἐπ' ᾧ πύλαι τε
 ἔπεισι, τὰς διεξελάσαι πᾶσα ἀνάγκη, καὶ
 ἔτῳ διεκπερᾶν τὸν ποταμόν· καὶ Φυλακίη-
 ριον μέγα ἐπ' αὐτῷ. διαβάντι δὲ ἐς τὴν
 Καππαδοκίην, καὶ ταύτῃ πορευομένῳ μέ-
 χρι ἔρων τῶν Κιλικίων, σαθμοὶ δυὼν δέον-
 τες εἰσὶ τριήκοντα, παρασάγγαι δὲ τέσσε-
 ρες καὶ ἑκατόν. ἐπὶ δὲ τοῖσι τέττων ἔροισι δι-
 ζάς τε πύλας διεξελάσας, καὶ διζὰ Φυλακίη-
 ρια παραμεΐψεται. ταῦτα δὲ διεξελάσαντι,
 καὶ διὰ τῆς Κιλικίης ὁδὸν ποιευμένῳ, τρεῖς
 εἰσὶ σαθμοὶ, παρασάγγαι δὲ πεντεκαίδεκα,
 καὶ ἥμισυ. ἔρος δὲ Κιλικίης καὶ τῆς Ἀρμενί-
 ης ἔστι ποταμὸς νηυσὶ περὶ ἡλὸς, τῷ ἔνομα

Εὐφρήτης. ἐν δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ σαθμοὶ μὲν εἰσι καλαγωγέων πεντῆκαίδεκα, παρασάγ-
 γαι δὲ ἕξ καὶ πεντήκοντα, καὶ ἥμισυ· καὶ Φυ-
 λακλήριον ἐν αὐτοῖσι. ποταμοὶ δὲ νηυσὶ
 περηλοὶ τέσσερες διὰ ταύτης ῥέουσι, τοὺς
 πᾶσα ἀνάγκη διαπορθμεῦσαί ἐστι· πρῶτος
 μὲν, Τίγρης· μετὰ δὲ, δεύτερός τε καὶ τρί-
 τος αὐτὸς ὀνομαζόμενος· ἕκ αὐτὸς ἑὼν πο-
 ταμὸς, ἔδὲ ἐκ τῆ αὐτῆς ῥέων. ὁ μὲν γὰρ
 πρότερος αὐτέων καλαλεχθεὶς, ἕξ Ἀρμενί-
 ων ῥέει· ὁ δὲ ὑσερον, ἐκ Ματινηῶν. ὁ δὲ
 τέταρτος τῶν ποταμῶν, ὄνομα ἔχει Γύν-
 δης, τὸν Κῦρος διέλαβέ ποτε ἐς διώρυχας
 ἑξήκοντα καὶ τριηκοσίας. ἐκ δὲ ταύτης τῆς
 Ἀρμενίης ἐσβάλλοντες ^α ἐς τὴν Ματινηνὴν
 γῆν, σαθμοὶ εἰσι τέσσερες. ἐκ δὲ ταύτης
 ἐς τὴν Κιοσίην χώραν μεταβαίνοντι, ἑνδεκα
 σαθμοὶ, παρασάγαι δὲ δύο καὶ τεσσερά-
 κοντα καὶ ἥμισυ ἐστὶ ἐπὶ ποταμὸν Χοάσπην,
 ἑὸντα καὶ τῆτον νηυσὶ περητόν· ἐπ' ᾧ Σῶσα
 πόλις πεπόλισται. οὗτοι οἱ πάντες σαθμοὶ

^α ἐσβάλλοντες.

tes. In Armenia stathmi sunt diversoriorum quindecim, parasangae quinquaginta sex et dimidiatus, in quibus et custodia est. Eam fluvii qui navibus transeuntur quatuor perfluunt, quos transmittere prorsus necessarium est: primus, Tigris: secundus dehinc ac tertius ejusdem nominis, etsi non idem fluvius, nec ex eodem fluens loco. nam horum quos enumeravi primus ex Armeniis fluit, alter ex Matienis. quartus fluvius nominatur Gyndes, quem Cyrus aliquando in trecentos ac sexaginta diduxit alveos. Ex hac Armenia in terram Matienam tendentes stathmi sunt quatuor: unde in regionem Cissiam transeunti sunt undecim stathmi, parasangae vero quadraginta duo et dimidiatus, ad fluvium Choaspem, qui et ipse navibus transmittitur. supra quem urbs Susa est sita. Omnes hi stathmi,

sunt centum undecim. diverforia igitur stathmorum tot sunt adscendenti Sardibus Sufa.

53. Quod si iter regium recte metiamur parasangis, et parasanga valet triginta stadia, (ut valet) sunt e Sardibus ad regiam quae dicitur Memnonia, tredecim millia stadiorum et quingenta: quum sint parasangae quadringenti quinquaginta. Itaque peragrando singulis diebus centena et quinquagena stadia, consumuntur solidi nonaginta dies.

54. Hunc in modum ab Aristagora Milesio apud Cleomenem Lacedaemonium dicente trium mensium adscensum esse ad regem recte dicebatur. Quod si quis exploratius ista inquirat, hoc quoque ego indicabo. nam iter ab Epheso ad Sardis huic rationi decet apponi in computando. A Graeco igitur mari ad

εἰς ἑνδεκα καὶ ἑκατόν. καλαγωγὰὶ μὲν νυν
 σαθμῶν τοσαῦταί εἰσι ἐκ Σαρδίων ἐς Σῶσα
 ἀναβαίνομι.

γ'. Εἰ δὲ ὀρθῶς μεμέτρηται ἡ ὁδὸς ἡ
 βασιλῆϊή τοῖσι παρασάγγῃσι, καὶ ὁ παρα-
 σάγγης δύναται τριήκοντα σάδια, (ὥσπερ
 ἔτός γε δύναται ταῦτα) ἐκ Σαρδίων σά-
 διά ἐστι ἐς τὰ βασιλῆϊα τὰ Μεμνόνεια κα-
 λεόμενα, πεντακόσια καὶ τριχίλια καὶ μύρια,
 παρασαγγέων ἐόντων πεντήκοντα καὶ τε-
 τρακοσίων. πεντήκοντα δὲ καὶ ἑκατόν σά-
 δια ἐπ' ἡμέρῃ ἐκάσῃ διεξιῶσι, ἀναισιμῶναι
 ἡμέραι ἀπαρτὶ ἐννεήκοντα.

νδ'. Οὕτω τῷ Μιλησίῳ Αῤισαγόρῃ, εἴ-
 παντι πρὸς Κλεομένεα τὸν Λακεδαιμόνιον,
 εἶναι τριῶν μηνῶν τὴν ἀνοδὸν τὴν παρὰ
 βασιλῆα, ὀρθῶς εἴρηλο. εἰ δέ τις τὸ ἀτρε-
 κέσερον τῆτέων ἔτι δίζηται, ἐγὼ καὶ τῷ
 το σημανέω. τὴν γὰρ ἐξ Εφέου ἐς Σάρδεις
 ὁδὸν δεῖ προσλογίσασθαι ταύτη. καὶ δὴ
 λέγω σαδίης εἶναι τὴς πάντας ἀπὸ θα-

λάσσης τῆς Ἑλληνικῆς μέχρι Σύσων (τῷ
το γὰρ Μεμνόνειον ἄστυ καλεῖται) τεσσε-
ράκοντα καὶ τετρακιχίλις καὶ μυρίους. οἱ
γὰρ ἐξ Εφέου ἐς Σάρδεις εἰσὶ τεσσεράκον-
τα καὶ πεντακόσιοι σάδιοι· καὶ ἔτι τρισὶ ἡ-
μέρησι μακύνεται ἡ τρίμηνος ὁδός.

νέ'. Απελαυνόμενος δὲ ὁ Αρισαγόρης
ἐκ τῆς Σπάρτης, ἦε ἐς τὰς Αθήνας, γε-
νομένας ὧδε τυράννον ἐλευθέρας· ἐπεὶ Ἰπ-
παρχον τὸν Πεισιφράτη, Ἰππίεω δὲ τῷ
τυράννῳ ἀδελφεόν, ἰδόντα ὅτι ἐνυπνίῳ τῷ
ἑωυτῷ πάθει ἐναργεσάτην, κλείνῃσι Αριστο-
γείτων καὶ Ἀρμόδιος, γένος ἑόντες τὰ ἀνέ-
καθεν Γεφυραῖοι, μετὰ ταῦτα ἐτυραννεύ-
οντο Αθηναῖοι ἐπ' ἕτερα τέσσερα, ὕδεν ἦσ-
σον, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἢ προτῷ.

νς'. Ἡ μὲν νυν ὅτις τῷ Ἰππάρχῳ ἐν-
υπνίῳ ἦν ἡδε· ἐν τῇ προτέρῃ νυκτὶ τῶν
Παναθηναίων ἐδόκει ὁ Ἰππαρχος ἀνδρά οἱ
ἐπισάνῃα μέγαν καὶ εὐειδέα αἰνίσσεσθαι τὰ
δε τὰ ἔπεα.

Susa (haec enim urbs Memnonia vocatur) dico esse quatuordecim millia stadiorum et quadraginta. Ex Epheso enim ad Sardes, quingenta et quadraginta stadia: atque ita tribus omnino diebus agetur spatium itineris trimestris.

55. Digressus e Sparta Aristagoras Athenas contendit, tyrannis liberatas, hoc modo: Postquam Hipparchum Pisistrati filium, Hippiae tyranni fratrem, qui in somnis visionem cladis suae evidentissimam viderat, interficere Aristogiton et Harmodius, prisca origine Gephyraei; post haec nihilominus Athenienses, imo magis quam prius, tyrannidem quadrienio pertulerunt.

56. Visio autem insomnii Hipparchi haec erat: Nocte quae antecessit Panathenaea videbatur Hipparchus cernere virum adesse sibi procerum atque speciosum, hos versus per aenigma dicentem,

106 TERPSICHORE. V.

Intoleranda leo tolera, tolerans animo aegro.

Nemo hominum injustus non solvit tempore poenam.

Haec simulatque dies illuxit, palam referebat ad somniorum conjectores: sed mox spreta visione, celebravit pompam, ubi mortem oppetiit.

57. Gephyraei autem e quibus erant percussores Hipparchi, fuere a principio ex Eretria oriundi, ut ipsi ajunt: verum, ut ego interrogando comperio, fuere Phoenices, ex iis qui cum Cadmo in terram quae nunc vocatur Bocotia venere, atque eam incoluere, fortiti Tanagricum tractum. unde Cadmaeis prius per Argivos exactis, iterum per Boeotos hi Gephyraei expulsi, Athenas diverterunt. Athenienses autem receperunt sub conditionibus, ut inter suos cives essent, multis quibusdam nec memoratu dignis abstinere jubentes.

58. Phoenices isti qui cum Cadmo

Τλῆθι λέων ἄτλητα παθὼν τετληότι θυμῷ.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδικῶν τίσιν ἔκ ἀπορίσει.

ταῦτα δὲ, ὡς ἡμέρη ἐγένετο τάχιστα, Φα-
νερός ἦν ὑπερτιθέμενος ὀνειροπόλοισι. μεῖα
δὲ, ἀπειπάμενος τὴν ὄψιν, ἔπεμπε τὴν
πομπὴν ἐν τῇ δὴ τελευτᾷ.

ιζ'. Οἱ δὲ Γεφυραῖοι, τῶν ἔσαν οἱ Φο-
νέες Ἰππάρχῃ, ὡς μὲν αὐτοὶ λέγῃσι, ἐγε-
γόνεσαν ἐξ Ερετρίας τὴν ἀρχήν· ὡς δὲ ἐγὼ
ἀναπυνθανόμενος εὐρίσκω, ἔσαν Φοίνικες
τῶν σὺν Κάδμῳ ἀπικομένων Φοινίκων ἐς
γῆν τὴν νῦν Βοιωτίην καλεομένην. οἶκεον
δὲ τῆς χώρας ταύτης ἀπολαχόντες τὴν
Ταναγρικὴν μοῖρην. ἐνθεῦτεν δὲ Καδμείων
πρότερον ἔξανασανίων ὑπ' Ἀργείων, οἱ
Γεφυραῖοι οὗτοι δεύτερα ὑπὸ Βοιωτῶν ἔξα-
νασαντες ἐτράποντο ἐπ' Ἀθηναίων^β. Ἀ-
θηναῖοι δὲ σφεας ἐπὶ ῥητοῖσι ἐδέξαντο, σφέ-
ων αὐτῶν εἶναι πολιήτας, πολλῶν τέων
κ' ἐκ ἄξιαπηγῆτων ἐπιτάξαντες ἔργεσθαι.

νῆ. Οἱ δὲ Φοίνικες οὗτοι οἱ σὺν Κάδ-

^β Ἀθηναίων.

μῶ ἀπικόμενοι, τῶν ἔσαν οἱ Γεφυραῖοι, ἅλλά τε πολλὰ, οἰκήσαντες ταύτην τὴν χώραν, ἐσήγαγον διδασκάλια ἐς τὰς Ἑλληνας, καὶ δὴ καὶ γράμμαλα, ἐκ ἑόντα πρὶν Ἑλλησι, ὥς ἐμοὶ δοκέειν^ε. πρῶτα μὲν, τοῖσι καὶ ἅπαντες χρέωνται Φοίνικες· μετὰ δὲ, χρόνος προβαίνοντος, ἅμα τῇ Φωνῇ μετέβαλον καὶ τὸν ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων. περιόικεον δὲ σφεας τὰ πολλὰ τῶν χώρων τοῦτον τὸν χρόνον Ἑλλήνων Ἴωνες· οἱ παραλαβόντες διδαχῇ παρὰ τῶν Φοινίκων τὰ γράμμαλα, μεταρῥυθμίσαντες σφεων ὀλίγα, ἐχρέωντο. χρεώμενοι δὲ, ἐφάτισαν, ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔφερε, ἐσαγαγόντων Φοινίκων ἐς τὴν Ἑλλάδα, Φοινικήϊα κεκληῖσθαι. καὶ τὰς βίβλους διφθέρας καλέεσσι ἀπὸ τῆ παλαιῆς Ἴωνες, ὅτι κοτὲ ἐν σπάνει βίβλων ἐχρέωντο διφθέρησι αἰγέησί τε^δ καὶ οἰέησι. ἔτι δὲ καὶ τὸ κατ' ἐμὲ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἐς τοιαύτας διφθέρας γράφουσι.

^ε δοκίμ. ^δ αἰγέησί τε.

advenerunt, quorum Gephyraei fuere, dum hanc regionem incolunt, cum alias multas doctrinas in Graeciam induxere, tum vero litteras, quae apud Graecos, ut mihi videtur, antea non fuerant. Et primas quidem illas, quibus omnes etiam Phoenices utuntur: sed progressu temporis, una cum sono mutaverunt et modulum litterarum. Et quum ea tempestate in plerisque circa locis eorum accolae ex Graecis essent Iones, qui quum litteras a Phoenicibus discendo accepissent, earum illi pauca commutantes, in usu habuerunt: et utentes confessi sunt, ut aequitas ferebat, vocari Phoenicias, quod essent a Phoenicibus in Graeciam illatae: priscaque consuetudine biblos Iones appellant pelles, quod aliquando penuria biblorum Aegypti et Syriae, pellibus caprinis ovilibusque utebantur: adhuc quoque ad meam usque memoriam multi barbarorum talibus in pellibus scribunt.

110 TERPSICHORE. V.

59. Quin ipse vidi apud Thebas Boeotias in Ismenii Apollinis templo, litteras Cadmeas in tripodibus quibusdam incisas, magna ex parte confimiles Ionicis. quorum tripodum unus habet hoc epigramma,

Obtulit Amphitryon me gentis Teleboarum.

Haec fuere circa aetatem Laii, qui fuit filius Labdaci, nepos Polydori, pronepos Cadmi.

60. Alter tripus hexametro carmine ait,

Scaeus in assueto pugilum certamine victor,

Me tibi sacrauit speciosum munus, Apollo.

Scaeus autem hic Hippocoontis filius fuerit: si quidem hic est qui tripodem dicavit, et non alius idem Hippocoontis *filii* nomen habens circa aetatem Oedipi Laio geniti.

61. Tertius tripus, et is hexametro carmine, ait,

Laodamas ipsum tripodem sua in urbe monarchus,

Hoc insigne decus tibi magne dicavit Apollo.

18. Ἴδον δὲ καὶ αὐτὸς Καδμήϊα γράμματα ἐν τῷ ἱρῷ τῷ Απόλλωνος τῷ Ἰσμηνίῳ ἐν Θήβῃσι τῇσι Βοιωτῶν, ἐπὶ τρίποσιν ἐγκεκολλημένα, τὰ πολλὰ ὁμοῖα ἐόντα τοῖσι Ἰωνικοῖσι· ὁ μὲν δὲ εἰς τῶν τριπόδων ἐπίγραμμα ἔχει,

Ἀμφιτρυῶν μ' ἀνέθηκεν, ἰὼν ἀπὸ Τηλεβοάων.

ταῦτα ἡλικίην ἂν εἴη κατὰ Λαίον τὸν Λάβδακον τῷ Πολυδώρῳ τῷ Κάδμῳ.

19. Ἄλλος δὲ τρίπους ἐν ἑξαμέτρῳ τῷ νῦν λέγει,

Σκαῖος πυγμαχέων με ἐκηβόλω Απόλλωνι

Νικήσας ἀνέθηκεν τέιν περικαλλὲς ἄγαλμα.

Σκαῖος δὲ ἂν εἴη ὁ Ἰπποκόωντος· εἰ δὲ οὗτος γ' ἐστὶ ὁ ἀναθεὶς, καὶ μὴ ἄλλος τῷ ὑπὸ ἔνομα ἔχον τῷ Ἰπποκόωντι, ἡλικίην κατὰ Οἰδίπουν τὸν Λαῖον.

20. Τρίτος δὲ τρίπους λέγει καὶ οὗτος ἐν ἑξαμέτρῳ,

Λαοδάμας τρίποδ' αὐτὸν εὐσκόπῳ Απόλλωνι

Μισαρχέων ἀνέθηκεν τέιν περικαλλὲς ἄγαλμα.

ἐπὶ τῷ δὴ τῷ Λαοδάμαντος τῷ Ετεο-
κλέος μνηναρχέοντος ἐξανιστάσθαι Καδμεῖοι
ὑπ' Ἀργείων, καὶ τρέπονται ἐς τὰς Εγγέ-
λεας. οἱ δὲ Γεφυραῖοι ὑπολειφθέντες ὕφε-
ρον ὑπὸ Βοιωτῶν, ἀναχωρέουσι ἐς Αἰθή-
νας. καὶ σφί ἰρά ἐστὶ ἐν Αθήνῃσι ἰδρυμένα,
τῶν ἑδὲν μετὰ τοῖσι λοιποῖσι Αἰθηναίοι-
σι, ἀλλὰ τε κεχωρισμένα τῶν ἄλλων ἰ-
ρῶν, καὶ δὴ καὶ Ἀχαιῆς Δῆμητρος ἰρὸν τε
καὶ ὄργια.

ξβ'. Ἡ μὲν δὴ ὅψις τῷ Ἰππάρχῳ ἐνυ-
πνίς, καὶ οἱ Γεφυραῖοι ὅθεν ἐγεγόνεσαν, τῶν
ἔσαν οἱ Ἰππάρχῳ Φονέες, ἀπήγηταί μοι.
δεῖ δὲ πρὸς τούτοις ἔτι ἀναλαβεῖν τὸν
κατ' ἀρχαῖς ἡῖα λέξων λόγον, ὡς τυράν-
νων ἐλευθερώθησαν οἱ Αἰθηναῖοι. Ἰππίεω
τυραννεύοντος, καὶ ἐμπικραινομένου Αθηναί-
οις διὰ τὸν Ἰππάρχῳ θάνατον, Ἀλκμαι-
ωνίδαί, γένος ἔοντες Αθηναῖοι, καὶ Φεύγον-
τες Πεισιπρατίδας, ἐπεὶ τέ σφί ἅμα τοῖ-
σι ἄλλοις Αθηναίων Φυγάσι πειρωμένοις

Sub hoc Laodamante Eteoclis filio, qui solus imperavit, ejecti sunt Cadmei ab Argivis, et se ad Encheleas contulerunt. Gephyraei autem derelicti postea ab Boeotis recedunt Athenas: ubi sunt ab eis templa extructa, cum quibus nihil est ceteris Atheniensibus, et cum alia separata ab aliis templis, tum quoque Cereris Achaeciae et templum et orgia.

62. Quod igitur fuerit visum Hipparchi in somnis, et unde fuerint oriundi Gephyraei, ex quibus fuere percussores Hipparchi, a me commemoratum est. Super ista oportet adhuc altius repetere sermonem quem a principio institueram, qua ratione sint Athenienses liberati tyrannis. Hippias tyrannidem obtinente, et exacerbato Atheniensibus propter caedem Hipparchi, Alcmaeonidae, qui genere sunt Athenienses, profugi patria propter Pisistratidas, quoniam ipsis una

114 TERPSICHORE. V.

cum ceteris exulibus res de redeundo tentata omni ope infelicitè cedebat, conati-que Athenas reverti et liberare, vehementer spe deciderunt, Lipsydrum super Paenoniam communierunt: dehinc omnia adversus Pisistratidas comminiscendo, mercede conduxerunt ab Amphictyonibus templum Delphis aedificandum, id quod nunc est, tunc autem non erat. Enimvero quum divitiis abundarent, ac viri spectati forent jam inde a suis majoribus, extruxerunt templum exemplari pulchrius. Inter cetera etiam quum ex lapide Porino conventum esset ut illud facerent, tamen anteriora ejus Pario lapide effecerunt.

63. Ut igitur Athenienses ajunt, hi viri Delphis sedentes, Pythiam pecunia induxerunt, ut et quoties viri Spartiatae venirent, sive privato sive publico missu, petentes oraculum, proponeret ipsis liberare Athenas. Lacedaemonii autem, quum sibi idem semper diceretur, mittunt An-

κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ὃ προεχώρει κάτοδος, ἀλλὰ προσέπαιον μεγάλως, πειρώμενοι κατ-
 ιέναι τε καὶ ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας, Λι-
 ψύδριον τὸ ὑπὲρ Παιονίης τειχίσαντες, ἐν-
 δαῦτα οἱ Ἀλκμαιωνίδαί πᾶν ἐπὶ τοῖσι
 Πεισιπρατίδῃσι μηχανώμενοι, παρ' Ἀμ-
 φικτυόνων τὸν νηὸν μοῖθ' ἔνιαι τὸν ἐν Δελ-
 φοῖσι, τὸν νῦν ἑόντα, τότε δὲ ἔκω, τῷτον
 ἔξοικοδομῆσαι. οἷα δὲ χρημάτων εὖ ἤκου-
 ντες, καὶ ἑόντες ἄνδρες δόκιμοι ἀνέκαθεν ἔτι,
 τὸν τε νηὸν ἐξεργάσαντο τῷ παραδείγμα-
 τος κάλλιον, τὰ τε ἄλλα, καὶ ζυγκείμενα
 σφι Πωρίης λίθου ποίειν τὸν νηὸν, Παρίη
 τὰ ἔμπροσθεν αὐτῷ ἐξεποίησαν.

ξγ'. Ὡς ὦν δὴ οἱ Ἀθηναῖοι λέγουσι, αὐ-
 τοὶ οἱ ἄνδρες ἐν Δελφοῖσι κατήμενοι ἀνέ-
 πειθον τὴν Πυθίην χρήμασι, ὅπως ἔλθοιεν
 Σπαρτιητέων ἄνδρες, εἴ τε ἰδίῳ σόλῳ εἴτε
 δημοσίῳ χρησόμενοι, προσφέρειν σφι τὰς
 Ἀθήνας ἐλευθερῶν. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὥς
 σφι αἰεὶ τῷτὸ πρόφανλον ἐγένετο, πέμ-

πᾶσι Ἀγχιμόλιον τὸν Ἀσέρος, ἐόντα τῶν
 ἄσων ἄνδρα δόκιμον, σὺν στρατῷ, ἐξελῶντα
 Πεισιστράτιδας ἐξ Ἀθηνέων^α, ὅμως καὶ ξεινίης
 σφι ἐόντας ταμάλισα. τὰ γὰρ τῷ θεῷ
 πρεσβύτερα ἐποιεῦντο ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν.
 πέμπουσι δὲ τῆς κατὰ θάλασσαν πλοί-
 οισι. ὁ μὲν δὴ προχὼν ἐς Φάληρον τὴν
 στρατὴν ἀπέβησε. οἱ δὲ Πεισιστρατίδαι
 προπυθανόμενοι ταῦτα, ἐπεκαλέοντο ἐκ
 Θεσσαλίας ἐπικυρίην· ἐπεποιήητο γάρ σφι
 συμμαχίη πρὸς αὐτὰς. Θεσσαλοὶ δὲ σφι
 δεομένοισι ἀπέπεμψαν, κοινῇ γνώμῃ χρε-
 ώμενοι, χιλίην τε ἵππων, καὶ τὸν βασιλῆα
 τὸν σφέτερον Κινέην, ἄνδρα Κονιάων. τὸς
 ἐπεὶ τε ἔχον συμμάχους οἱ Πεισιστρατί-
 δαι, ἐμηχανέατο τοκάδε· κείραντες τῶν
 Φαληρέων τὸ πεδίον, καὶ ἵππάσιμον ποιή-
 σαντες τῷτον τὸν χώρον, ἐπῆκαν τῷ στρα-
 τοπέδῳ τὴν ἵππον. ἐμπεσῶσα δὲ διέφθει-
 ρε ἄλλους τε πολλὰς τῶν Λακεδαιμονίων,
 καὶ δὴ καὶ τὸν Ἀγχιμόλιον· τὸς δὲ περὶγενο-

^α Ἀθηναίων.

TERPSICHORE. V. 117

chimolium, Asteris filium, inter populares eximium, cum exercitu ad expellendos Athenis Pisistratidas, tametsi hospites suos in primis: antiquiora enim duxerunt quae ad deum quam quae ad homines pertinent. Hos itaque mari navibus miserunt: cum quibus Anchimolius ad Phalerum appulsus, copias exposuit. Id praesciscentes Pisistratidae auxilia ex Thessalia evocaverunt. societatem enim armorum cum Thessalis fecerant. quibus rogantibus, communi decreto Thessali miserunt mille equites cum suo rege Cineas, viro Coniaco. Hos socios ubi habuere Pisistratidae, hoc excogitare: planitiem campi Phalereorum detondent, eumque locum equitando habitabilem reddunt, atque illac equitatum in castra immittunt. Equitatus in Lacedaemonios irruens, cum alios multos, tum vero Anchimolium interemit: ceteros qui su-

118 TERPSICHORE. V.

perfuere, ad naves repulit. Hunc in modum prima ex Lacedaemone classis discessit. Extantque Alopecis Atticae sepulchra Anchimolii, juxta Herculis templum quod est in Cynosargi.

64. Postea vero Lacedaemonii majores copias contra Athenas miserunt, non mari, sed terra, praefecto illis rege Cleomene Anaxandridae filio: cum quibus regionem Atticam invadentibus congressus primum Thessalorum equitatus, non diu post in fugam versus est, caesis supra quadraginta e suis. qui superfuere, ut erant, recta in Thessaliam rediere. Cleomenes ad urbem pergens, una cum iis Atheniensibus qui liberi esse cupiebant, obsedit tyrannos intra murum Pelasgicum redactos.

65. Nec tamen omnino Pisistratidas

μένους αὐτέων ἐς τὰς νέας κατέρξαν. ὁ μὲν δὴ πρῶτος φόλος ἐκ Λακεδαιμόνος ἔτω ἀπήλλαξε· καὶ Ἀγχιμολὶς εἰσὶ ταφαὶ τῆς Ἀτλίκῃς Ἀλωπεκῆσι, ἀγχὺ τῷ Ἡρακλείου τῷ ἐν Κυνοσάργει.

ξδ'. Μετὰ δὲ, Λακεδαιμόνιοι μέζω φόλον σείλαντες, ἀπέπεμψαν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, στρατηγὸν τῆς στρατίης ἀποδέξαντες βασιλῆα Κλεομένεα τὸν Ἀναξανδρίδew, ἔκετι κατὰ θάλασσαν σείλαντες, ἀλλὰ κατ' ἡπειρον. τοῖσι δὲ ἐσβαλῶσι ἐς τὴν Ἀτλικὴν χώραν ἢ τῶν Θεσσαλέων ἵππος πρώτη προσέμιξε, καὶ ἔμετὰ πολὺ ἐτράπετο. καὶ σφῶν ἔπεσον ὑπὲρ τεσσεράκοντα ἄνδρες· οἱ δὲ περγεγνόμενοι, ἀπαλλάσσοντο ὡς εἶχον ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίας. Κλεομένης δὲ ἀπικόμενος ἐς τὸ ἄστυ ἅμα Ἀθηναίων τοῖσι βελομένοισι εἶναι ἐλευθέροισι, ἐπολιόρκει τῆς τυράννης, ἀπεργμένους ἐν τῷ Πελασγικῷ τείχει.

ξε'. Καὶ ἔδεν τι πάντως αὖ ἐξεῖλον τῆς

Πεισιπρατίδας οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔτε γὰρ ἐπέδρην ἐπενόεον ποιήσασθαι, οἳ τε Πεισιπρατίδαι σίτοισι καὶ ποτοῖσι εὖ παρεσκευάδατο· πολιορκήσαντές τε ἂν ἡμέρας ὀλίγας, ἀπαλλάσσοντο εἰς τὴν Σπάρτην. νῦν δὲ συνιυχήη τοῖσι μὲν κακὴ ἐπεγένετο, τοῖσι δὲ, ἢ αὐτὴ αὐτὴ σύμμαχος. ὑπεκτιθέμενοι γὰρ ἔξω τῆς χώρας οἱ παῖδες τῶν Πεισιπρατιδέων ἦλωσαν. τῷτο δὲ ὡς ἐγένετο, πάντα αὐτέων τὰ πρήγματα συνετετάρακτο. παρέσθησαν δὲ ἐπὶ μιοῶ τοῖσι τέκνοισι, ἐπ' οἷσι ἐβόλοντο οἱ Αθηναῖοι, ὥς ἐν πέντε ἡμέρησι ἐκχωρῆσαι ἐκ τῆς Αττικῆς. μετὰ δὲ, ἐξεχώρησαν εἰς Σίγειον τὸ ἐπὶ τῷ Σκαμάνδρῳ, ἄρξαντες μὲν Αθηναίων ἐπ' ἑτεα ἔξ καὶ τριήκοντα, ἑόντες δὲ καὶ οὗτοι ἀνέκαθεν Πύλιοί τε καὶ Νηλεῖδαι, ἐκ τῶν αὐτέων γεγονότες καὶ οἱ ἀμφὶ Κόδρον τε καὶ Μέλανθον· οἳ πρότερον ἐπήλυδες ἑόντες, ἐγένοντο Αθηναίων βασιλεῖς. ἐπὶ τῷτ' δὲ καὶ τῷτ' ὄνομα ἀπεμνημόνευσε Ἰπποκρά-

ejecissent Lacedaemonii, quippe qui de obsidione paranda non cogitabant, et Pisistratidae cibo potuque bene instructi erant. Itaque quum paucos dies Lacedaemonii tyrannos obsedissent, Spartam abiere. Nunc tamen qui casus aliis infaustus extitit, aliis idem iste commilito fuit. nam filii Pisistratidarum qui clam extra regionem educebantur, capti sunt. Quo ex facto omnes eorum res perturbatae sunt, et pro redimendis filiis ad voluntatem Atheniensium transegerunt, ut intra quinque dies ex Attica excederent. Moxque in Sigeum quod est supra Scamandrum concesserunt, quum sex et triginta annos regnassent, oriundi e Pylo atque a Neleo, ex eisdem prognati etiam Codrus ac Melanthus, qui prius adventitii, Atheniensium reges evasere. Eaque de re Hippocrates Pisistrati pater, repetita memoria

Pisistrati filii Nestoris, idem nomen filio suo imposuit. Hoc Athenienses modo tyrannis liberati sunt. Qui recepta libertate, quaecumque aut fecere aut passi sunt memoratu digna, antequam Ionia defecerit a Dario, et Aristagoras Milesius Athenas oratum auxilia venerit, haec prius edisseram.

66. Athenae, quum magnae fuissent antea, tunc tamen tyrannis liberatae, exitere majores. in quibus duo viri praepollebant, Clisthenes, vir Alcmaeonides, qui (ut fama fert) Pythiam induxerat: et Isagoras, Tisandri filius, illustri quidem familia, sed anteriora non queo affirmare: ejus tamen cognati Jovi Cario immolant. Hi viri per factiones de opibus in republica contendebant. Clisthenes, quum vinceretur, populum conciliavit; et ex quatuor tribubus mox decem effecit, cog-

της τῷ παιδὶ θεῖσθαι τὸν Πεισίφρατον,
ἐπὶ τῷ Νέσφορῳ Πεισιφράτῃ ποιούμενος
τὴν ἐπωνυμίην. ἔτω μὲν Αθηναῖοι τυράν-
νων ἀπηλλάχθησαν. ὅσα δὲ ἐλευθερωθέν-
τες ἔρξαν ἢ ἔπαθον ἀξιοχρεᾶ ^β ἀπηγήσιος,
πρὶν ἢ Ἰωνίην τε ^γ ἀποσηῆναι ἀπὸ Δαρείου,
καὶ Αῤῖσαγόρεα τὸν Μιλήσιον ἀπικόμενον
εἰς Αθήνας χρῆσαι σφέων βοηθέειν, ταῦτα
πρῶτα Φράσω.

ξς'. Αἰθῆναι, ἔσθαι καὶ πρὶν μεγάλαι,
τότε ἀπαλλαχθεῖσαι τυράννων, ἐγένοντο
μέζονες. ἐν δὲ αὐτῇσι ^δ δύο ἄνδρες ἐδυνά-
σαντο, Κλεισθένης τε, ἀνὴρ Αλκμαιωνίδης,
ὅσπερ δὴ λόγον ἔχει τὴν Πυθίην ἀνα-
πεῖσαι· καὶ Ἰσαγόρης ὁ Τισάνδρου, οἰκίης
μὲν ἐὼν δοκίμος, ἀτὰρ τὰ ἀνέκαθεν ἐκ ἑ-
χω Φράσαι. Δύοσι δὲ οἱ συγγενέες αὐτῷ
Διὶ Καρίῳ. ἔτσι οἱ ἄνδρες ἐσασίασαν περὶ
δυνάμιος· ἐσόμενος δὲ ὁ Κλεισθένης τὸν
δῆμον προσεταιρίζεται· μετὰ δὲ, τετραφύ-
λῃς ἐόντας Αθηναίους, δεκαφύλῃς ἐποίησε,

^β ἀξιοχρεῶ. ^γ πρὶν Ἰωνίην τε. ^δ αὐτοῖσι.

τῶν Ἴωνος παίδων Τελέονιος καὶ Αἰγικόρεος
καὶ Ἀργάδεω καὶ Ὀπλήος, ἀπαλλάσσας τὰς
ἐπωνυμίας· ἐπιχωρίων δὲ ἑτέρων ἡρώων
ἐπωνυμίας ἐξευρών, παρέξ Αἰάνιος. τῷτον
δὲ, ἅτε ἀσυγείτονα καὶ σύμμαχον ζεῖνον
έοντα, προσέθεντο.

ΞΖ. Ταῦτα δὲ, δοκέειν ἐμοὶ, ἐμιμέειο
ὁ Κλειθένης ἕτος τὸν ἐωϋτῷ μητροπά-
τορα Κλειθένεα τὸν Σικυῶνος τύραννον.
Κλειθένης γὰρ Ἀργείοισι πολεμήσας, τῷ-
το μὲν, ῥαφιδὸς ἐπαυσε ἐν Σικυῶνι ἀγω-
νίζεσθαι τῶν Ὀμηρείων ἐπέων εἵνεκα, ὅτι
Ἀργεῖοί τε καὶ Ἀργος τὰ πολλὰ πάντων
ὑμνέεται· τῷτο δὲ, ἡρώων γὰρ ἦν καὶ ἔστι
ἐν αὐτῇ τῇ ἀγορῇ τῶν Σικυωνίων Ἀδρήστου
τῷ Ταλαῷ, τῷτον ἐπεθύμησε ὁ Κλειθέ-
νης ἔοντα Ἀργεῖον, ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς χώ-
ρης. ἐλθὼν δὲ ἐς Δελφούς, ἐχρηστηριάζετο
εἰ ἐκβάλοι τὸν Ἀδρήστον· ἡ δέ γε Πυθίη
χρᾶ οἱ Φᾶσα, Ἀδρήστον μὲν εἶναι Σικυῶ-
νίων βασιλῆα, ἐκείνον δὲ λευστῆρα. ἐπεὶ

nominibus Ionis filiorum, Tcleontis et Aegicoris et Argadei et Hopletis, in alia commutatis quae ipse invenit, aliorum heroum indigenarum, praeterquam Ajacis: quem etsi peregrinum, tamen adjecit, utpote finitimum ac socium.

67. Qua in re videtur mihi Clisthenes hic avum suum maternum Clisthenem Sicyonis tyrannum fuisse imitatus. ille enim, quum bellum gessisset cum Argivis, tum summovit e Sicyone certamina rhapsodorum canentium poëmata, ob Homeri carmina, in quibus Argos atque Argivi tantopere celebrantur; tum etiam cupivit monumentum Adraasti, Talai filii, quod erat in ipso Sicyoniorum foro, quia fuerat Argivus, exterminare: ideoque Delphos adiit ad oraculum consulendum numquid Adrastum ejiceret. Cui Pythia respondens, inquit, Adrastum quidem Sicyonium regem esse, ipsum vero lapida-

tozem. Id non concedente sibi deo, Clis-
 thenes domum reversus excogitabat mo-
 dum, quo Adrastus ipse demigraret. Quem
 ubi excogitasse sibi visus est, misit ad
 Boeotias Thebas, dicens velle se reduce-
 re Sicyonem Melanippum Astaci filium:
 eumque tribuentibus Thebanis postquam
 reduxit, ei fanum in ipso prytancio de-
 signavit, eumque locavit munitissimo in
 loco. Reduxit autem Clisthenes Mela-
 nippum (nam id oportet narrari) ut in-
 imicissimum Adraсто, quod et Mecistem
 fratrem ejus et Tydeum generum Me-
 lanippo interfecisset. Clisthenes ubi fa-
 num extruxit, sacrificia et dies festos Me-
 lanippo dedit Adraсто ablatos, quibus il-
 lum Sicyonii magnifice admodum hono-
 rare consueverant. Etenim regio ista Po-
 lybi fuerat, qui quum sine liberis decede-
 ret, imperium Adraсто legavit nepoti suo
 ex filia. Hunc igitur Sicyonii cum aliis

δὲ ὁ θεὸς τῷτό γε ὃ παρεδίδω, ἀπελθὼν
ὀπίσω, ἐβλεύετο μηχανὴν τῇ αὐτὸς ὁ
Ἀδρηστος ἀπαλλάττειν. ὥς δὲ οἱ ἐξευρη-
σθαι ἔδοκεε, πέμψας ἔς Θήβας τὰς Βοιω-
τίας, ἔφη θέλειν ἐπαγαγέσθαι Μελά-
νιππον τὸν Ἀσακῆ^ε. οἱ δὲ Θηβαῖοι ἔδο-
σαν. ἐπαγαγόμενος δὲ ὁ Κλεισθένης τὸν
Μελάνιππον, τέμενός οἱ ἀπέδεξε ἐν αὐτῷ
τῷ πρυτανήϊῳ, καὶ μιν ἴδρυσεν ἐνθαῦτα ἐν
τῷ ἰχυροτάτῳ. ἐπηγάγει δὲ τὸν Με-
λάνιππον ὁ Κλεισθένης (καὶ γὰρ τῷτο δεῖ
ἀπηγήσασθαι) ὥς ἔχθιστον ἔοντα Ἀδρήσῳ^ω
ὅς τόν τε ἀδελφεόν οἱ Μηκισέα ἀπεκλόνεε,
καὶ τὸν γαμβρὸν Τυδέα. ἐπεὶ τε δὲ οἱ τὸ
τέμενος ἀπέδεξε, θυσίας τε καὶ ὀρτάς Ἀ-
δρήσῳ ἀπελόμενος, ἔδωκε τῷ Μελανίππῳ.
οἱ δὲ Σικυώνιοι ἐώθεσαν ἰ μεγαλῶσι κάρη
τιμᾶν τὸν Ἀδρηστον. ἡ γὰρ χώρα ἦν αὐ-
τῇ Πολύβῳ^ω. ὁ δὲ Ἀδρηστος ἦν Πολύβῳ θυ-
γατριδέος. ἅπαις δὲ Πόλυβος τελευτῶν
δοῖ Ἀδρήσῳ τὴν ἀρχήν. τὰ τε δὴ ἄλλα

^ε MS. Ασάκῃ. ἰ ἰώθασιν.

οἱ Σικυώνιοι ἐτίμων τὸν Ἀδρησον, καὶ δὴ πρὸς, τὰ πάθεα αὐτῷ τραγικοῖσι χοροῖσι ἐγέραιρον· τὸν μὲν Διόνυσον ὁ τιμέωντες, τὸν δὲ Ἀδρησον. Κλεισθένης δὲ χορὰς μὲν τῷ Διονύσῳ ἀπέδωκε, τὴν δὲ ἄλλην θυσίην τῷ Μελανίππῳ. ταῦτα μὲν ἐς Ἀδρησὸν οἱ ἐπεποιήλο.

ξή. Φυλὰς δὲ τὰς Δωριέων, ἵνα δὴ μὴ αἱ αὐταὶ ἔωσι τοῖσι Σικυωνίοισι καὶ τοῖσι Ἀργείοισι, μετέβαλε ἐς ἄλλα ὀνόματα. ἔνθα καὶ πλείστον καλεγέλασε τῶν Σικυωνίων. ἐπὶ γὰρ ὅς τε καὶ ὄντ τὰς ἐπωνυμίας μετατιθεῖς, αὐτὰ τὰ τελευταῖα ἐπέθηκε, πλὴν τῆς ἐωϋτῆ Φυλῆς. ταύτῃ δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς ἐωϋτῆ ἀρχῆς ἔθετο. ἔτι μὲν δὴ Ἀρχέλαοι ἐκαλέοντο· ἕτεροι δὲ, Ὑᾶται· ἄλλοι δὲ, Ονεᾶται· ἕτεροι δὲ, Χοιρεᾶται. τῆτοι τοῖσι ὀνόμασι τῶν Φυλέων ἐχρέωντο οἱ Σικυώνιοι, καὶ ἐπὶ Κλεισθένης ἀρχὸντος, καὶ ἐκείνῳ τεθνεώτος, ἔτι ἐπ' ἕτεα ἐξήκοντα. μετέπειτα μέντοι λόγον

honoribus prosequabantur, insuper vero tragicis choris casus ejus venerabantur, ita ut non Bacehum, sed Adrastum colerent: at Clisthenes choros quidem Libero; reliquam vero solennitatem Melanippo dicavit. Haec quidem ille in Adrastum egit.

68. Tribus autem Doriensium ne forent eadem Sicyoniis quae Argivis, in alia nomina trajecit; ita ut Sicyonios plurimum ridiculos redderet. quippe ab *hyos* et *onon* vel suae et asini cognomina transponens, partes ultimas apposuit praeterquam in tribu sua, cui a sua *arche*, vel imperio, nomen indidit. itaque hi tribules Archelai vocabantur: ceterorum autem alii Hyatae ab suis: alii Oneatae, ab asinis: alii Choereatae ab porcis. His tribuum nominibus Sicyonii, et Clisthene imperante, et eo defuncto, ad sexaginta annos usi sunt; attamen postea inter se consilio habito transfulerunt in Hyl-

leas, Pamphylos, Dymanatas: quartam tribum adjecerunt ab Aegialeo Adraști filio imponentes cognomen, ut vocarentur Aegialenses.

69. Haec Sicyonius Clisthenes fecerat. Atheniensis autem Clisthenes, quum hujus Sicyonii esset ex filia nepos, et ab eo nomen haberet, et ipse, ut mihi videtur, prae contemptu Ionum, ne tribus forent eadem ipsis et Ionibus, Clisthenem sibi cognominem imitatus est. Postquam enim populum Atheniensem antea alienatum, tunc omnem ad suam unius auctoritatem redegit, tum tribuum nomina immutavit, et plures ex paucioribus fecit, decem phylarchos pro quatuor, atque etiam decem demos, *id est*, populos distribuit in tribus: atque ita populum augebat multo ut esset superior contraria factione.

70. Vicissim superatus Isagoras, haec

σφίσι δόντες, μετέβαλον ἐς τὰς Ὑλλέας καὶ Παμφύλους καὶ Δυμανάτας· τετάρτους δὲ αὐτοῖσι προσέθεντο ἐπὶ τῷ Αδρήστῃ παιδὸς Αἰγιαλέος, τὴν ἐπωκυμίνην ποικεύμενοι κεκλῆσθαι Αἰγιαλέας.

ξθ'. Ταῦτα μὲν νυν ὁ Σικυώνιος Κλειθένης ἐπεποιήκεε. ὁ δὲ δὴ Αθηναῖος Κλειθένης, ἔων τῷ Σικυωνίῳ τέττε θυγατρίδος, καὶ τὸ ἔνομα ἐπὶ τέττε ἔχων, δοκέειν ἐμοί, καὶ ἕτος ὑπερῶν Ἰωνας, ἵνα μὴ σφισι αἱ αὐταὶ ἔωσι φυλαὶ καὶ Ἰωσι, τὸν ὁμώνυμον Κλειθεύεα ἐμιμήσατο. ὥς γὰρ δὴ τὸν Αθηναίων δῆμον πρότερον ἀπωσμένον, τότε πάντων πρὸς τὴν ἐωῦτ' μοίρην προσεθήκατο, τὰς φυλάς μεωνόμασε, καὶ ἐποίησε πλεῦνας ἐξ ἐλασσόνων. δέκα τε δὴ φυλάρχους ἀλλ' ἢ τεσσέρων ἐποίησε, δέκα δὲ καὶ τὰς δῆμους κατένεμε ἐς τὰς φυλάς· ἦν τε τὸν δῆμον προσθέμενος πολλῷ κατύπερθε τῶν ἀντισιασίων.

ο'. Ἐν τῷ μέρει δὲ ἐσθόμενος ὁ Ἰσα-

γόρης ἀντιτεχνᾷται τάδε· ἐπικαλέεται Κλεομένηα τὸν Λακεδαιμόνιον, γενόμενον ἐωϋτῶ ζεῖνον ἀπὸ τῆς Πεισιγρατιδέων πολιορκίης. τὸν δὴ Κλεομένηα εἶχε αἰτίη Φοιτᾶν παρὰ τῷ Ισαγόρεω τὴν γυναῖκα. τὰ μὲν δὴ πρῶτα πέμπων ὁ Κλεομένης ἐς τὰς Ἀθήνας κήρυκα, ἐξέβαλε Κλεισθέnea, καὶ μετ' αὐτῷ ἄλλας πολλὰς Ἀθηναίων, τὰς ἐναγέας ἐπιλέγων. ταῦτα δὲ πέμπων, ἔλεγε ἐκ διδαχῆς τῷ Ισαγόρεω. οἱ μὲν γὰρ Ἀλκμαιωνίδαι καὶ οἱ συσασσιῶται αὐτέων εἶχον αἰτίην τῷ Φόνι τῷ τῷ. αὐτὸς δὲ ὁ μετεῖχε, ὅλ' οἱ φίλοι αὐτῷ.

οἱ δ' ἐναγέες Ἀθηναίων ὧδε ὠνομάσθησαν· ἦν Κύλων τῶν Ἀθηναίων ἀνὴρ Ολυμπιονίκης· οὗτος ἐπὶ τυραννίδι ἐκόμμησε· προσποιησάμενος δὲ ἑταιρητὴν τῶν ἡλικιωτέρων, καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν ἐπειρήθη καὶ δυνάμενος δὲ ἐπικρατῆσαι, ἰκέτης ἵκετο πρὸς τὸ γαλμα. τῷ τῷ ἀνίστασιν μὲν οἱ πρυτάνεις τῶν Ναυκράρων, οἱ

contra molitus fuit, ut Cleomenem Lacedaemonium advocaret, jam inde ab obsidione Pisistratidarum sibi hospitem factum : qui quidem culpabatur quod ad uxorem Isagorae ventitaret. is misso primum Athenas caduceatore, Clisthenem ejecit, et cum eo alios complures Athenienses, eos enageas insuper vocans, *q. d. piaculares*. Haec autem mittens dicebat admonitu Isagorae. nam Alcmaeonidae et qui horum sectam sequebantur erant affines caedis hujus ; ipse autem et amici ejus non erant participes.

71. Hi vero Atheniensium enagees *piaculo obstricti*, ita nominabantur. Cylon Atheniensis vir Olympicorum ludorum victor, affectatae tyrannidis comperitus est. Conciliato namque aequalium sodalitia arcem occupare conatus est. Id quum efficere non potuisset, assedit simulacro deae supplex, ipse ac socii. hos illinc submoverunt quidem prytanes Nau-

crarorum, qui tunc Athenas regebant, data fide puniendi eos citra mortem: sed culpa horum mox interfectorum fuit penes Alcmaeonidas. Haec ante Pisistrati aetatem gesta sunt.

72. Ubi autem Cleomenes mittens eiecit Clisthenem atque piaculares, quamvis Clisthenes ipse profugisset, nihilo secius Athenas venit, non magna cum manu, atque illinc septingentas familias Atheniensium, tanquam piaculo contaminatas, relegavit, quas ei suggerebat Isagoras. Hoc acto conabatur secundo loco senatum dissolvere, et magistratus trecentis Isagorae factionis sociis mandare: verum reluctante senatu, atque obtemperare nolente, Cleomenes Isagorasque cum suae factionis hominibus arcem occuparunt. quos ceteri Athenienses cum senatu sentientes, biduo obsederunt: tertio die accepta fide ex Attica discesserunt, quicunque Lacedaemonii ibi erant. Cleomeni

περ' ἐνέμοντο τότε τὰς Αἰθήνας ὑπεργύ-
ρους, πλὴν θανάτου. Φονεῦσαι δὲ αὐτοὺς
αἰτία ἔχει Ἀλκμαιωνίδας. ταῦτα πρὸ
τῆς Πεισιγράτῃς ἡλικίης ἐγένετο.

οὐδ'. Κλεομένης δὲ ὡς πέμπων ἐξέβαλε
Κλεισθέnea καὶ τὰς ἐκαγέας, Κλεισθένης
μὲν αὐτὸς ὑπέζεχε· μετὰ δὲ, ἔδεν ἥσ-
σον παρὴν ἐς τὰς Αἰθήνας ὁ Κλεομένης, καὶ
σὺν μεγάλῃ χειρὶ. ἀπικόμενος δὲ ἀγῆλα-
τέει ἐπὶ τὰς ἐπίσημα Αἰθηναίων, τὰ οἱ
ὑπέθετο ὁ Ἰσαγόρης. ταῦτα δὲ ποιήσας,
δεύτερα τὴν βουλὴν καταλύειν ἐπειράτο.
τρηκασίαισι δὲ τοῖσι Ἰσαγόρεω φασιώτῃσι
τὰς ἀρχὰς ἐνεχείριζε. ἀντισταθείσης δὲ
τῆς βουλῆς, καὶ ὁ βελομένης πείθεσθαι,
ὁ, τε Κλεομένης καὶ ὁ Ἰσαγόρης καὶ οἱ φα-
σιῶται αὐτῶν καταλαμβάνουσι τὴν ἀκρό-
πολιν· Αἰθηναίων δὲ οἱ λοιποὶ τὰ αὐτὰ
φρονήσαντες, ἐπολιόρχουν αὐτὰς ἡμέρας δύο.
τῇ δὲ τρίτῃ ὑπὸ σπονδαὶ ἐξέρχονται ἐκ τῆς
χώρης ὅσοι ἔσαν αὐτῶν Λακεδαιμόνιοι.

ἔπετελέετο δὲ τῷ Κλεομένει ἡ Φήμη. ὥς
 γὰρ ἀνέβη ἐς τὴν ἀκρόπολιν, μέλλων δὴ
 αὐτὴν καταχῆσιν, ἥϊε ἐς τὸ ἄδυτον τῆς
 θεῆς, ὥς προσερέων. ἡ δὲ ἱρεὶς ἔξαναστᾶσα
 ἐκ τοῦ θρόνου, πρὶν ἢ τὰς θύρας αὐτὸν
 ἀμείψαι, εἶπε· ὦ ξεῖνε Λακεδαιμόνιε,
 ὅτι πάλιν χώρει, μὴδ' ἔσθι ἐς τὸ ἱρόν.
 ὅτι γὰρ θεμιτὸν Δωριεῦσι παριέναι ἐν-
 ὅθι ταῦτα. ὁ δὲ εἶπε, ὦ γύναι, ἀλλ' ὅτι
 Δωριεὺς εἰμι, ἀλλ' Ἀχαιός. ὁ μὲν δὴ
 τῇ κληιδόνι ὄδῳ χρεώμενος, ἐπεχείρησε
 τε, καὶ τότε πάλιν ἐξέπιπτε μετὰ τῶν Λα-
 κεδαιμονίων. τὸς δὲ ἄλλους Ἀθηναῖοι κα-
 τέδησαν τὴν ἐπὶ θανάτῳ. ἐν δὲ αὐτοῖσι,
 καὶ Τιμησίθεον τὸν ἀδελφεόν, τοῦ ἔργα
 χειρῶν τε καὶ λήμματός ἔχοιμ' ἂν μέγιστα
 καταλέξαι. ὅτοι μὲν νυν δεδεμένοι ἐτελεύ-
 τησαν.

οὕτως. Ἀθηναῖοι δὲ μετὰ ταῦτα Κλε-
 σθένεα καὶ τὰ ἐπὶ ἀκρόσια ἐπίσια τὰ διωχ-
 θέντα ὑπὸ Κλεομένεος μεταπεμφάμενοι,

* ἴσθ' ἱς.

autem peragebatur omen. nam ei ad occupandam arcem ascendenti, et ad deae penetrale alloquendi gratia eunti, exurgens e sella sacerdos, antequam ille valvas referaret, ‘Lacedaemonie, inquit, ho-
 ‘spes, retro redeas, neve templum intro-
 ‘eas. non enim Dorienſibus huc intro-
 ‘ire fas eſt.’ Cui Cleomenes, ‘At ego,
 ‘inquit, ô mulier, Dorienſis non ſum, ſed
 ‘Achaeus.’ Itaque admonitu uti nolens, atque in conatu pergens, tunc quoque iterum cum Lacedaemoniis excidit. Ceteros autem ad necem vinxere Athenienſes, et in iis Timeſitheum fratrem ejus, cujus manuum opera atque ſtrenuitatem maximam referre poſſem. Atque hi quidem in vincula conjeſti mortem oppetiere.

73. Athenienſes autem poſt haec revocatis cum Cliftheſe ſeptingentis familiis, quas Cleomenes exegerat, Sardes mit-

tunt ad contrahendam cum Persis societatem. intelligebant enim sibi cum Cleomene atque Lacedaemoniis esse bellandum. Ut Sardes venire nuncii, mandataque exposuere, percontatus est eos Artaphernes Hytaspis filius, Sardium praetor; quinam homines essent, et ubi terram incolentes, qui socii Persarum fieri orarent. Ubi id ex nunciis audivit, haec eis in breve contracta obtulit, Si regi Dario terram Athenienses darent et aquam, se contracturum cum eis societatem: sin minus, illos abscedere praecepit. Nuncii inter se colloquuti, quod societatem facere cuperent, daturos se esse dixerunt. quo nomine, ubi reversi sunt domum, vehementer accusati sunt.

74. Cleomenes intelligens ab Atheniensibus se et verbis et factis laedi, ex omni Peloponneso copias coëgit, diffimu-

πέμπουσι ἀγγέλους ἐς Σάρδεις, συμμαχίην
βυλόμενοι ποιήσασθαι πρὸς Πέρσας. ἤπι-
γέατο γάρ σφι πρὸς Λακεδαιμονίους τε
καὶ Κλεομένεα ἐκπεπολεμῶσθαι. ἀπκο-
μένων δὲ τῶν ἀγγέλων ἐς τὰς Σάρδεις, καὶ
λεγονήων τὰ ἐντεταλμένα, Ἀρταφέρνης δ'
Ἰγασπεος, Σαρδίων ὕπαρχος, ἐπηρώτα
τίνες ἔαντες ἄνθρωποι, ἢ πᾶι γῆς οὐκ ἐοίμε-
νοι, θεοίαιτο Περσέων σύμμαχοι γενέσθαι.
πυθόμενος δὲ πρὸς τῶν ἀγγέλων, ἀπεκα-
ρύφθῃ σφι τὰδε· εἰ μὲν δίδῃσι βασιλεῖ Δα-
ρεῖω Ἀθηναῖοι γῆν τε καὶ ὕδωρ, ὃ δὲ συμ-
μαχίην σφι συνετίθετο· εἰ δὲ καὶ δίδῃσι,
ἀπαλλάσσεσθαι αὐτὸς ἐκέλευε. οἱ δὲ ἀγ-
γελοὶ ἐπὶ σφῶν αὐτέων βαλλόμενοι, δι-
δόναι ἔφασαν, βυλόμενοι τὴν συμμαχίην
ποιήσασθαι. οὗτοι μὲν δὴ ἀπελθόντες ἐς
τὴν ἐωϋπῶν, αἰτίας μεγάλας ἔχον.

οἷ. Κλεομένης δὲ ἐπιστάμενος περιϋ-
βρίσθαι ἔπεσι καὶ ἔργοισι ὑπ' Ἀθηναίων,
συνέλεγε ἐκ πάσης Πελοποννήσου στρατὸν,

ὁ Φράζων ἐς τὸ συλλέγει· τίσασθαί τε ἐθέλων τὸν δῆμον τῶν Αῤῥηναίων, καὶ Ἰσαγόρεα βεβλόμενος τύραννον κατασηῆσαι. συνεζήλθε γάρ οἱ οὗτος ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. Κλεομένης τε δὴ σόλῳ μεγάλῳ ἐσέβαλε ἐς τὴν Ελευσίνα, καὶ οἱ Βοιωτοὶ ἀπὸ συνθήματος Οἰνόην αἰρέεσι, καὶ Ὑσίας, δῆμους τὰς ἐσχάτας τῆς Ἀττικῆς. Χαλκιδέες τε ἐπὶ τὰ ἕτερα ἐσίνοντο, ἐπιόντες χώρους τῆς Ἀττικῆς. Αῤῥηναῖοι δὲ, καίπερ ἀμφιβολίῃ ἐχόμενοι, Βοιωτῶν μὲν καὶ Χαλκιδέων ἐσύστερον ἐμελλον μνήμην ποιήσεσθαι^β, Πελοποννησίοισι δὲ ἔϋσι ἐν Ελευσίνῃ ἀντία ἔθεντο τὰ ὄπλα.

οέ. Μελλόντων δὲ συνάψαι τὰ στρατόπεδα ἐς μάχην, Κορίνθιοι μὲν πρῶτοι σφι^γ αὐτοῖσι δόντες λόγον ὥς ὁ ποιοῖεν τὰ δίκαια, μετεβάλλοντο τε^δ καὶ ἀπαλλάσσοντο· μετὰ δὲ, Δημάρητος, ὁ Ἀρίστωνος, ἐὼν καὶ ἔτος βασιλεὺς Σπαρτιηέων, καὶ συνεξαγαγὼν τε τὴν στρατὴν ἐκ Λακεδαιμό-

^β ποιήσεσθαι. ^γ πρῶτά σφι. ^δ μετέβαλλόν τε.

lans quem ad finem, quum haberet in animo tum populum Atheniensem ulcisci, tum Isagoram constituere tyrannum, qui una cum eo ex arce decesserat. Comparato exercitu ingenti, ipse Eleusina invasit, et ex composito Boeoti Oenoën occuparunt et Hyfias, ultimos Atticae populos: et ab altera parte Chalcidenses orae Atticae loca populabantur. Athenienses etsi ancipiti bello districti, Boeotorum et Chalcidensium ultione dilata, arma contra Peloponnesenses in Eleusine agentes ferunt.

75. Dumque ambo exercitus conferturi proelium essent, Corinthii, primi omnium secum reputantes injuste a se agi, averterunt se, atque abscesserunt: secundum hos Demaratus Aristonis filius, qui et ipse erat rex Spartiatarum, et e Lacedaemone copias simul eduxerat, nec

142 TERPSICHORE. V.

a Cleomene superiori tempore diffenserat. Ob quam regum diffensionem lex apud Spartam lata est non licere utrique regi sequi, exercitu progresso. nam prius sequebantur ambo. et altero horum vacante ab militia, alterum quoque e Tyn-
daridis relinqui; nam et isti antehac ab eis evocati ambo comitabantur. Porro tunc ceteri socii qui erant in Eleusine, cernentes non convenire inter reges, et Corinthios aciem deseruisse, etiam ipsi dilapsi abierunt.

76. Quartum istud Dorienses in Atticam profecti sunt, bis ad bellum ingressi, bis ob Atheniensium multitudinis commodum: Primo, quum et Megara coloniam deduxerunt, haec expeditio recte vocetur sub Codro Athenarum rege: iterum ac tertio, quum ad expellendos Pi-

νος, καὶ ἔκ ἑὼν διάφορος ἐν τῷ πρόσθεν
 χρόνῳ Κλεομένηϊ. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς
 διχοφασίης, ἐτέθη νόμος ἐν Σπάρτῃ, μὴ
 ἐξεῖναι ἔπεισθαι ἀμφοτέρους τὸς βασιλῆας,
 ἐξίσσης τῆς στρατῆς. τέως γὰρ ἀμφοτέροι
 εἶποντο. παραλυομένους δὲ τετέων τῶ ἑτέρῳ,
 καταλείπεσθαι καὶ τῶν Τυνδαριδέων
 τὸν ἕτερον. πρὸτῶ γὰρ δὴ καὶ ἔτοι ἀμφο-
 τέροι, ἐπὶ κλητοῖ σφι ἔόντες, εἶποντο. τό-
 τε δὴ ἐν τῇ Βλευσῖνι ὀρέωντες οἱ λοιποὶ
 τῶν συμμάχων τοὺς τε βασιλῆας τῶν
 Λακεδαιμονίων καὶ ὁμολογέουσας, καὶ Κοριν-
 θίους ἐκλιπόντας τὴν τάξιν, οἶχοντο καὶ
 αὐτοὶ ἀπαλλασσόμενοι.

ος'. Τέταρτον δὲ τῶτο ἐπὶ τὴν Αττι-
 κὴν ἀπικόμενοι Δωριεῖς, δις τε ἐπὶ πολέ-
 μῳ ἐσβαλόντες, καὶ δις ἐπ' ἀγαθῷ τῶ πλή-
 θεος τῶν Αθηναίων. πρῶτον μὲν, ὅτε καὶ
 Μέγαρα καλοῖκισαν, οὗτος ὁ σόλος ἐπὶ
 Κόδρῳ βασιλεύοντος Αθηναίων, ὀρθῶς ἂν κα-
 λέσθω. δεύτερον δὲ καὶ τρίτον, ὅτε ἐπὶ Πει-

^c MS. παραλυομένων.

σις ρατῖδῶν ἐξέλασιν ὀρμηθέντες, ἐκ Σπάρτης ἀπὶ κούρου τέταρτον δὲ τότε, ὅτε ἐς Ελευσίνα Κλεομένης ἄγων Πελοποννησίους ἐσέβαλε. οὕτω τέταρτον τότε Δωριεὺς ἐσέβαλον ἐς Αθήνας.

οἷ. Διαλυθέντος ὧν τῷ σόλῳ τέττα ἀκλεῶς, ἐνθαῦτα Αθηναῖοι τίνυσθαι βουλόμενοι, πρῶτα στρατηίην ποιεῦνται ἐπὶ Χαλκιδέας. Βοιωτοὶ δὲ τοῖσι Χαλκιδεῦσι βοηθήσει ἐπὶ τὸν Εὐριπον. Αθηναίοισι δὲ ἰδοῦσι τὰς Βοιωτὰς, ἔδοξε πρότερον τοῖσι Βοιωτοῖσι ἢ τοῖσι Χαλκιδεῦσι ἐπιχειρεῖν συμβάλλασθαι τε δὴ τοῖσι Βοιωτοῖσι οἱ Αθηναῖοι, καὶ πολλῶ ἐκράτησαν· κάρτα δὲ πολλὰς φονεύσαντες, ἐπὶ αὐτῶν ἐζώγησαν. τῆς δὲ αὐτῆς ταύτης ἡμέρας οἱ Αθηναῖοι διαβάντες ἐς τὴν Εὐβοίαν, συμβάλλασθαι καὶ τοῖσι Χαλκιδεῦσι. νικήσαντες δὲ καὶ τέττα, τετρακισχίλους κληρῶν ἐπὶ τῶν ἱπποβοτέων τῇ χώρῃ λείπασθαι· οἱ δὲ ἱπποβόται β ἐκαλέοντο οἱ παχέες τῶν

ε ἱπποβοτίων. β ἱπποβάται.

fistritidas ex Sparta ventum est: quarta vice, quum Cleomenes Peloponneses ducens, Eleusina invasit. Ita quarto tunc Dorienſes in Athenas irruerunt.

77. Dilapſo igitur inglorie hoc exercitu, ibi Athenienſes volentes ultum ire injurias, primam expeditionem fecerunt adverſus Chalcidenſes: quibus Bocoti ad Euripum iere ſuppeticas. His conſpectis Athenienſes putarunt ſibi cum eis prius quam cum Chalcidenſibus pugnam conferendam. itaque congreſſi cum illis egregie ſuperant, permultiſque eorum caeſis, ſeptingentos vivos capiunt. Eodem die tranſgreſſi in Euboeam, cum Chalcidenſibus conflixere: quibus etiam victis, quatuor millia colonorum in praediis hippobotarum reliquerunt. hippobotae autem apud Chalcidenſes vocabantur locu-

146 TERPSICHORE. V.

pletes. Horum etiam quoscunque vivos ceperunt, una cum Bocotorum captivis vinctos compedibus in carcerem coniecerunt; quos aliquanto post binis multatos minis solverunt : eorumque vincula quibus alligati fuerant, in arce suspende-
runt, quae ad meam usque memoriam extabant, pendentia e muris a Medo am-
bustis, e regione penetralis ad occasum spectantis. Decimas quoque pretii redemptionis consecrarunt, facta aerea quadri-
ga, quae ad sinistram manum intranti sta-
tim in propylaea arcis stabat, cum hac inscriptione,

*Attica perdomitis acri sub Marte juvenus
Boeotum populis Chalcidicaque manu,
Damna rependerunt vinclis et carcere caeco,
Quorum haec de decima stant tibi Pallas equae.*

78. Et Athenienses quidem augesce-
bant. Juris autem aequabilitatem esse rem
feriam, non ex uno tantum, sed undique

Χαλκιδέων. ὅσους δὲ καὶ τεττέων ἐζώγρησαν,
 ἅμα τοῖσι Βοιωτῶν ἐζωγρημένοισι εἶχον ἐν
 Φυλακῇ, ἐς πέδας δῆσαντες· χρόνῳ δὲ ὕ-
 γερων^α ἔλυσάν σφεας διμνέως ἀποτιμησά-
 μενοι. τὰς δὲ πέδας αὐτέων, ἐν τῇσι ἐδε-
 δέατο, ἀνεκρέμασαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν, αἰ-
 περ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἔσαν περιεῖσαι, κρεμά-
 μεναι ἐκ τειχέων περιπεφλευσμένων πυρὶ
 ὑπὸ τῷ Μῆδᾳ, ἀντίον δὲ τοῦ μεγάρου τοῦ
 πρὸς ἐσπέρην τετραμμένον, καὶ τῶν λύτρων
 τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν, ποιησάμενοι τέθριπ-
 πον χάλκεον· τὸ δὲ, ἀριστερῆς χειρὸς ἔστηκε
 πρῶτον^β ἐσιόντι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν
 τῇ ἀκροπόλει. ἐπιγέγραπται δὲ οἱ ταδε,

Εθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες

Παῖδες Ἀθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμῳ,

Δεσμῶ ἐν ἀχλυνέσι^α σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν·

Τῶν ἵππων δεκάτην Παλλαδί τάσδ' ἔθεσαν.

ση'. Ἀθηναῖοι μὲν νυν ἠϋξήλο. δηλοῖ δὲ
 οὐ κατ' ἐν μῶνον, ἀλλὰ πανταχῇ ἢ ἰ-

^α Haec vox ὕστερον non est in MS. ^β πρῶτα. ^γ ἀχλυνέσι est in MS.

σηγορίη ὡς ἔστι χρήμα σπυδαῖον, εἰ καὶ Ἀθηναῖοι τυραννεύομενοι μὲν, οὐδαμῶν τῶν σφέας περιοικεόντων ἔσαν τὰ πολέμια ἀμείνους, ἀπαλλαχθέντες δὲ τυράννων, μακρῷ πρῶτοι ἐγένοντο. δηλοῖ ὧν ταῦτα ὅτι κατεχόμενοι μὲν, ἐθελοκάκεον, ὡς δεσπότη ἐργαζόμενοι· ἐλευθερωθέντων δὲ, αὐτοὺς ἕκαστος ἐωϋτῷ πρῶθυμέειο κατεργάζεσθαι. ἔτσι μὲν νυν ταῦτα ἐπρησον.

οὐ. Θηβαῖοι δὲ μετὰ ταῦτα ἐς θεὸν ἐπεμπον, βεβλόμενοι τίσαοθαι Ἀθηναίους. ἡ δὲ Πυθίη ἀπὸ σφρων μὲν αὐτέων ἔκ ἔφη αὐτοῖσι εἶναι τίσιν, ἐς Πολύφημον δὲ ἐξε-
 νείκαντας ἐκέλευε τῶν ἄγχιστα δέεσθαι. ἀπελθόντων ὧν τῶν δεοπρόπων, ἐξέφερον τὸ χρηστήριον, ἀλίην ποιησάμενοι. ὡς ἐπυνθάνοντο δὲ λεγόντων αὐτέων τῶν ἄγχιστα δέεσθαι, εἶπαν οἱ Θηβαῖοι ἀκέσαντες τουτέων, ‘ Οὐκ ὧν ἄγχιστα ἡμέων οἰκέουσι
 ‘ Ταναγραῖοί τε καὶ Κορωναῖοι καὶ Θε-
 ‘ σπείες, καὶ ἔτσι γε ἅμα ἡμῖν αἰεὶ μα-

datur intelligi: siquidem Athenienses etiam quamdiu tyrannis subiecti fuerunt, nullis finitimorum in bello praestantiores erant; liberati vero tyrannis, multo primi extitere. Unde liquet, eos, dum continebantur, segnis propositi fuisse, tanquam domino laborantes: at libertate parta, sibüpsi quisque rem gerere properabat. Athenienses ita agebant.

79. Thebani autem post haec ulciscendi illos cupidi, sciscitatum ad deum miserunt. Quibus respondens Pythia, negabat per sese eos posse illos ulcisci, sed ad Polyphemum referentes jubebat ut rogarent proximos. Digressis igitur consultoribus responsum vulgaverunt convocato populo Thebani. Ut vero sciscitati sunt dicentibus illis a proximis peti debere, auditis his dicebant; ‘ Numquid non proxime nos incolunt Tanagraei Coronaeique et Thespienses, qui nostri assidue commilitones, alacri atque concordii in

150 TERPSICHORE. V.

‘ partes animo bella nobiscum tolerant ?
 ‘ quid hos rogari oportet ? sed potius non
 ‘ hoc est oraculum.’

80. Haec illis fermocinantibus, quidam re audita, inquit, ‘ Ego quid nobis
 ‘ significare velit oraculum videor mihi
 ‘ intelligere. Asopi duae filiae fuisse traduntur, Thebe et Aegina ; quae quoniam sorores sunt, opinor deum respondere nobis, ut Aeginetas rogemus vicem nostram ulcisci.’ Thebani, quoniam nulla quam haec visa est excogitari posse potior sententia, protinus misere ad Aeginetas orandos auxilia, tanquam proximos, ex dei oraculo. Illi petentibus his auxilia dixerunt se mittere cum eis Aeacidas.

81. Societate Aeacidarum freti Thebani, quum laceffissent Athenienses, aspere ab iisdem excepti, iterum auxilia virorum remissis Aeacidis oraverunt. Quo-

‘ χόμενοι, προθύμως συνδιαφέρουσι τὸν πό-
 ‘ λεμον; τί δεῖ τέτων γε δέεσθαι; ἀλλὰ
 ‘ μᾶλλον μὴ ἔτῃ το ἢ τὸ χρηστήριον.’

π'. Τοιαῦτα δὴ ἐπιλεγομένων, εἶπε
 δὴ κοτε μαθὼν τις, ‘ Εγὼ μοι δοκέω συ-
 ‘ ναι^d τὸ ἐθέλει λέγειν ἡμῖν τὸ χρηστή-
 ‘ ριον^e. Ασωπῆ λέγονται γενέσθαι θυγα-
 ‘ τέρες Θήβη τε καὶ Αἰγίνα· τέττων ἀ-
 ‘ δελφεῶν ἐσσέων, δοκέω ἡμῖν Αἰγινητέων
 ‘ δέεσθαι τὸν θεὸν χρῆσαι τιμωρητῆρων
 ‘ γενέσθαι.’ καὶ, οὐ γάρ τις γνώμη ταύ-
 ‘ της ἀμείνων ἐδόκεε φαίνεσθαι, αὐτίκα
 πέμψαντες ἐδέοντο Αἰγινητέων, ἐπικαλεό-
 ‘ μενοι κατὰ τὸ χρηστήριον σφί βοηθέειν, ὡς
 ‘ ὄντων ἀγχιστέων. οἱ δέ σφί αἰτέουσι ἐπι-
 ‘ κουρίην τοὺς Αἰακίδας συμπέμπειν^f ἐ-
 ‘ φασαν.

πα'. Πειρησαμένων δὲ τῶν Θηβαίων
 κατὰ τὴν συμμαχίην τῶν Αἰακιδέων, καὶ
 τρηχέως περιεφθέντων ὑπὸ τῶν Αἰθηνά-

^d συνῆναι. ^e MS. λίγαν τὸ μαλῆμον, omisſa etiam voce ἡμῖν.
^f MS. συμπέμπειν.

ων, αὐθις οἱ Θηβαῖοι πέμψαντες, τὸς μὲν Αἰακίδας σφι ἀπεδίδσαν, τῶν δὲ ἀνδρῶν ἐδέοντο. Αἰγινῆται δὲ, εὐδαιμονίῃ τε μεγάλῃ ἐπαρθένης, καὶ ἔχθρης παλαιῆς ἀναμνησθέντες ἐβόης πρὸς Αθηναίους τότε Θηβαίων δεηθέντων, πόλεμον ἀκήρυκτον Αθηναίοισι ἐπέφερον. ἐπικειμένων γὰρ αὐτέων Βοιωτοῖσι, ἐπιπλώσαντες μακρῇσι νηυσὶ ἐς τὴν Αττικὴν, κατὰ μὲν ἔσυραν Φάληρον, κατὰ δὲ τῆς ἄλλης παραλίας πολλὰς δήμους. ποιεῦντες δὲ ταῦτα, μέγας Αθηναίους ἐσινέοντο.

πβ'. Ἡ δὲ ἔχθρη ἢ προοφειλομένη ἐς Αθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινητέων, ἐγενέτο ἐξ ἀρχῆς τοιῆδε ^α· Επιδαυρίοισι ἢ γῆ καρπὸν ἐδένα ἐδίδε ^β. περὶ ταύτης ὦν τῆς συμφορῆς οἱ Επιδαυριοὶ ἐχρέωντο ἐν Δελφοῖσι. ἢ δὲ Πυθίῃ σφέας ἐκέλευε Δαμίας τε καὶ Αὔξησίης ἀγάλματα ἰδρύσασθαι· καὶ σφι ἰδρυσαμένοισι ἄμεινον συνοίσεσθαι. ἐπὶ πρώτῳ ὦν οἱ Επιδαυριοὶ κότερα χαλκῷ ποι-

^α τοιῆςδε. ^β ἀπεδίδου.

TERPSICHORE. V, 153

rum prece moti Aeginetae, tum magnitudine opum inflati, tum pristinæ inimitiæ quam gessere cum Atheniensibus memores, bellum illis haud indictum intulerunt. Nam quum Athenienses vertissent omnes vires adversus Boeotos, ipsi longis navibus in Atticam trajicientes, tum Phalerum diripuerunt, tum multos populos in cetera ora maritima, magnam ex hac re calamitatem Atheniensibus afferentes.

82. Inimicitia autem quæ Aeginetas stimulabat adversus Athenienses, ab initio extitit talis: Epidaurii, quum sua ipsis terra nihil fructuum efferret, de hac calamitate Delphicum consulere oraculum. Quos Pythia jussit Damiae et Auxesiae simulacra erigere; et postquam erexissent, melius actum iri. Sciscitantibus igitur Epidauriis utrum ex aere facerent illa an

154 TERPSICHORE. V.

ex lapide, Pythia ex neutro permisit fieri, sed e ligno mitis oleae. Rogabantur ergo ab Epidauriis Athenienses ut sibi permetterent oleam caedere, oleas illas rati sacratissimas esse. Fertur etiam nusquam gentium nisi Athenis illa tempestate oleas fuisse. Athenienses se vero dixerunt concessuros, hac tamen lege, si quotannis illi sacra Minervae Urbicae et Erechtheo afferrent. Accepta conditione Epidaurii quae rogabant impetraverunt, et simulacra ex his oleis fabricata statuerunt: terraque sua fructum eis ferente, quod convenerat Atheniensibus persolvebant.

83. Eo adhuc tempore atque superiori Aeginetae Epidauriis parebant, tum in aliis, tum vero in litibus, quas Aeginetae inter se vel actores, vel rei, illuc transfcentes agebant: verum ex eo tempore fabricatis navibus, ad contumaciam versi,

έονται τὰ ἀγάλματα, ἢ λίθ. ἢ δὲ Πυθίῃ
 ὑδετέρα τέτων ἕα, ἀλλὰ ξύλῳ ἡμέρης ἐ-
 λαίης. ἐδέοντο ὧν οἱ Εἰσιδούριοι Αθηναίων
 ἐλαίην σφι δῆναι ταμέσθαι, ἰρωτάτας δὴ
 κείνας νομίζοντες εἶναι· λέγεται δὲ καὶ ὡς
 ἐλαῖαι ἔσαν ἄλλοθι γῆς ὑδαμῦ κατ' ἐκεῖ-
 νον τὸν χρόνον, ἢ Αἰθίοσι^c. οἱ δὲ ἐπὶ
 ταῦδε δώσεν ἔφασαν, ἐπ' ᾧ ἀπάξουσιν ἔ-
 τεος ἐκάστου τῇ Αἰθιοαίῃ τε τῇ Πολιάδι
 ἰρὰ, καὶ τῷ Ερεχθεῖ. καταινέσαντες δ' ἐπὶ
 τέτοις οἱ Εἰσιδαῦριοι, τῶν τε ἐδέοντο ἔ-
 τυχον, καὶ ἀγάλματα ἐκ τῶν ἐλαιέων τε-
 τέων ποιησάμενοι, ἰδρύσαντο. καὶ ἡ τε γῆ
 σφι ἔφερε^d, καὶ Αθηναίοισι ἐπετέλεον τὰ
 συνέθεντο.

πγ'. Τῷτον δὲ ἔτι τὸν χρόνον, καὶ τὸν
 πρὸ τούτου, Αἰγινῆται Εἰσιδαυρίων ἤκουον,
 τά τε ἄλλα, καὶ δίκας, διαβαίνοντες ἐς Ε-
 πίδαυρον, ἐδίδοσαν τε καὶ ἐλάμβανον παρ'
 ἀλλήλων οἱ Αἰγινῆται, τότε δὲ^c ἀπὸ τῆ-
 δε, νῆας τε πηξάμενοι, καὶ ἀγκωμοσύνη χρη-

^c ἢ ἐν Αθήναις est in MS. ^d ἔφερε καρπὸν, &c. ^e τὸ δὲ.

σάμενοι, ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν Ἐπιδαυρίων·
 ἅτε δὴ ἑόντες διάφοροι, ἐδηλέοντο αὐτούς.
 ὥς τε δὴ θαλασσοκράτορες ἑόντες, καὶ δὴ καὶ
 τὰ ἀγάλματα ταῦτα τῆς τε Δαμῖνης καὶ
 τῆς Αὐξήσιος ὑπαυρέοντα αὐτέων. καὶ
 σφεα ἑκομίσαντο ^a καὶ ἰδρύσαντο τῆς σφετέ-
 ρης χώρας ἐς τὴν μεσόγαίαν, τῇ Οἷῃ· μὲν
 ἐς ἵνομα, σάδια δὲ μάλιστά κη ἀπὸ τῆς
 πόλιος ὡς εἴκοσι ^b ἀπέχει. ἰδρυσάμενοι δὲ
 ἐν τῷ τῷ χώρῳ, θυσίησί τε σφεα καὶ
 χοροῖσι γυναικῆίοισι κερτόμοισι ἰλάσκοντο,
 χορηγῶν ἀποδεικνυμένων ἐκατέρῃ τῶν δαι-
 μόνων δέκα ἀνδρῶν. κακῶς δὲ ἡγόρευον οἱ
 χοροὶ ἄνδρα μὲν ἑδένα, τὰς δὲ ἐπιχωρίας
 γυναῖκας. ἔσαν δὲ καὶ τοῖσι Ἐπιδαυρίοισι
 αἱ τοιαῦται ἱερογῖαι ^c. εἰσὶ δὲ σφι καὶ ἄρ-
 ῃητοι ἱερογῖαι ^c.

πδ'. Κλεφθέντων δὲ τῶνδε τῶν ἀγαλ-
 μάτων, οἱ Ἐπιδαυρίοι τοῖσι Ἀθηναίοισι τὰ
 ξυνέθεντο, ἔκ ἐπετέλεον. πέμψαντες δὲ οἱ
 Ἀθηναῖοι ἐμήνουν τοῖσι Ἐπιδαυρίοισι. οἱ δὲ

^a ἑκομίσαντό τε β. ^b ἰς εἴκοσι. ^c ἱερογῖαι bis.

ab Epidauriis desciverunt: et jam potentiores vastabant eos, quippe maris imperio potiti, tum quoque simulacra ista Damiae et Auxesiae furripuerunt: eaque asportata, in regionis suae mediterraneo loco statuerunt, cui nomen est Oeae, viginti ferme procul ab urbe stadiis. Hoc in loco illis erectis supplicabant sacrificiis atque jocabundis choris mulierum, denis viris utrique daemonum assignatis, qui choris praessent. Chori autem neminem virum jocis laceffebant, sed indigenas feminas: quae ceremoniae apud ipsos quoque Epidaurios fuerant.

84. Sunt illis etiam arcana sacra. Surreptis statuis, Epidaurii quod fuerant pacti Atheniensibus non solvebant: cujus rei quum a nunciis Atheniensium admonebantur, reddidere rationem cur injurii non

158 TERPSICHORE. V.

essent: se enim quamdiu apud se statuas habuissent, quod conventum erat exsolvisse, eisdem jam viduatos jure non debere exsolvere, sed Aeginetas, qui illas haberent; a quibus id exigere jubebant. Hoc responso accepto, ad eas repetendas Aeginam Athenienses misere. Aeginetae negare quicquam negotii esse sibi cum Atheniensibus.

85. Athenienses igitur ajunt, post repetitionem illam, triremi una huc navigavisse cives illos, qui ab republica missi Aeginam quum venerunt, simulacra illa, tanquam e suis lignis facta, conati sint suis sedibus emoliri ut asportarent: quumque eo pacto auferre nequirent, circumdatis funibus trahere tentasse. Sed dum trahunt, tonitrum et cum tonitru terrae-motum exitisse: eaque de re illos remiges qui trahebant simulacra, in amentiam

ἀπέβαινον λόγῳ ὥς ἔκ ἀδικῶεν. ὅσον μὲν γὰρ χρόνον εἶχον τὰ ἀγάλματα ἐν τῇ χώρῃ, ἐπιτελέειν τὰ συνέθελον. ἐπεὶ δὲ ἐσερῆσθαι αὐτέων, ἢ δίκαιον εἶναι ἀποφέρειν ἔτι, ἀλλὰ τῆς ἔχοντος αὐτὰ Αἰγινήτας πρήσσεσθαι ἐκέλευον. πρὸς ταῦτα Ἀθηναῖοι, ἐς Αἶγναν πέμφαντες, ἀπαίτεον τὰ ἀγάλματα· οἱ δὲ Αἰγινῆται ἔφασαν σφίσι τε καὶ Ἀθηναίοισι εἶναι ὕδεν πρῆγμα.

πέ. Ἀθηναῖοι μὲν νυν λέγουσι, μετὰ τὴν ἀπαίτησιν ἀποσαλῆναι τριήρεϊ μῆ τῶν ἀσῶν τούτους, οἳ ἀποπεμφθέντες ἀπὸ τῆ κοινῆς, καὶ ἀπικόμενοι ἐς Αἶγναν τὰ ἀγάλματα ταῦτα, ὥς σφετέρων ξύλων ὄντα, ἐπειρῶντο ^δ ἐκ τῶν βάρων ἐξανασπᾶν, ἵνα σφεα ἀνακομίσωσι· ἢ δυναμένους δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ αὐτέων κρατῆσαι, περβαλόνας οὐκ ἔλκεν τὰ ἀγάλματα. καὶ σφι ἔλκεν, βροντὴν τε, καὶ ἅμα τῇ βροντῇ σεισμὸν ἐπιγενέσθαι· τῆς δὲ τριήριτας τῆς ἔλκοντος, ὑπὸ τουτέων ἄλλο-

^δ MS. πῆρᾶν.

φρονῆσαι· παθόντας δὲ τῷτο, κτείνειν ἀλλήλους ἅτε πολεμίους· ἐς ὃ ἐκ πάντων ἓνα λειφθέντα, ἀνακομισθῆναι αὐτὸν ἐς Φάληρον.

πς'. Αθηναῖοι μὲν ἔτι^ε λέγουσι γενέσθαι· Αἰγινῆται δὲ, οὐ νηὶ μῆ ἀπικέσθαι Αθηναίους, (μῖν μὲν γάρ, καὶ ὀλίγω πλεῦνας μῖς, καὶ εἴ σφι μὴ ἔτυχον ἔσσαι νέες, ἀπαμύνεσθαι ἂν εὐπετέως) ἀλλὰ πολλῆσι νηυσὶ ἐπιπλέειν σφι ἐπὶ τὴν χώραν· αὐτοὶ δὲ σφι εἶξαι, καὶ ἔναυμαχῆσαι. ἐκ ἔχουσι δὲ τῷτο διασημῆναι ἀτρεκέως, οὔτε εἰ ἔσονται συγγινωσκόμενοι εἶναι τῇ ναυμαχίῃ, κατὰ τῷτο εἶξαν, ἔτε εἰ βεβλόμενοι ποιῆσαι οἶον τι καὶ ἐποίησαν. Αθηναίους μὲν νυν, ἐπεὶ τέ σφι ἔδει ἐς μάχην κατίσθαι, ἀποδάντας ἀπὸ τῶν νεῶν, τραπεῖσθαι πρὸς τὰ ἀγάλματα· ἔδυναμένους δὲ ἀνασπάσαι ἐκ τῶν βάθρων αὐτὰ, ἔτι δὴ περιβαλλομένους χοινία, ἔλκειν, ἐς οὗ ἐλκόμενα τὰ ἀγάλματα ἀμφοτέρω τῷτο

^ε μὲν νυν ἔτι.

esse converfos: et ex hoc morbo feſe tanquam hoſtes mutuo trucidaffe, donec unus ex omnibus relictus eſt, qui ad Phalerum ſe recepit.

86. Athenienſes quidem ita rem geſtam eſſe memorant: Aeginetae vero non illos una navi veniſſe, (facile enim ſe unam navim, atque etiam paulo plures unâ, etiam ſi ſibi nullae fuiſſent naves, fuiſſe propulſaturos) ſed multis navibus in ipſorum terram invaſiſſe, ſe vero ceſſiſſe, nec pugnam navali contendiſſe. Qui tamen planum facere nequeunt, an quia impares ſe eſſe ad pugnam navalem agnoſcerent, ceſſerint; an volentes facere quod etiam fecerunt. Athenienſes certe, quod nulli propugnatores obſtarent, egreſſos e navibus ad ſimulacra ſe convertiſſe: et quum ea e ſuis baſibus amoliri nequirent, circumdatiſtibus trahere ita conatos, donec illic ambo ſimulacra, dum traherentur, fecere terra

eandem ; sed apud me fide carentem, aliqui forsan alteri credibilem. ajunt enim illa procubuisse sibi in genua, atque ex eo tempore semper in hoc gestu permansisse. Et haec quidem Athenienses fecisse : Se vero, quod audirent sibi bellum ab Atheniensibus illatum iri, praeparasse Argivos ; et quum Athenienses in Aeginam exscendissent, Argivos illis adfuisse auxilio, eosque, quum latuissent hostem in trajiciendo ex Epidauro in insulam, in Athenienses, qui nihil praescissent, a navibus disclusos irruisse : et interea tonitrum ipsis terraeque motum extitisse.

87. Haec ab Argivis Aeginetisque commemorantur. Athenienses quoque confitentur unum omnino e suis incolumem in Atticam revertisse, quem tamen Argivi ajunt superstitem fuisse ipsis Atticum exercitum profligantibus ; Athenienses autem daemonio : nihilo secius ne

ποιῆσαι· ἐμοὶ μὲν ὁ πῖσά λέγοντες, ἄλλω
 δέ τω. ἐς γόναλα γάρ σφι αὐτὰ πεσέειν,
 καὶ τὸν ἀπὸ τῆς χρόνον διατελέειν οὕτω
 ἔχοντα. Αθηναῖες μὲν δὴ ταῦτα ποιεῖν.
 σφέας δὲ Αἰγινῆται λέγῃσι πυθομένους τῶς
 Αθηναῖες, ὡς μέλλοιεν ἐπὶ σφείας στρατεύ-
 εσθαι, ἐτοίμους Ἀργεῖους ποιεέσθαι· τῶς τε
 δὴ Αθηναῖες ἀποβεβάναι ἐς τὴν Αἰγινά-
 ην^α, καὶ ἦκειν^β βοηθέοντάς σφι τῶς Ἀργεί-
 ους, καὶ λαθεῖν τε ἐξ Επιδόρυς διαβάντας
 ἐς τὴν νῆσον, καὶ ὁ προακηκούσι τοῖσι Αθη-
 ναίοισι ἐπιπεσέειν ὑποταγομένους τὸ ἀπὸ
 τῶν νεῶν· ἅμα τε ἐν τῷ τῇ βροντῇ τε
 γενέσθαι καὶ τὸν σεισμόν αὐτοῖσι.

πζ. Λέγεται μὲν νυνὺ ὑπ' Ἀργείων τε
 καὶ Αἰγινητέων τάδε· ὁμολογέειν δὲ καὶ ὑπ'
 Αθηναίων ἓνα μῦθον τὸν ἀποσωθέντα αὐ-
 τέων ἐς τὴν Ἀττικὴν γενέσθαι. πλὴν Ἀρ-
 γεῖοι μὲν λέγῃσι, αὐτέων τὸ Ἀττικὸν στρα-
 τόπεδον διαφθειράντων, τὸν ἓνα τῶτον^γ πε-
 ριγενέσθαι· Αθηναῖοι δὲ, τὸ δαμονίως. πε-

^α Αἰγινήν. ^β παρῆναι. ^γ τυτίων.

ργυρέεσθαι μέντοι ἔδὲ τῷτον τὸν ἕνα, ἀλλ' ἀπολέεσθαι τρόπῳ τοιῷδε· κομιοθεὶς ἄρα^δ εἰς τὰς Αθήνας, ἀπήγγειλε τὸ πάθος· πυθομένας δὲ τὰς γυναῖκας τῶν ἐπ' Αἰγιναν στρατευσαμένων ἀνδρῶν, δεινόν τι ποιησάμενας κείνον μοῦνον ἔξ ἀπάντων σωθῆναι, πέρειξ τὸν ἄνθρωπον τῷτον λαβούσας, καὶ κεντεύσας τῇσι περόνησι τῶν ἱματίων, εἰρωτᾶν ἐκάστην αὐτέων ὅκῃ^ε εἴη ὁ ἐωϋτῆς ἀνὴρ· καὶ τῷτον μὲν οὕτω διαφθαρῆναι. Αθηναίοισι δὲ ἔτι τῷ πάθεος δεινότερόν τι δοῖναι εἶναι τὸ τῶν γυναικῶν ἔργον· ἄλλω μὲν δὴ ἔκ ἔχειν ὅτεω ζημιώσουσι τὰς γυναῖκας, τὴν δὲ ἑοδῆτα μετέβαλον αὐτέων εἰς τὴν Ἰάδα· ἐφόρεον γὰρ δὴ προτῷ αἰ τῶν Αθηναίων γυναῖκες ἑοδῆτα Δωρίδα, τῇ Κορινθίων παραπλησιωτάτην· μετέβαλον ὦν εἰς τὸν λίνεον κιθῶνα, ἵνα δὴ περόνησι μὴ χρέωνται.

πή. Εἰσι δὲ, ἀληθείᾳ λόγῳ χρεωμένοι· σι, ἔκ Ιᾶς αὐτῇ ἢ ἑοδῆς τοπαλαιόν, ἀλλὰ

^δ γάρ. ^ε ὅκη.

hunc quidem incolumem mansisse, sed periisse, hunc in modum: Quum Athenas se recepisset, clademque renunciasset, uxores eorum qui adversus Aeginam militatum profecti fuerant, indigne ferentes unum istum ex omnibus esse reducem, circumfusas hominemprehendisse, ac fibulis vestimentorum pupugisse, percontantes singulas ubi suus vir esset, atque hoc modo hunc fuisse confectum. Idque factum mulierum visum esse Atheniensibus ipsa clade tristius. in quas quum alia ratione animadvertere non possent, vestem illarum in Ionicam mutaverunt. nam antea Doricam vestem gerebant Atheniensium feminae, simillimam Corinthiae: eam itaque mutaverunt in lineam, ne fibulis uterentur.

88. Quanquam si ex vero fermocinemur, non Ionica haec olim vestis fuit, sed Carica: quoniam omnis prisca vestis

166 TERPSICHORE. V.

feminarum Graecanica eadem erat, quam nunc Doricam appellamus. Argivos quod attinet, et Aeginetas, insuper adhuc id etiam fecisse, ut pro lege haberetur apud illorum utrosque, fibulas facere sesquialteras, quam erat mensura quae tunc obtinebat, et has praesertim ab feminis in eorum numinum templis consecrari: Atticum vero neque aliud quicquam ad templum offerre, ne urceum quidem, sed lege juberi ex ollis gentilibus in posterum ibidem potare. Eoque contentionis processere Argivorum atque Aeginetarum mulieres cum Atticis, ut ad meam usque aetatem fibulas gestaverint quam antea grandiores.

89. Inimicitiae principium ab Atheniensibus in Aeginetas ortum, hoc prout commemoratum est, extitit. Cujus rei circa statuas gestae memoriam retinentes, libenter Thebanorum rogatu auxilium tulere Bocotis Aeginetae. Qui quum ma-

Κάετρα· ἐπεὶ ἤγε Ἑλληνικὴ ἐοῖς πᾶσα ἢ ἀρχαίη τῶν γυναικῶν, ἢ αὐτὴ ἦν, τὴν νῦν Δωρίδα καλέομεν. τοῖσι δὲ Ἀργείοισι καὶ τοῖσι Αἰγινήτησι, καὶ πρὸς ταῦτα ἔτι τόδε ποιῆσαι νόμον εἶναι παρά σφι ἑκατέροισι, τὰς περόνας ἡμιολίας ποιεῖσθαι τῷ τότε κατεσῶτος μέτρῳ, καὶ ἐς τὸ ἱρὸν τῶν θεῶν τετῶν περόνας μάλισα ἀνατιθέναι τὰς γυναῖκας· Ἀττικὸν δὲ μήτε τι ἄλλο προσφέρειν πρὸς τὸ ἱρὸν, μήτε κέραμον, ἀλλ' ἐκ χυτρίδων ἐπιχωρίων νόμον τολοιπὸν αὐτόθι εἶναι πίνειν. Ἀργείων μὲν νυν καὶ Αἰγινήτων αἱ γυναῖκες ἐκ τε τὸς κατ' ἔριν τῶν Ἀθηναίων, περόνας ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἐφόρεον μέζοντας ἢ προτῶ.

πθ'. Τῆς δὲ ἑχθρῆς τῆς πρὸς Αἰγινήτας ἐξ Ἀθηναίων γενομένης ὁ ἀρχὴ κατὰ τὰ εἰρηλα ἐγένετο· τότε δὲ Θεβαίων ἐπικαλεομένων προθύμως τῶν περὶ τὰ ἀγάλματα γενομένων ἀναμιμνησκόμενοι οἱ Αἰγινῆται ἐβόηθησαν τοῖσι Βοιωτοῖσι. Αἰγι-

^ε ἐπιχωρίων. ^ς Αἰγινήτας Ἀθηναίοισι γενομένης.

γῆται δὴ ἐδήουν τῆς Αττικῆς τὰ παραθαλάσσια· καὶ Ἀθηναίοισι ὀρμεωμένοισι ἐπ' Αἰγινήτας στρατεύεσθαι, ἦλθε μαντήϊον ἐκ Δελφῶν, ἐπιχόντας ἀπὸ τῆς Αἰγινήτεων ἀδικίης^α τριήκοντα ἔτεα, τῷ ἐνὶ καὶ τριηκοστῷ, Αἰακῷ τέμενος ἀποδέξαντας, ἀρχεσθαι τῆς πρὸς Αἰγινήτας πολέμου· καὶ σφί· χωρήσειν τὰ βέλοναι. ἦν δὲ αὐτίκα ἐπι-
 στρατεύωνται, πολλὰ μὲν σφεας ἐν τῷ μεταξὺ τῆς χρόνου πείσεσθαι, πολλὰ δὲ καὶ ποιήσιν· τέλος μέντοι κατασφρασθαι ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἦκσαν· οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ μὲν Αἰακῷ τέμενος ἀπεδέξαντο· τῆστο τὸ νῦν ἐπὶ τῆς ἀγορῆς ἰδρύσαι· τριήκοντα δὲ ἔτεα οὐκ ἀνέχοντο, ἀκύναντες ὅπως χρεὼν εἴη ἐπιχεῖν πεπονθότας ὑπ' Αἰγινήτων ἀνάσσια.

Ζ' Ες τιμωρίην δὲ παρασκευαζομένοισι αὐτοῖσι, ἐκ Λακεδαιμονίων πρῆγμα ἐγερρόμενον, ἐμπάδιον ἐγένετο. πυθόμενοι γὰρ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐκ τῶν Ἀλκμαιωνιδέων

^α αἰκίῃ. ^β ἄκυνσαν.

ritima Atticae vastarent, Atheniensesque adversus Aeginetas expeditionem inirent, advenit e Delphis oraculum, ut ab Aeginetis laedendis triginta annos abstinere; tricesimo anno, quum fanum Aeaco dicassent, bellum cum Aeginetis inchoarent, ad votum eis re successura. Sin bellum continuo inferrent, fore ut interea multa ipsi detrimenta acciperent, sed et multa inferrent; sed ad extremum subigerent. Hoc oraculum ad se Athenienses allatum ubi audire, Aeaco quidem fanum dicaverunt, id quod nunc in foro extructum visitur, sed triginta annos non abstinerunt, quod videlicet audissent fieri debere ut multa paterentur indigna ab Aeginetis, si bello abstinere.

90. His tamen ad ulciscendum se parantibus, Lacedaemonium factum exitit impedimento. Siquidem Lacedaemonii, audito commento Alcmaeonidarum erga

Pythiam, et quae egisset Pythia in ipsos atque Pisistratidas, duplicem se jacturam fecisse animadvertebant: quod et suos hospites e patria ejcissent, et nulla sibi ex hoc facto gratia ab Atheniensibus haberetur. Praeterea oraculis urgebantur, denunciantibus multa ipsis et atrocia ex Atheniensibus futura, quorum antehac ignari fuissent, tunc autem Cleomene Spartam ferente didicerant. Etenim Cleomenes potitus est ex arce Atheniensium oraculis quae a Pisistratidis prius possessa, ab iisdem expulsis relicta fuerant in templo, et relicta Cleomenes sumpserat.

91. Ea Lacedaemonii oracula ubi per Cleomenem acceperunt, et videbant Athenienses augescentes, nec ad ipsis obtemperandum ullo modo esse animatos: praeterea animadvertentes genus Atticum quod sub tyrannide mansurum esset in-

ἐς τὴν Πυθίην μεμηχανημένα, καὶ τὰ ἐκ
τῆς Πυθίης ἐπὶ σφέας τε καὶ τὰς Πεισιγ-
ρατίδας, συμφορὴν ἐποιεῦντο διπλὴν, ὅτι τε ἄν-
δρας ζείνους σφι ἐόντας ἐξεληλάκεσαν ἐκ τῆς
ἐκείνων, καὶ ὅτι ταῦτα ποιήσασι χάρις οὐ-
δεμίῃ ἐφαίνετο πρὸς τῶν Ἀθηναίων. ἔτι τε
πρὸς τέτοισι ἐνῆγον σφέας οἱ χρησμοί, λέ-
γούτες πολλά τε καὶ ἀνάρσια ἔσεσθαι αὐτοῖσι
ἐξ Ἀθηναίων, τῶν πρότερον μὲν ἔσαν ἄδα-
ές, τότε δὲ, Κλεομένεος κομίσαντος ἐς
Σπάρτην, ἐξέμαθον. ἐκλήσατο δὲ ὁ Κλεο-
μένης ἐκ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλιος τοὺς
χρησμούς, τοὺς ἐκ ἐκτὴν^ο πρότερον μὲν οἱ
Πεισιγρατίδας, ἐξελαυνόμενοι δὲ ἔλιπον ἐν
τῷ ἱρῷ· καταλειφθέντας δὲ ὁ Κλεομένης
ἀνέλαβε.

Ζα'. Τότε δὲ ὡς ἀνέλαβον οἱ Λακε-
δαιμόνιοι τὰς χρησμούς, καὶ τοὺς Ἀθηναίους
εἰρῶν αὐξομένους, καὶ ἑδαμῶς ἐτοίμους ἐόντας
πείθεσθαι σφι, νόῳ λαβόντες ὡς ἐλεύθερον
μὲν εἶναι τὸ γένος τὸ Ἀττικόν, ἰσόρροπον τῷ

^ο ἐκτὴν^ο.

ἐωϋτῶν γίνοιτο^δ, κατεχόμενον δὲ ὑπὸ τυ-
 ραννίδος, ἀσθενὲς, καὶ πειθαρχέεσθαι ἐτοῖ-
 μον· μαθόντες δὲ τούτων^ε ἕκαστα, μετε-
 πέμποντο Ἰππίνην τὸν Πεισιφράτου ἀπὸ
 Σιγείῃς τῇ ἐν Ἑλλησπόντῳ, ἐς ὃ κατα-
 φεύγῃσι οἱ Πεισιφρατίδαι. ἐπεὶ τε δέ σφι
 Ἰππίνης καλούμενος ἦκε, μεταπεμφάμενοι
 καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων ἀγγέλως, ἔλε-
 γόν σφι Σπαρτιῆται τάδε, ὅτι ἄνδρες σύμ-
 μαχοι, συγγινώσκομεν αὐτοῖσι ἡμῖν οὐ
 ποιήσασι ὀρθῶς. ἐπαρθέντες γὰρ κεδή-
 λοισι μανηίοις, ἄνδρας ξείνους ἔοντας ἡ-
 μῖν ταμάλις, καὶ ἀναδεχομένους ὑποχει-
 ρίας παρέξειν τὰς Αἰθίνας, τούτους ἐκ
 τῆς πατρίδος ἐξηλάσαμεν, καὶ ἐπειλα ποι-
 ῆσαντες ταῦτα, δῆμῳ ἀχαρίστῳ παρεδώ-
 καμεν τὴν πόλιν· ὃς ἐπεὶ τε δι' ἡμέας
 ἐλευθερωθεὶς ἀνέκυψε, ἡμέας μὲν καὶ τὸν
 βασιλῆα ἡμέων περιυβρίσας ἐξέβαλε, δό-
 ξαν δὲ φύσας αὐξάνειν· ὥστε ἐκμεμα-
 θήκασιν μάλιστα μὲν οἱ περίοικοι αὐτέων

^δ ἐωϋτῶν ἀπὸ γίνοιτο. ^ε μαθόντες τούτων.

firmum, et parendo promptum, nunc par-
 ta libertate vel suo par exstiturum : haec
 singula considerantes, arcessiverunt Hip-
 piam Pisislrati a Sigeo Hellesponti, quo
 Pisislratidae confugerant. Postquam Hip-
 pias arcessitus adfuit, accitis etiam aliorum
 sociorum nunciis, ita Spartiatae apud eos
 verba fecere, ‘ Agnoscimus, viri socii, nos
 ‘ haud recte egisse, qui ementitis ora-
 ‘ culis inducti, viros qui erant nostri in
 ‘ primis hospites, quique receperant prae-
 ‘ bere nobis Athenas obnoxias, illos e
 ‘ patria ejecimus, et post id peractum in-
 ‘ grato populo urbem tradidimus : qui
 ‘ posteaquam per nos liberatus caput e-
 ‘ rexit, nos pariter ac regem nostrum per
 ‘ dedecus ejecit ; inflatusque superbe, fa-
 ‘ mam auget, ut praecipue quidem Boe-
 ‘ oti illorum finitimi atque Chalcidenses
 ‘ didicerunt, fortassis et alius quis, si pec-

‘ caverit, idem discet. Quare, quoniam in
 ‘ illis agendis peccavimus, nunc dabimus
 ‘ operam ut illuc euntes una vobiscum,
 ‘ illos puniamus. Hac enim de caussa et
 ‘ Hippiam et vos e sua quosque urbe ar-
 ‘ cessivimus, ut publico consensu et com-
 ‘ muni exercitu introducentes hunc A-
 ‘ thenas, reddamus quae abstulimus.’

9 2. Haec Spartiatae. Quae quum alii
 plerique socii non probarent, attamen si-
 lentium tenerent, Corinthius Soficles ita
 loquutus est: ‘ Certe quo tempore et hoc
 ‘ coelum infra terram, ac terra sublimis
 ‘ supra coelum erit, hominesque domici-
 ‘ lium in mari habebunt, et pisces, quod
 ‘ antea homines; quando vos, Lacedae-
 ‘ monii, rebus publicis everfis, tyrannides
 ‘ in urbes introducere conabimini. qui-
 ‘ bus nihil est in rebus humanis neque in-
 ‘ justius, neque magis pollutum caedibus.

• Βοιωτοὶ καὶ Χαλκιδέες, τάχα δέ τις καὶ ἄλ-
 • λος ἐκμαθήσεται ἀμαρτῶν. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνα
 • ποιήσαντες ἡμάρτομεν, νῦν πειρησόμεθα
 • σφεας ἅμα ὑμῖν ἀπικόμενοι τίσασθαι.
 • αὐτῷ γὰρ δὴ τῷδε εἶνεκε τόνδ' ἐπὶ
 • πῖπν μετεπεμψάμεθα καὶ ὑμέας ἀπὸ τῶν
 • παλίων, ἵνα κοινῶ τε λόγῳ καὶ κοινῶ φό-
 • λῳ ἐσαγαγόντες αὐτὸν ἐς τὰς Αθήνας, ἀ-
 • ποδώμεν τὰ καὶ ἀπειλόμεθα ^α.

46'. Οἱ μὲν ταῦτα ἔλεγον· τῶν δὲ συμ-
 μάχων τὸ πλῆθος ἐκ ἐνεδέκετο τῆς λό-
 γης· οἱ μὲν νυν ἄλλοι ἡσυχίην ἦγον· Κο-
 ρίνθιος δὲ Σωσικλέης ^β ἔλεξε τάδε, • Ἡ δὲ
 • ὅτε ὁ ἕρηνος ἔσαι ἐνερθε τῆς γῆς, καὶ ἡ
 • γῆ μετέωρος ὑπὲρ τῷ ἕρηνῳ, καὶ οἱ ἄν-
 • θρωποι νομὸν ἐν θαλάσῃ ἔξισι, καὶ οἱ
 • ἰχθύες τὸν πρότερον ἄνθρωποι, ὅτε γε ὑ-
 • μεῖς ^γ ὦ Λακεδαιμόνιοι ἰσοκρατίας καλὰ-
 • λύνετε, τυραννίδας ἐς τὰς πόλεις καλὰ-
 • γειν παρασκευάζετε· τῷ ἔτε ἀδικώτε-
 • ρον ἔδεν ἐς καὶ ἄνθρώπους, ἔτε μισοφο-

^α τὰ ἀπειλόμεθα. ^β MS. habet continue Σωκλῆς. ^γ ὅτε ὑμῶς.

νώτερον. εἰ γὰρ δὴ τῷτό γε δοκέοι ὑμῖν εἶ-
 ναι χρηστὸν, ὥστε τυραννεύεσθαι τὰς πό-
 λιας, αὐτοὶ πρῶτοι τύραννον καίλασησά-
 μενοι παρὰ σφίσι αὐτοῖσι, οὕτω καὶ τοῖσι
 ἄλλοισι δίδεσθε καίλισθαι· νῦν δέ, αὐτοὶ
 ἄπειροι ἐόντες τυράννων, καὶ φυλάσσοντες
 δεινότατα τοῦτο ἐν τῇ Σπάρτῃ μὴ γενέ-
 σθαι, παραχρᾶσθε ἐς τοὺς συμμαχοὺς.
 εἰ δὲ αὐτῶς ἔμπειροι ἔατε, καίάπερ ἡμεῖς,
 εἴχειε ἂν περὶ αὐτῶς γνώμας ἀμείνονας
 συμβάλλεσθαι ἥπερ νῦν. Κορινθίοισι γὰρ
 ἦν πόλιος καίλασσις τοιήδε. ἦν ὀλιγαρχί-
 η, καὶ ἔτι Βακχιάδαι καλεόμενοι ἐνε-
 μον τὴν πόλιν· ἐδίδουσαν δὲ καὶ ἡγοῦντο ἐξ
 ἀλλήλων. Ἀμφίονι δὲ ἐόντι τῆσέων τῶν
 ἀνδρῶν, γίνεσθαι θυγάτηρ χολή· ἔνομα
 δέ οἱ ἦν Λάβδα. ταύτην, Βακχιαδέων
 γὰρ υἱοὶς ἤθελε γῆμαι, ἴχει Ηλείων ὁ
 Εχεκράτεος· δῆμα μὲν ἐκ Πέτρης ἐὼν,
 ἀτὰρ τὰ ἀνέκαθεν Λαπίθης τε καὶ Καινί-
 δης. ἐκ δὲ οἱ ταύτης τῆς γυναικὸς, οὐδ'

TERPSICHORE. V. 177

' Quod si bonum vobis videtur civitates
 ' subesse tyrannidi, ipsi vobis primi tyrannorum
 ' constituite, atque ita ut aliis constituat operam date. At nunc ipsi tyrannorum
 ' expertes, et ne id in Sparta contingat vehementissime caventes, hoc
 ' in socios studetis efficere: qui si essetis, ut nos sumus, experti, meliorem quam nunc
 ' facitis, de hac re sententiam conferre possetis. Nam iste apud Corinthios civitatis
 ' status fuit. Erat paucorum regimen: et ii qui Bacchiadae vocabantur, urbem
 ' gubernabant; ultro citroque inter eos matrimonia contrahebantur. Hortum
 ' unum nomine Amphioni nata est filia clauda, cui nomen erat Labda: quam quoniam
 ' nemo Bacchiadarum ducere volebat, duxit Eetion Echeocratis filius, e
 ' Petra quidem populo, sed ab prima origine Lapitha ac Caenides. Qui quum
 ' neque ex hac muliere, neque ex alia tol-

178 TERPSICHORE. V.

' leret liberos, profectus est Delphos ad
 ' consulendum de prole. eum introcun-
 ' tem statim Pythia his versibus compel-
 ' lavit,

' Eetion, te nemo (licet sis tantus) honorat.

' Conceptum pariet saxum grave Labda, monarchos

' Quod cadet in cives, emendabitque Corinthum.

' Hoc oraculum Eetioni redditum, enun-
 ' ciatur casu Bacchiadis, quibus prius de
 ' Corinthe editum oraculum erat obscu-
 ' rum et ignotum, eodem respiciens, quo
 ' etiam istud Eetionis et in haec verba,

' Concipit in petris aquila, enixura leonem

' Robustum, saevum, genua et qui multa resolvet.

' Haec bene nunc animis versate Corinthia proles,

' Quae colis ad pulchram Pirenem, altumque Corin-
 ' thum.

' Id quidem antea Bacchiadis datum non
 ' erat intellectum; tunc autem Eetioni da-
 ' tum quum percepissent, statim etiam i-
 ' stud prius intellexerunt, quippe conci-
 ' nens oraculo Eetionis. Hoc quum ani-

ἔξ ἄλλης, παῖδες ἐγένοντο· ἐφάλη ὦν ἐς
 Δελφὸς περὶ γόνυ· ἐσιόνα δὲ αὐτὸν, ἰ-
 θεὸς ἢ Πυθίη πρῶτα γαρεύει τοῖσιδε τοῖσι
 ἔπειτα,

Ἡετίων, ὅτις σέ τίει πολὺτίσιν ἰόντα.
 Δαΐδα κύει, τίξει δὲ ὀλοῖτροχον· ἂν δὲ πεσῇται
 Ἀνδράσι μινάρχοισι, δικαίῳσι δὲ Κόρινθον.

ταῦτα χρησθέντα τῷ Ἡετίωνι, ἐξαγα-
 γέλλεαί πως τοῖσι Βακχιάδῃσι, τοῖσι
 τὸ μὲν πρότερον γενόμενον χρηστήριον ἐς
 Κόρινθον ἦν ἄσημον, Φέρον τε ἐς ταῦτ' ὅ
 καὶ τὸ τῷ Ἡετίωνος, καὶ λέγων ὧδε,

Αἰετὸς ἐν πέτρῃσι κύει· τίξει δὲ λέοντα
 Καβιερὸν, ὠμητὴν· πολλῶν δ' ὑπὸ γυνῆλα λύσει
 Ταῦτά κεν εὖ φράζεσθαι Κόρινθοι, αἱ περὶ καλὴν
 Πειρήνην αἰκεῖτε καὶ ὀφρυοείλα Κόρινθον.

τῷτο μὲν δὴ τοῖσι Βακχιάδῃσι πρότερον
 γενόμενον, ἦν ἀτέκμαρον· τότε δὲ τῷ
 Ἡετίωνι γενόμενον ὥς ἐπύθοντο, αὐτίκα
 καὶ τοπρότερον συνῆκαν, ἔαν συνωδὸν τῷ
 Ἡετίωνος· συνεήλθε δὲ καὶ τῷτο, εἶχον ἐν

ἡσυχίῃ, ἐθέλοντες τὸν μέλλοντα Ἡετίωνι
 γενέσθαι γόνον διαφθεῖραι. ὥς δι' ἔτεκε
 ἡ γυνή, τάχιστα πέμπουσι σφέων αὐτέ-
 ων δέκα ἐς τὸν δῆμον ἐν τῷ κατοίκητο
 Ἡετίων, ἀποκλιενόνας τὸ παιδίον. ἀπι-
 κόμενοι δὲ ὕτοι ἐς τὴν Πέτρην, καὶ παρελ-
 θόντες ἐς τὴν αὐλήν τῷ Ἡετίωνος, αἶτε-
 ον τὸ παιδίον· ἡ δὲ Λάβδα, εἰδῶά τε ὕ-
 δὲν τῶν εἵνεκα ἐκείνοι ἀπικοίῳ, καὶ δο-
 κέσθαι σφεας φιλοφροσύνης τοῦ πατρὸς
 εἵνεκα αἰτέειν, φέρουσα ἐνεχείρισε αὐτέ-
 ων ἐνί. τοῖσι δὲ ἄρα ἐβεβούλευο κατ' ὀ-
 δόν, τὸν πρῶτον αὐτέων λαβόντα τὸ παι-
 δίον προσδίδου. ἐπεὶ τε ὧν ἔδωκε φέρου-
 σα ἡ Λάβδα, τὸν λαβόντα τῶν ἀνδρῶν
 δεῖν τύχη προσεγέλασε τὸ παιδίον. καὶ
 τὸν, φραδέντα τοῦτο, οἰκτός τις ἴχει
 ἀποκτεῖναι. καλοκλείρας δὲ παραδῶν τῷ
 δευτέρῳ· ὁ δὲ, τῷ τρίτῳ. οὕτω δὲ διε-
 ξῆλθε διὰ πάντων τῶν δέκα παραδιδόμε-
 νον, ὕδενός βελομένους διεργάσασθαι. ἀπο-

TERPSICHORE. V. 181

' madvertissent, silentio suppressere, ani-
 ' mo futurum Eetionis filium extinguen-
 ' di. Et ut primum mulier enixa est, mi-
 ' serunt e suo numero decem viros ad po-
 ' pulum, in quo habitabat Eetion, qui pu-
 ' erulum extinguerent. Isti, postquam ad
 ' Petram pervenere, et ad Eetionis atrium
 ' accessere, puerum petunt. Labda cur
 ' venissent ignara, paternaeque amicitiae
 ' officio venisse eos rata, affert filium, et
 ' in unius eorum manum porrigit. erat
 ' autem inter viam illis constitutum, ut
 ' qui primus eorum puerulum cepisset, is
 ' humi illum allideret. Verum divina qua-
 ' dam fortuna puerulus ei viro cui a Lab-
 ' da traditus erat, arrisit. quam rem illi
 ' consideranti misratio subiit ejus occi-
 ' dendi. Sic misertus alteri tradidit, et ille
 ' tertio, atque ita deinceps per manus tra-
 ' ditus infans, per omnes decem transiit:
 ' ac nemine interimere volente, rursus

182 TERPSICHORE. V,

† matri est redditus. Illi egressi atque an-
 † te januam stantes, alius alium incusa-
 † bant castigabantque, sed primum prae-
 † cipue, qui eum nactus ex convento non
 † fecisset; donec interjecto temporis spa-
 † tio placitum est, ut rursus introgressi om-
 † nes fierent participes caedis. Sed erat
 † necesse ex Eetionis prole germinari Co-
 † rintho perniciem. nam Labda stans ad
 † easdem fores, haec omnia exaudiebat:
 † eoque metuens ne illi immutata volun-
 † tate acceptum rursus puerulum interime-
 † rent, asportavit, et occuluit in eo, ubi
 † minime cogitari poterat, nempe in men-
 † sura frumentaria: quum sciret, illos, si
 † redirent ad investigandum, scrutaturos
 † omnia: ut et contigit. nam introgressis
 † et scrutantibus ubi non apparuit, visum
 † est eis abeundum, atque iis a quibus
 † missi essent, dicendum se cuncta quae
 † illi mandassent perpetrasse: atque ita re-

δόντες ὧν ὀπίσω τῇ τεκούσῃ τὸ παιδίον,
 καὶ ἐξεληθόντες ἔξω, ἐξεῶτες ἐπὶ τῶν θυ-
 ρέων, ἀλλήλων ἄπτοντο, καταλιγόμενοι·
 καὶ μάλιστα τῷ πρώτῳ λαβόντος, ὅτι οὐκ
 ἐποίησε κατὰ τὰ δεδογμένα· ἐς ὃ δὴ σφι
 χρόνῳ ἐγγινόμενοι, ἔδοξε αὐτοῖς παρελθόντας
 πάντας τῷ Φόντι μελίχεν. ἔδει δὲ ἐκ τῷ
 Ηετίωνος γόνυ Κορίνθῳ κακὰ ἀναβλα-
 σεῖν· ἡ Λάβδα γὰρ πάντα ταῦτα ἤκε
 ἐξεῶσα πρὸς αὐτοῖς τῇσι ^α θυρήσι· δεί-
 σασα δὲ μή σφι μεταδόξῃ, καὶ τοδεύτερον
 λαβόντες τὸ παιδίον ἀποκλείνωσι, φέρον-
 σα καλακρύβει ^β ἐς τὸ ἀφραστότατον οἱ
 ἐφαίνετο εἶναι, ἐς κυψέλην· ἐπισταμένη
 ὥς εἰ ὑποσρέφαντες ἐς ζήτησιν ἀπικνέ-
 οντο ^γ, πάντα ἐρευνήσεν μέλλοεν. τὰ δὲ
 καὶ ἐγίνετο. ἐλθόντες δὲ καὶ ^δ διζήμενοι αὐ-
 τοῖσι ὥς ἔκ ἐφαίνετο, ἔδοκεε ἀπαλλάσ-
 σεσθαι, καὶ λέγειν πρὸς τὰς ἀποπέμφαν-
 τας, ὥς πάντα ποιήσεται τὰ ἐκεῖνοι ἐνε-
 τέλαντο. οἱ μὲν δὲ ἀπελθόντες, ἔλεγον

^α πρὸς τῇσι. ^β καλακρύβει. ^γ ἀπικνέοντο. ^δ ἐλθόντες γὰρ καὶ.

' ταῦτα. Ηετίωνι δὲ μετὰ ταῦτα ὁ παῖς
 ' ἠύξανέτο· καὶ οἱ διαφυγόντι τῷτον τὸν
 ' κίνδυνον, ἀπὸ τῆς κυφέλῃς ἐπωνυμίην
 ' Κύφελος ἔνομα ἐτέθη. ἀνδρωθένι δὲ καὶ
 ' μαντευομένῳ Κυφέλῳ ἐγένετο ἀμφιδέξι-
 ' ον χρηστήριον ἐν Δελφοῖσι, τῷ πίσυνος
 ' γενόμενος ἐπεχείρησέ τε καὶ ἔαχε Κόριν-
 ' θον. ὁ δὲ χρησμὸς, ὃδε ἦν·

' Οἰβιος ὅτος ἀνὴρ ὃς ἐμὸν δόμον ἐγκαταβαίνει,

' Κύφελος Ηετίδης, βασιλεὺς κλεινοῦ Κορίνθου·

' Αὐτὸς, καὶ παῖδες, παίδων γε μὲν ἔκτι παῖδες.

' τὸ μὲν δὴ χρηστήριον τῷτο ἦν. τυραν-
 ' νεύσας δὲ ὁ Κύφελος, τοιοῦτος δὴ τις ἀ-
 ' νὴρ ἐγένετο· πολλὰς ἑ μὲν Κορινθίων ἐ-
 ' δίωξε, πολλοὺς δὲ χρημάτων ἀπεσέ-
 ' ρησε, πολλῶ δ' ἔτι πλείους τῆς ψυ-
 ' χῆς. ἄρξαντος δὲ τῆς ἐπὶ τρηκοντα ἑ-
 ' τεα, καὶ διαπλεύσαντος τὸν βίον εὖ, διά-
 ' δοχὸς οἱ τῆς τυραννίδος ὁ παῖς Περίαν-
 ' δρος γίνεται. ὁ τοίνυν Περίανδρος κατ'
 ' ἀρχὰς μὲν ἦν ἡπιώτερος τῷ πατρός· ἐπεὶ
 ' τε δὲ ὠμίλησε δι' ἀγγέλων Θρασυβούλῳ

' καὶ δὴ τις ἦν ἀνὴρ. πολλὸς. Ita exstat hic locus in MS.,

TERPSICHORE, V. 185

‘ versi dixerunt. Post haec Eetionis filio
‘ crescenti impositum est nomen Cypselo,
‘ ob periculum hoc quod devitaverat in
‘ cypsela, *vel mensura frumentaria*. Ubi
‘ autem in virilem adolevit aetatem, con-
‘ sulenti oraculum Delphis, anceps red-
‘ ditum, quo fretus Corinthum aggressus
‘ occupavit. oraculum autem hoc erat,

‘ Vir locuples nostras hic qui descendit ad aedes

‘ Cypselus Eetides, clarae rex ille Corinthi,

‘ Ipse, et eo nati, sed nulli deinde nepotes.

‘ Et oraculum quidem hoc erat. Cypse-
‘ lus vero tyrannide potitus, talis extitit,
‘ ut Corinthiorum multos insequutus sit,
‘ multos pecunia, longe plurimos anima
‘ privaverit. Cui, quum triginta regnasset
‘ annos, bene vita defuncto successit in
‘ tyrannide filius Periander, qui intra ini-
‘ tia mitius agebat quam pater: sed ubi
‘ per nuncios consuetudinem habuit cum

186 TERPSICHORE. V.

* Thrasybulo Mileti tyranno, multo ma-
 * gis quam pater cruentus effectus est.
 * Misso enim legato, Thrasybulum inter-
 * rogavit qua ratione ipse rebus tutius con-
 * stitutis, civitatem pulcherrime governa-
 * ret. Thrasybulus, eo qui a Periandro
 * missus erat, extra oppidum educto, in-
 * gressus est arvom quoddam satum, et u-
 * na cum eo segetem interambulans, scisci-
 * tabatur et repetebat hominem de suo ad-
 * ventu e Corintho, detruncans identidem
 * ut quamque videbat spicam supra alias
 * extantem, donec segetem formosissimam
 * atque profundissimam hunc in modum
 * corruptit : praediumque illud pervaga-
 * tus, nullo verbo reddito legatum remi-
 * sit. Reversus Corinthum legatus, avido
 * praeceptionis audiendae Periandro, ne-
 * gavit sibi quippiam respondisse Thra-
 * sybulum, et mirari quod se ad virum ve-

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ. Ε. 187

τῷ Μιλήτῳ τυράννῳ, πολλῷ ἔτι ἐγέ-
 νεῖο Κυφέλου μαιφονώτερος. πέμψας
 γὰρ παρὰ Θρασύβουλον κήρυκα, ἔπυν-
 θάνεῖο ὄντινα ἂν τρόπον^α ἀσφαλέστερον
 κατασπασάμενος τῶν πραγμάτων, κάλ-
 λιστα τὴν πάλιν ἐπιτροπεύσει. Θρασύβου-
 λος δὲ τὸν ἐλθόντα παρὰ τῷ Περιάνδρῳ
 ἐξῆγε ἔξω τῷ ἄσπεος. ἐσθλὸς δὲ ἐς ἄρῃαν
 ἐσπαρμένῃ, ἅμα τε διεξήϊε τὸ λήϊον,
 ἐπειρωτῶν τε καὶ ἀναποδίζων τὸν κήρυκα
 κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἀπίζων καὶ ἐκό-
 λπε αἰεὶ ὅπως τινὰ^β ἴδοι^γ τῶν ἀσπασίων
 ὑπερέχοντα. κολούων^δ δὲ, ἔρριπτε^ε ἐς δ
 τῷ λήϊῳ τὸ κάλλιστόν τε καὶ βαθύτατον
 διέφθειρε τρόπῳ τούτῳ. διεξελθὼν δὲ τὸ
 χωρίον, καὶ ὑποθέμενος ἔπος οὐδέν, ἀπο-
 πέμπει τὸν κήρυκα. νοσήσαντος δὲ τοῦ
 κήρυκος ἐς τὴν Κορίνθον, ἦν πρόθυμος πυν-
 θάνεσθαι τὴν ὑποθήκην ὁ Περιάνδρος. ὁ
 δὲ οὐδὲν οἱ ἔφη Θρασύβουλον ὑποθέσθαι.
 θωυμάζειν τε αὐτῷ, παρ' οἷόν μιν ἂν-

^α ὄντινα τρόπον. ^β τινὰς ἥδη. ^γ ὑπερέχοντος τοῦ ἔλλαν κολούων.

ὄρα ἀποπέμψειε, ὡς παραπλήγᾳ τε καὶ
 τῶν ἐωϋτῆ συνάμορον· ἀπηγεόμενος τὰ-
 περ πρὸς Θρασυβῆλος ὁπώπее. Περίαν-
 δρος δὲ, συνιείς τὸ ποιηθὲν, καὶ λόγῳ ἰσχυρῶν
 ὡς οἱ ὑπετίθετο Θρασύβελος τοὺς ὑπει-
 ρόχους^δ τῶν ἀσῶν φοιεύειν, ἐνθαῦτα δὴ
 πᾶσαν κακότηλα ἐξέφανε ἐς τὰς πολι-
 ήτας. ὅσα γὰρ Κύψελος ἀπέλιπε, κλεί-
 νων τε καὶ διώκων Περίανδρός σφρα ἀπε-
 τέλεσε· μῆν δὲ ἡμέρῃ ἀπέδυσσε πάσας τὰς
 Κορινθίων γυναῖκας, διὰ τὴν ἐωϋτῆ γυ-
 ναῖκα Μέλιωσαν. πέμψαντι γάρ οἱ ἐς
 Θεσπρωτῆς ἐπ' Αἰχέρονίᾳ ποταμὸν ἀγ-
 γέλης ἐπὶ τὸ νεκυομαντήϊον παρακατα-
 θήκης πέρι ξεινικῆς, ὅτε σημανέειν ἔφη
 ἡ Μέλιωσα ἐπιφανείσα, οὔτε κατερέειν
 ἐν τῷ κέεται χώρῳ ἢ παρακαταθήκη·
 ῥῆγῶν τε γάρ, καὶ εἶναι γυμνῇ· τῶν γάρ
 οἱ συγκατέθεψε ἱματίων ὄφελος εἶναι ἔ-
 δέν, οὐ κατακαυθέντων. μαρτύριον δὲ οἱ
 εἶναι ὡς ἀληθέα ταῦτα λέγει, ὅτι ἐπὶ

^δ ὑπερόχους.

TERPSICHORE. V. 189

‘ sanum Periander misisset, et sua ipsius de-
‘ struentem: exponitque quae ex Thra-
‘ sybulo vidisset. Periander id quod a
‘ Thrasybulo actum erat intelligens, at-
‘ que interpretans sibi ab illo praeceptum
‘ ut eminentissimos quosque popularium
‘ interimeret, tunc vero omnem in cives
‘ malitiam exercuit, interficiendo ac per-
‘ sequendo consummans id quod a Cy-
‘ pselo fuerat omissum. Atque adeo die
‘ uno universas mulieres Corinthias exuit,
‘ propter Melissam uxorem suam. nam
‘ quum ad Thesprotos ad flumen Ache-
‘ rontem misisset nuncios sciscitatum ne-
‘ cyomantium de hospitis deposito, Me-
‘ lissa apparens negavit se indicaturam aut
‘ dicturam ubinam depositum esset collo-
‘ catum; algere enim se et nudam esse.
‘ nihil enim sibi prodesse vestes cum qui-
‘ bus sepulta fuisset, utpote non concre-
‘ matas. Cujus rei, quod vera loqueretur,

190 TERPSICHORE. V.

' testimonio foret, quod Periander in fri-
 ' gidum furnum panes ingessisset. Haec
 ' Periandro renunciata, ob illud argumen-
 ' tum fidem fecere, quod ipse cum Melissa
 ' jam cadavere coierat. Itaque statim post id
 ' nuncium per praesonium edixit, ut om-
 ' nes Corinthiorum mulieres ad Janonis
 ' templum prodirent. Eo, tanquam ad
 ' festum, quam ornatissime poterant quum
 ' issent mulieres istae, positis clam satelli-
 ' tibus, omnes sine discrimine, ingenuas
 ' pariter et ancillas, exiit atque ad fove-
 ' am comportatas vestes Melissam precan-
 ' do cremavit. Haec ubi fecit, et nuncios
 ' iterum eosdem misit, tunc ei Melissae
 ' idolum exposuit ubinam depositum ho-
 ' spitis collocasset. Huiusmodi quidem
 ' vobis, Lacedaemonii, est tyrannis, et ta-
 ' le opus; eoque nos Corinthios cum
 ' magna admiratio cepit, simulatque vidi-
 ' mus vos areassere Hippiam, tum vero

• ψυχρὸν τὸν ἵπνον Περσάνδρος τὺς ἄρξαι
 • ἐπέβαλε. ταῦτα δὲ ὡς ὀπίσω ἀπηγγέλ-
 • θη τῷ Περσάνδρῳ, πιστὸν γάρ οἱ ἦν τὸ
 • συμβόλαιον, ὃς νεκρῷ^ε εὔουση Μελίᾳσῃ
 • ἐμίγη. ἰθέως δὴ μετὰ τὴν ἀγγελίην, κή-
 • ρυγμα ἐποίησατο, εἰς τὸ Ἡραῖον ἐξίεναι
 • πάσας τὰς Κορινθίων γυναῖκας. αἱ μὲν
 • δὴ, ὡς εἰς ὄρλῃν ἦσαν κόσμῳ τῷ καλλίστῳ
 • χρεώμεναι· ὁ δὲ ὑποστήσας τὺς δορυφό-
 • ρους, ἀπέδυσέ σφας, πάσας ὁμοίως τὰς
 • τ' ἐλευθέρας καὶ τὰς ἀμφιπόλους. συμφο-
 • ρήσας δὲ εἰς ὄρυγμα, Μελίᾳσῃ ἐπευχόμε-
 • νος κατέκαμε. ταῦτα δὲ οἱ ποιήσαντι, καὶ
 • τοδεύτερον πέμφαντι, ἔφραζε τὸ εἶδωλον
 • τὸ Μελίᾳσῃς εἰς τὸν κατέθηκε χώρον τῷ
 • ξείνου τὴν παρακαταθήκην. τοιοῦτο μὲν
 • ἐστὶ ὑμῖν ἡ τυραννὶς ὧ Λακεδαιμόνιοι, καὶ
 • τοιούτων ἔργον. ἡμέας δὲ τὺς^ε Κορινθίους
 • τότε αὐτίκα θάῤῥμα μέγα εἶχε, ὅτι
 • ὑμέας εἶδομεν μελαπεμπομένους Ἰππίην·
 • νῦν τε δὴ καὶ μεζόνως θάῤῥμά ζομεν λέγον-

• νεκρῷ. ^ε διακρίσεις τὺς.

• τας ταῦτα· ἐπιμαρτυρόμεθά τε ἐπικα-
 • λεόμενοι ὑμῖν θεὸς τὸς Ἑλληνίους, μὴ
 • κατισάναί τι τυραννίδας ἐς τὰς πόλεις.
 • ὑκῶν ἦν μὴ παύσηθε, ἀλλὰ πειρήση-
 • θε παρὰ τὸ δίκαιον κατὰ γούνας Ἰππί-
 • ην, ἵστε ὑμῖν Κορινθίους γε ὃ συναϊνέοντας.^α

Ζγ'. Σωσιπλῆς μὲν ἀπὸ Κορίνθου πρεσ-
 βεύων ἔλεξε τάδε. Ἰππίης δὲ αὐτὸν ἀμεί-
 βει, τὸς αὐτοὺς ἐπικαλέσας θεοὺς κείνων,
 ἧ μὲν Κορινθίους μάλιστα πάντων ἐπιποθή-
 σειν Πεισιπρατίδας, ὅταν σφί ἡκῶσι ἡμέ-
 ραι αἱ κύρια ἀνιάσθαι ὑπ' Ἀθηναίων. Ἰπ-
 πίης μὲν τέτοισι ἀμείψατο, οἷα τὸς χρησ-
 μὸς ἀτρεκέστα ἀνδρῶν ἐξεπιστάμενος. οἱ
 δὲ λοιποὶ τῶν συμμαχῶν τέως μὲν εἶχον
 ἐν ἡσυχίᾳ σφέας αὐτούς· ἐπεὶ τε δὲ Σω-
 σικλέος ἡκῶσαν εἰπανίος ἐλευθερῶσαι, πᾶς^α
 τις αὐτέων φωνὴν ῥήξας, αἵρετο τοῦ Κο-
 ρινθίου τὴν γνώμην. Λακεδαιμονίοισι τε ἐπε-
 μαρτυρέοντο, μὴ ποιῆειν μηδὲν νεώτερον περὶ
 πόλιν Ἑλλάδα^β. ὅτω μὲν τέτο^γ ἐπαύσθη.

^α ἐλευθέρως ἄτας. ^β Ἑλληνίδα. ^γ ταῦτα.

' major nunc dum ista dicitis. Propterea
 ' deos Graecorum invocantes obtestamur
 ' vos, ne velitis tyrannides in civitatibus
 ' constituere; quod si non omittitis, sed
 ' tentabitis praeter aequum reducere Hip-
 ' piam, scitote Corinthios vobis non assen-
 ' furos.'

93. Haec quidem Soficles ab Corintho
 legatus dixit; quem excipiens Hippias eos-
 dem illi deos invocando dixit, Certe Co-
 rinthios maxime omnium desideraturos Pi-
 sistratidas, quum ipsis venissent dies statuti
 vexationibus quas ab Atheniensibus passu-
 ri forent. Haftenus respondit Hippias, quo-
 niam oracula ipse accuratissime nota ha-
 beret. Ceteri socii, qui antea silentium te-
 nuerant, audito Soficle statuente liberare,
 pro se quisque vocem rumpentes, accedere
 sententiae Corinthii, obtestarique Lace-
 daemonios, ne quid agerent novi circa Grae-
 cam civitatem. Ita ab ea re cessatum est.

94. Hippias illinc profectus, offerente sibi Amynta Macedonum rege Anthemuntem, et Theffalis Iolcon, neutrum accipere voluit, sed rursus ad Sigeum concessit, quod armis Pisistratus Mitylenaeis eripuerat. Eoque capto, tyrannum ibi constituerat Hegesistratum, filium notum ex muliere Argiva, qui tamen, quae a Pisistrato acceperat, non tenuit sine proeliis. nam diu inter Mitylenaeos ac Athenienses pugnatum est, hos ex oppido Achilleo, illos e Sigeo prodeuntes: hos repetentes regionem, illos non consentientes, et refellentes hac ratione, quod dicerent nihilo magis juris esse Aeolensibus in agrum Iliensem, quam sibi ac ceteris Graecis qui Menelao in raptu Helenes operam navassent.

95. His assidue bellantibus, cum alia in proeliis gesta sunt, tum illud, quod Al-

48. Ἰππὶν δὲ ἐνθεῦτεν ἀπελαυνόμε-
 νω, ἐδίδου μὲν Ἀμύνῃης ὁ Μακεδόνων βασι-
 λεὺς Ἀνθεμῶντα, ἐδίδουσαν δὲ Θεσσαλοὶ Ι-
 ωλκόν. ὁ δὲ τῆσάν μὲν ὑδέτερα αἰρέετο,
 ἀνεχώρει δὲ ὀπίσω εἰς Σίγειον, τὸ εἶλε
 Πεισίστρατος αἰχμῇ παρὰ Μιτυληναίων.
 κρατήσας δὲ αὐτῷ, καλέσῃσε τύραννον εἶ-
 ναι παῖδα τὸν ἐωῦτ' ὃ νόθον Ἠγησίστρατον,
 γεγονότα ^α ἐξ Ἀργείης γυναῖκος· ὃς ἔκ ἀ-
 μαχητὶ εἶχε τὰ παρέλαβε παρὰ Πεισι-
 στράτῃ. ἐπολέμεον γάρ, ἔκ τε Ἀχιλλεΐδῃ
 πόλιος ὀρμεώμενοι καὶ Σιγείου, χρόνον ἐπὶ
 συχνόν, Μιτυληναῖοί τε καὶ Ἀθηναῖοι· οἱ
 μὲν, ἀπαιτέοντες τὴν χώραν· Ἀθηναῖοι δὲ,
 ὅτε συγγινωσκόμενοι, ἀποδεικνύντες τε λό-
 γω ὕδεν μᾶλλον Αἰολεῦσι μετεὸν τῆς Ἰλι-
 άδος χώρας, ἢ ὃ καὶ σφίσι καὶ τοῖσι ἄλλοις,
 ὅσοι Ἑλλήνων συνεπράξαντο Μενέλεω ^β
 τὰς Ἑλένης ἀρπαγὰς.

49. Πολεμεόνων δὲ σφρων, καὶ ἄλλα
 πολλὰ παντῶν ἐγένετο ἐν τῇσι ^γ μάχῃσι

^α ἐντὶ. ^β τοῖσι Ἑλλήσι, ὅσοι συνεπράξαντο Μενέλεω. ^γ ἐγένετο τῇσι.

ἐν δὲ δὴ καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς, συμβολῆς
γενομένης, καὶ νικῶντων Ἀθηναίων, αὐτὸς
μὲν Φεύγων ἐκφεύγει, τὰ δὲ οἱ ὅπλα ἴ-
χουσι Ἀθηναῖοι, καὶ σφέ' ἀνεκρέμασαν πρὸς
τὸ Ἀθηναίων τὸ ἐν Σιγείῳ. ταῦτα δὲ Ἀλ-
καῖος ἐν μέλει ποιήσας, ἐπιτιθεῖ ἐς Μίθυ-
λήνην, ἐξαγγελλόμενος τὸ ἐωϋτοῦ πάθος
Μελανίππῳ ἀνδρὶ ἐτάρῳ. Μιτυληναίους
δὲ καὶ Ἀθηναίους κατήλλαξε Περίανδρος ὁ
Κυψέλης. τῷ γὰρ διατηρήῃ ἐπετράπον-
το. κατήλλαξε δὲ ὧδε· νέμεσθαι ἐκατέρους,^d
τὴν ἔχουσι. Σίγειον μὲν νυν ἔτῳ ἐγένετο
ὑπ' Ἀθηναίοισι.

45'. Ἰππίης δὲ ἐπεὶ τε ἀπίκητο ἐκ
Λακεδαιμόνος ἐς τὴν Ἀσίην, πᾶν χρῆμα
ἐκίνεε, διαβάλλων τὴν τε Ἀθηναίους πρὸς
τὴν Ἀρταφέρνηα, καὶ ποιέων ἅπαντα ὅπως αἱ
Ἀθῆναι γενοίατο ὑπ' ἐωϋτῷ καὶ Δαρείῳ.
Ἰππίης τε δὴ ταῦτα ἐπρησε, καὶ οἱ Ἀ-
θηναῖοι πυθόμενοι ταῦτα, πέμπουσι ἐς
Σάρδεις ἀγγέλους, ἔκ ἐωνίας τὴν Πέρσας πεί-

^d ἀμφοτέρους.

caeus poeta in proelio quod collatis signis gerebatur, vincentibus Atheniensibus, ipse quidem fugae se mandans evasit: sed armis ejus potiti sunt Athenienses, quae apud templum Minervae in Sigeo suspenderunt. Hanc rem Alcaeus carmine conscribens, in Mitylenem reposuit, indicans Melanippo viro sodali suam calamitatem. Mitylenaeos tamen atque Athenienses reduxit in gratiam Periander Cypseli filius, qui delectus arbiter, ita eos reconciliavit, ut utrique ea colerent quae haberent. Atque ita Sigeum factum est Atheniensium.

96. Hippias, posteaquam Lacedaemone in Asiam abiit, cuncta agitabat, insimulando Athenienses apud Artaphernem, atque omnem operam dando, ut Athenae in illius ac Darii venirent potestatem. Quae agitare Hippiam quum accepissent Athenienses, mittunt Sardes

198 TERPSICHORE. V.

nuncios non passuros, ut Persae fidem habeant exulibus Atheniensium. Sed Artaphernes jubere Athenienses si salvi essent, rursus Hippiam recipere: Athenienses eam conditionem recusare, et male professi esse Persarum hostes.

97. Dum ita animati sunt atque apud Persas insimulantur, hoc interim tempore Milesius Aristagoras a Cleomene Lacedaemonio rejectus e Sparta Athenas venit. nam ea civitas inter ceteras prae-pollebat. ubi ad concionem venit Aristagoras, eadem quae in Sparta commemoravit de commodis quae essent in Asia, deque Persico bello, quod neque scutum neque hastam in usu haberent, facilesque essent ad subjugandum. Haec ille referens, ea quoque addebat, Milesios esse Atheniensium colonos, quos aequum esset ab eis liberari qui multum pollerent.

Γεῖσθαι Ἀθηναίων τοῖσι Φυγάσι. ὁ δὲ Ἀρταφέρνης ἐκέλευέ σφεας, εἰ βυλοῖαίλο σῶσι εἶναι, καταδέκεσθαι ὀπίσω Ἰππῖην. οὐκων δὴ ἐνεδέκοντο τῆς λόγους ἀπαφερομένους Ἀθηναῖοι· οὐκ ἐνδεκομένοισι δέ σφι, ἐδέδοκτο ἐκ τῆ Φανερῆ τοῖσι Πέρσῃσι πολεμίης εἶναι.

Λζ. Νομίζουσι δὴ ταῦτα, καὶ διαβεβλημένοισι ἐς τοὺς Πέρσας, ἐν τούτῳ δὴ τῷ καιρῷ ὁ Μιλήσιος Ἀρισταγόρης ὑπὸ Κλεομένεος τῆ Λακεδαιμονίᾳ ἐξελαθεὶς ἐκ τῆς Σπάρτης, ἀπὶ κέλο ἐς Ἀθήνας. αὕτη γὰρ ἡ πόλις τῶν λοιπέων ἐδυνάστευε μέγιστον. ἐπελθὼν δὲ ἐπὶ τὸν δῆμον ὁ Ἀρισταγόρης, ταῦτα ἔλεγε τὰ καὶ ἐν τῇ Σπάρτῃ, περὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ, καὶ τῆ Περσικῆ πολέμῃ, ὡς ἔτε ἀσπίδα ἔτε δόρυ νομίζουσι, εὐπετέες τε χειρωθῆναι εἶησαν. ταῦτά τε δὴ ἔλεγε, καὶ πρὸς τοῖσι, τὰδε, ὡς οἱ Μιλήσιοι τῶν Ἀθηναίων εἰσὶ ἀποικοι, καὶ οἰκός σφεας εἶη^c ῥύεσθαι δυναμένους μέ-

^c οἰκός σφι εἶη.

γα. καὶ ὕδεν ὃ, τι ἐκ ὑπίχετο, οἷα κάρτα δέομενος· ἐς ὃ ἀνέπεισέ σφεας. πολλοὺς γὰρ οἶκε εἶναι εὐπετέστερον διαβάλλειν ἢ ἕνα, εἰ Κλεομένεια μὲν τὸν Λακεδαιμόνιον μῦνον οὐκ οἶός τε ἐγένετο μεταβαλέειν, τρεῖς δὲ μυριάδας Αθηναίων ἐποίησε τῷτο. Αθηναῖοι μὲν δὴ ἀναπεισθέντες ἐψηφίσαντο εἴκοσι νέας ἀποσείλαι βοηθούς Ιωσι, στρατηγὸν ἀποδέξαντες αὐτέων εἶναι Μηλάνθιον, ἄνδρα τῶν ἀσῶν ἑόντα τὰ πάντα δόκιμον· αὐταὶ δὲ αἱ νέες, ἀρχὴ^ε κακῶν ἐγένοντο Ἑλλησί τε καὶ βαρβάροισι.

Ζή. Αρισαγόρης δὲ προπλώσας, καὶ ἀπικόμενος ἐς τὴν Μίλητον, ἐξευρὼν βέλευμα ἀπ' οὗ Ιωσι μὲν ἔμελλε ὑδεμὶν ὠφέλεια ἔσεσθαι, οὐδ' ὧν ὕδὲ τούτῃ εἵνεκα ἐποίεε, ἀλλ' ὅκως βασιλῆα Δαρεῖον λυπήσειε, ἐπεμψε ἐς τὴν Φρυγίην ἄνδρα ἐπὶ τῆς Παίονας τῆς ἀπὸ Στρυμόνος ποταμοῦ αἰχμαλώτης γενομένης ὑπὸ Μεγαβάζου, οἰκέοντος
^ε ἀρχαί.

Denique nihil non pollicebatur, omnibus precibus obsecrans, donec eos induxit. Facilius enim ei visum est multos decipere quam unum: qui si Cleomenem solum fallere non potuit, id tamen in triginta millibus Atheniensium effecit. Itaque Athenienses persuasi, decrevere viginti naves Ionibus auxilio mittendas, Melanthio illis praefecto, viro inter populares per omnia spectato. Hae naves initium malorum extiterunt Graecis pariter et barbaris.

98. Ante harum egressum Aristagoras reuectus Miletum, excogitavit consilium, quod in nullam Ionum utilitatem erat redundaturum. quamquam ne ille quidem hac ratione faciebat, sed ut regi Dario molestiam afferret. Etenim misit quendam in Phrygiam ad Paeones a flumine Strymone in captivitatem abductos

per Megabazum, incolentes locum atque vicum seorsum, ad quos ut pervenit nuncius, ita verba fecit, ‘ Viri Paeones, misit
 ‘ me Aristagoras Mileti tyrannus ad ostendendam vobis, si obtemperare velitis, salutem. Nunc enim cuncta Ionia
 ‘ ab rege defecit, vobisque praestat, ut
 ‘ salvi redeatis ad patriam vestram; per
 ‘ vos quidem solos usque ad mare, deinceps nobis jam curae erit.’ His auditis Paeones et magnam sane voluptatem acceperunt, et sumptis liberis atque uxoribus, ad mare fuga se proripuerunt: nonnullis eorum prae metu illic remanentibus. Ubi ad mare pervenere, illinc in Chium transfudere. quo postquam applicuere, eorum vestigia insequutus adfuit ingens equitatus Persarum: et quia eos assequi non potuit, misit in Chium ad illos ut eodem redirent. Cujus oratione repu-

δὲ τῆς Φρυγίης χῶρόν τε καὶ κώμην ἐπ'
 ἑωϋτῶν· ὃς ἐπειδὴ ἀπὶ κείῳ ἐς τῆς Παίον-
 νας, ἔλεγε τάδε, ἄνδρες Παῖονες, ἔπει-
 ' ψέ με Αῤῖσαγόρης ὁ Μιλήτης τύραννος,
 ' σωτηρίην ὑμῖν ὑποθησόμενον, ἥνπερ βέ-
 ' λησθε πείθεσθαι. νῦν γὰρ Ἰωνίη πᾶσα
 ' ἀπέστηκε ἀπὸ βασιλῆος, καὶ ὑμῖν παρέχει
 ' σῶζεσθαι ἐπὶ τὴν ὑμετέραν αὐτέων· μέ-
 ' χρι μὲν θαλάσσης, αὐτοῖσι ὑμῖν· τὸ
 ' δὲ ἀπὸ τούτου, ἡμῖν ἤδη μελήσει· ταῦ-
 τα δὲ ἀκέσαντες οἱ Παῖονες, κάρτα τε ἀ-
 σπασὸν ἐποίησαντο, καὶ ἀναλαβόντες παῖδας
 τε καὶ γυναῖκας, ἀπεδίδρυσκον ἐπὶ θαλάσ-
 σαν· οἱ δὲ τινες αὐτέων καὶ κατέμειναν,
 ἀρρώδῃσαντες, αὐτῷ. ἐπεὶ τε δὲ οἱ Παῖο-
 νες ἀπὶ κείῳ ἐπὶ θαλάσσαν, ἐνθεῦτεν ἐς
 Χίον διέβησαν. ἐόντων δὲ ἤδη ἐν Χίῳ, κατὰ
 πόδας ἐληλύθει Περσέων ἵππος πολλή,
 διώκοντα τῆς Παίονας. ὥς δὲ κατέλαβον,
 ἐπηγγέλλοντο ἐς τὴν Χίον τοῖσι Παίοσι,
 ὅπως ἂν ὀπίσω ἀπέλθοιεν. οἱ δὲ Παῖονες

τὸς λόγους ἐκ ἐνεδέκοντο· ἀλλ' ἐκ Χίῃς μὲν Χίῳι σφεας ἐς Λέσβον ἤγαγον, Λέσβιοι δὲ ἐς Δορίσκον ἐκόμισαν. ἐνθεῦτεν δὲ πεζῇ κομιζόμενοι, ἀπικέαλο ἐς Παιονίην.

Λθ'. Αρισταγόρης δὲ, ἐπειδὴ οἱ τε Ἀθηναῖοι ἀπικάλο^β εἴκοσι νηυσὶ, ἅμα ἀγόμενοι Ερετριέων πέντε τριήρεας, οἱ οὐ τὴν Ἀθηναίων χάριν ἐσρατεύοντο, ἀλλὰ τὴν αὐτέων Μιλησίων, ὀφειλόμενά σφι ἀποδιδόντες. οἱ γὰρ δὴ Μιλήσιοι πρότερον τῷσι Ερετριεῦσι τὸν πρὸς Χαλκιδέας πόλεμον συνδιένεικαν, ὅτε περ καὶ Χαλκιδεῦσι ἀντὶ Ἀθηναίων καὶ Μιλησίων Σάμιοι ἐβοήθεον. ὅτοι ὧν ἐπεὶ τέ σφι ἀπικοίατο, καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι παρῆσαν, ἐποιέετο στρατηίην ὁ Αρισταγόρης ἐς Σάρδεις· αὐτὸς μὲν δὴ ἐκ ἐσρατεύετο, ἀλλ' ἔμενε ἐν Μιλήτῳ· στρατηγὸς δὲ ἄλλος ἀπέδεξε Μιλησίων εἶναι, τὸν ἐωϋτοῦ ἀδελφεὸν Χαροπῖνον, καὶ τῶν ἄλλων ἀσῶν, Ἑρμόφαντον.

ρ'. Απικόμενοι δὲ τῷ σόλῳ τούτῳ Ἰω-

^β ἀπικίατο.

diata, a Chiis sunt ex insula ista in Lesbum transportati, mox a Lesbiiis in Doriscum, unde terrestri itinere se in Paconiam receperunt.

99. Post haec ad Aristagoram Athenienses viginti cum navibus venire, ducentes una quinque triremes Eretrienesium, qui non Atheniensium gratia militabant, sed ipsorum Milesiorum, vicem debitam illis reddentes. Nam Milesii antehac pro Eretrienfibus in bello contra Chalcidenses praestiterant auxilia, quum Samii contra Eretrienfes atque Milesios Chalcidensibus opem tulissent. Aristagoras, ubi isti atque alii socii adfuere, expeditionem fecit adversus Sardes, non tamen ipse proficiscens, sed Mileti remanens, praefectis aliis ducibus Milesiorum, fratre suo Charopino, et ceterorum civium Hermophanto.

100. Hac classe Iones ubi pervenere

Ephesum, relictis navibus apud Core-
sum agrî Ephesii; ipsi cum ingenti ma-
nu, sumptis viae ducibus Ephesiis, ad su-
periora tendebant, secundum flumen Cay-
strum tenentes iter. Illinc superato Tmo-
lo Sardes adveniunt, easque obsistente ne-
mine capiunt, omniaque ejus urbis, prae-
ter arcem, quam Artaphernes ipse tutaba-
tur, habens non exiguas virorum copias.

101. Quod autem impedivit, quo-
minus qui ceperant urbem, diriperent, hoc
fuit. Erant Sardibus domus pleraeque
arundineae: quae autem istarum etiam
latericiae erant, tamen ex arundinibus ta-
bulata habebant. harum unam quidam e
militibus quum incendisset, repente ignis
ab domo in domum progressus totam ur-
bem absumpsit. Ardente urbe, Lydi et
Persarum quicumque in urbe erant, undi-
que circumventi, utpote vastante jam ex-
trema incendio, nec praebente regressum,

νῆς ἐς Εφεσον, πλοῖα μὲν κατέλιπον ἐν Κορήσῳ τῆς Εφεσίης· αὐτοὶ δὲ ἀνέβαινον χειρὶ πολλῇ, ποιούμενοι Εφεσίους ἡγεμόνας. πορευόμενοι δὲ παρὰ πόλιν Καῦ-
 ριον, ἐνθεῦτεν ἐπεὶ τε ὑπερβάντες τὸν Τμῶλον ἀπίκοντο, αἰρέσει Σάρδις, οὐδε-
 νός σφι ἀντιωθένλος. αἰρέσει δὲ χωρὶς τῆς ἀκροπόλιος τᾶλλα πάντα· τὴν δὲ ἀκρό-
 πολιν ἐρρύετο αὐτὸς Αρταφέρνης, ἔχων δύναμιν ἀνδρῶν ἐκ ὀλίγην.

ρα'. Τὸ δὲ μὴ λεηλατῆσαι ἐλόντάς σφας τὴν πόλιν, ἔχε τόδε. ἔσαν ἐν τῇσι Σάρδισι οἰκίαι, αἱ μὲν πλεῦνες, καλάμι-
 ναι· ὅσαι δὲ αὐτέων κὴ πλίνθιναι ἔσαν, κα-
 λάμῃς εἶχον τὰς ὀροφάς· τῆτέων δὲ μίση τῶν τις σφατιωτέων ὥς ἐνέπρησε, αὐτίκα ἀπ' οἰκίης ἐς οἰκίην ἰὸν τὸ πῦρ, ἐπενέμετο τὸ ἄστυ ἅπαν. καιομένῃ δὲ τοῦ ἄσπεος, οἱ Λυδοὶ τε καὶ ὅσοι Περσέων ἐνῆσαν ἐν τῇ πόλει, ἀπολαμφθέντες πάντοθεν, ὥς τε τὰ περιέχοντα νεμομένῃ τῇ πυρὸς, καὶ ἐκ ἐ-

208 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ. Ε.

χόνιος ἐξήλυσιν ἐκ τῷ ἄσπεος, συνέρρεον ἔς
 τε τὴν ἀγορὴν καὶ ἐπὶ τὸν Πακτωλὸν πο-
 ταμὸν, ὃς σφί ψῆγμα χρυσοῦ καταφορέων
 ἐκ τῷ Τμῶλι, διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ῥέει,
 καὶ ἔπειτα ἐς τὸν Ἑρμον ποταμὸν ἐκδιδοί,
 ὃ δὲ ἐς θάλασσαν ἐπὶ τῷτόν δὴ τὸν Πα-
 κτωλὸν, καὶ ἔς τὴν ἀγορὴν ἀθροίζοντο οἱ
 τε Λυδοὶ καὶ οἱ Πέρσαι, ἡναγκάζοντο ἀμύ-
 νεσθαι. οἱ δὲ Ἴωνες ὀρέωντες τοὺς μὲν τῶν
 πολεμίων ἀμυνομένους, τὰς δὲ, σὺν πλήθει
 πολλῷ προσφερομένους, ἐξανεχώρησαν δεί-
 σαντες πρὸς τὸ ἕρος τὸ Τμῶλον καλεόμε-
 νον· ἐνθεῦτεν δὲ ὑπὸ νύκτι ἀπαλάσσοντο
 ἐπὶ τὰς νέας.

ρθ'. Αἱ δὲ Σάρδις ἐνεπρήσθησαν^β, ἐν δὲ
 αὐτῇσι καὶ ἰρὸν ἐπιχωρίης θεῷ Κυβέλης·
 τὸ σκηπτόμενοι οἱ Πέρσαι, ὕψερον ἀντενε-
 πίμπρασσαν τὰ ἐν Ἑλλησι ἰρά. τότε δὲ
 οἱ Πέρσαι οἱ ἐντὸς Ἀλυος ποταμοῦ νομοῦς
 ἔχοντες, προπυρνανόμενοι ταῦτα, συνηλί-
 ζοντο καὶ ἐβοήθειον τοῖσι Λυδοῖσι· καὶ κως ἐν

^α τὸν ποταμὸν, ψ. ^β νέας. Καὶ Σάρδις μὲν ἐνεπρήσθησαν.

ex urbe in forum confluunt, et ad amnem Pactolum, qui medium forum interfluens, ramenta auri e Tmolo illis deferens, medium forum interfluit, ac deinde flumini Hermo immiscetur, et ille mari. Ad hunc amnem et in forum conglobati Lydi pariter et Persae sese defendere adigebantur. Iones videntes hostium alios sese tutantes, alios magna multitudine se obviam ferentes, metu perculsi, ad montem qui dicitur Tmolus sese recipiunt, atque illinc noctu ad naves discedunt.

102. Crematis Sardibus, deflagavit una templum Cybebes indigenae deae : cujus praetextu postea Persae templa in Graecis cremaverunt. Hoc ubi Persae qui intra Halyn domicilia habebant, resciverunt, tunc vero ad ferendam Lydis opem convenerunt : nec adepti Sardibus

210 TERPSICHORE. V.

Iones jam illinc profectos, eadem via insequuti, comperiunt Ephesi: congressique cum illis ex adverso instructis, in fugam eos vertunt, multosque occidunt, et in his cum alios illustres viros, tum Eualcidem Eretrienfium ducem, qui in certaminibus quorum praemia erant coronae, illas adeptus fuerat, et a Simonide Ceo majorem in modum celebratus. Ex ea pugna qui evasere, per urbes fuere dissipati.

103. Et tunc quidem ita dimicatum est. Athenienses autem, post haec desertis prorsus Ionibus, etsi per nuncios Aristagoras magnopere rogaret, negaverunt se auxilio futuros. Quorum societate fraudati Iones, tamen quoniam ista adversus Darium egerant, nihilo segnius bellum adversus regem parabant: Hellefpontumque investi, Byzantium ac ceteras circa

μὲν Σάρδισι οὐκέτι ἔοντας τῆς Ιωνας εὐρίσκεισι, ἐπόμενοι δὲ κατὰ σίβον, αἰρέεσι αὐτῆς ἐν Εφέσῳ. καὶ ἀντετάχθησαν μὲν οἱ Ιῶνες, συμβαλόντες δὲ, πολλὸν ἐσώθησαν. καὶ πολλὰς αὐτέων οἱ Πέρσαι φονεύουσι, ὀνομαστὰς τε ἄλλας· ἐν δὲ δῆ, καὶ Εὐαλκίδα^α στρατηγέοντα Ερεϊρίων, σφειανφόρους τε ἀγῶνας ἀναρῶναιρηκότα, καὶ ὑπὸ Σιμωνίδῳ τῷ Κηΐῳ πολλὰ αἰνεθέντα. οἱ δὲ αὐτέων αὐτίκα^β ἀπέφυγον τὴν μάχην, ἐσκεδάσθησαν ἀνὰ τὰς πόλεις.

ργ'. Τότε μὲν δὴ ἔτῳ ἡγωνίσαντο. μετὰ δὲ, Ἀθηναῖοι μὲν τοπαράπαν ἀπολιπόντες τοὺς Ιῶνας ἐπικαλεομένους σφέας πολλὰ δι' ἀγγέλων Ἀρισταγόρῳ, οὐκ ἔφασαν τιμωρήσειν σφίσι. Ιῶνες δὲ τῆς Ἀθηναίων συμμαχίης σερηθέντες, (οὕτω γάρ σφι ὑπῆρχε πεπαιγμένα ἐς Δαρεῖον) ἔδεν δὴ ἦσαν^γ τὸν πρὸς τὸν βασιλῆα πόλεμον ἐσκευάζοντο. πλώσαντες δὲ ἐς τὸν Ἑλλησποντον, Βυζαντιόν τε καὶ τὰς ἄλλας πόλεις

^α MS. Εὐαλκίδην. ^β Haec vox αὐτίκα non est in MS. ^γ ἔδεν ἦσαν.

ας ἀπάσας τὰς ταύτη, ὑπ' ἐωϋτοῖσι ἐποι-
ήσαντο· ἐκπλώσαντές τε ἔξω τὸν Ἑλλή-
σποντον, Καρίης τὴν πολλὴν προσεκτή-
σαντο σφίσι σύμμαχον εἶναι. καὶ γὰρ τὴν
Καῦνον πρότερον οὐ βελομένην συμμαχέ-
ειν, ὡς ἐνέπρησαν τὰς Σάρδεις, τότε σφι καὶ
αὕτη προσεγένετο.

ρδ. Κύπριοι δὲ ἐθελονταὶ σφι πάντες
προσεγένοντο, πλὴν Αμαθυσίων. ἀπέστησαν
γὰρ καὶ ἔτι οἱ ὧδε ἀπὸ Μήδων· ἦν Ονήσιλος,
Γόργου μὲν τοῦ Σαλαμινίων βασιλῆος ἀ-
δελφεὸς νεώτερος, Χέρσιος δὲ τῷ Σιρῶμι τῷ
Εὐέλθοντος παῖς. ἔτος ὧν ἤρ πολλὰκις μὲν
καὶ πρότερον τὸν Γόργον παρηγορέατο ἀπί-
στασθαι ἀπὸ βασιλῆος, τότε δ' ὡς καὶ τὸς
Ιωνας ἐπύθετο ἀπεςάναι, πᾶσιν ἐπικεί-
μενος ἐνῆγε. ὡς δὲ ἔκ' ἐπειθε τὸν Γόργον,
ἐνθαῦτά μιν φυλάξας ἐξελθόντα τὸ ἄστυ
τὸ Σαλαμινίων ὁ Ονήσιλος, ἅμα τοῖσι ἐω-
ϋτῷ σασιώτῃσι, ἀπεκλήϊσε τῶν πυλέων.
Γόργος μὲν δὴ σερηθεὶς τῆς πόλιος, ἔφευγε

urbes in suam potestatem redegerunt. Inde eundem evecti, magnam Cariae partem in belli societatem adsciverunt. nam Caunus, quae prius societatem facere recusaverat, ubi Sardes conflagrarunt, et ipsa Ionibus accessit.

104. Cyprii quoque omnes ultro, exceptis Amathusiis, accesserunt. Defecerunt autem Cyprii a Medis in hunc modum: Erat Onesilus, Gorgi Salaminiorum regis frater minor, Chersis filius, Siromi nepos, Euelthontis pronepos. Hic vir, quum saepenumero antea Gorgum sollicitasset ad rebellandum ab rege, tunc audiens etiam Ionas rebellasse, vehementius urgere hominem institit. In quo quia nihil proficiebat Onesilus, observato tempore dum oppidum Salaminiorum egressus foret, una cum suae factionis hominibus, eum portis exclusit. Gorgus oppi-

do exutus, ad Medos fugit: eo potitus Onesilus Cypriis omnibus ut rebellarent suadebat: persuasis ceteris, Amathusios rebellare abnuentes obsidione circumdedit,

105. Dum hic Amathuntem obsidet, Darius, ut ei nunciatum est Sardes captas incensasque ab Atheniensibus atque Ionibus, et hujus coetus ducem fuisse, ut talia contexerentur, Aristagoram Milesium, fertur primo, ut haec audivit, Iones nihili fecisse, probe sciens non fuisse illos prae contemptu sui rebellaturos; interrogasse quinam essent Athenienses: dein id quum audisset, tum arcum poposcisse, eoque sumpto, sagittam quam imposuerat, in coelum emisisse: et ea in aërem emissam, dixisse, ‘O Jupiter, contingat mihi Athenienses ulcisci!’ Atque haec loquutus, cuidam famulorum praecepisse, ut

ἐς Μήδης· Ονήσιλος δὲ ἤρχε Σαλαμῖνος,
καὶ ἀνέπειθε πάντας Κυπρίους συναπίστα-
σαι· τῷ μὲν δὴ ἄλλος ἀνέπεισε· Αμα-
θουσίης δὲ ἔβυλομένους οἱ πείθεσθαι, ἐπο-
λιόρκεε προσκατήμενος.

ῥέ. Ονήσιλος μὲν νυν ἐπολιόρκεε Αμα-
θῆντα· βασιλεῖ δὲ Δαρείῳ, ὡς ἐξαγγέλθη
Σάρδεις ἀλῆσας ἐμπεπρῆσθαι^δ ὑπὸ τε Α-
θηναίων καὶ Ἰώνων, τὸν δὲ ἡγεμόνα γενέ-
σθαι τῆς συλλογῆς, ὥς τε ταῦτα συνυφαν-
θῆναι, τὸν Μιλήσιον Αρισαγόρην, πρῶτα
μὲν λέγεται αὐτὸν, ὡς ἐπύθετο ταῦτα,
Ἰώνων ὕδ' ἐνα λόγον ποιησάμενον, εὖ εἰδότα
ὡς οὗτοί γε οὐ καταπροΐξοντα ἀποσάντες,
εἶρεσθαι οἳ τινες εἶεν οἱ Ἀθηναῖοι· μετὰ δὲ
πυθόμενον, αἰτῆσαι τὸ τόξον· λαβόντα δὲ
καὶ ἐπιθέντα οἷσ' ὃν, ἄνω πρὸς τὸν^ε οὐρανὸν
ἀπεῖναι· καὶ μιν ἐς τὸν ἥερα βαλόντα,
εἶπεῖν, ‘ὦ Ζεῦ, ἐκγενέσθαι^ς μοι Ἀθη-
‘ναίης τίσασθαι.’ εἴπαντα δὲ ταῦτα,
προστάξαι ἐνὶ τῶν θεραπόντων, δειπνου

^δ ἐμπεπρῆσθαι. ^ε ἄνω ἰς τὸν. ^ς ἐκγενέσθαι.

216 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ. Ε.

προκειμένῃ αὐτῷ, ἐς τρεῖς ἐκάστοτε εἰπεῖν,
 ‘ Δέσποια, μέμνεο τῶν Ἀθηναίων.’

ρς'. Προστάξας δὲ ταῦτα, εἶπε, κα-
 λέσας ἐς ὄψιν Ἰσιαῖον τὸν Μιλήσιον, τὸν
 ὃ Δαρεῖος κατεῖχε χρόνον ἤδη πολλόν,
 ‘ Πυνθάνομαι Ἰσιαῖε ἐπίτροπον τὸν σὸν,
 ‘ τῷ σὺ Μίλητον ἐπέτρεψας, νεώτερα
 ‘ ἐς ἐμὲ πεποιηκέναι πρήγματα. ἄνδρας
 ‘ γάρ μοι ἐκ τῆς ἐτέρης ἡπείρου ἐπαγα-
 ‘ γών, καὶ Ἰωνας σὺν αὐτοῖσι, τοὺς δώσον-
 ‘ τας ἐμοὶ δίκην τῶν ἐποίησαν, τέτους ἀ-
 ‘ ναγνώσας ἅμα ἐκείνοισι ἔπεσθαι, Σαρ-
 ‘ δίων με ἀπεσέρησε. νῦν ὦν κῶς τοι φαί-
 ‘ νεται ταῦτα ἔχειν καλῶς; κῶς δὲ ἄνευ
 ‘ τῶν σῶν βουλευμάτων τοιῶτόν τι ἐπρήχ-
 ‘ θη; ὄρα μὴ ἐξ ὑτέρης σεωυτόν ἐν αἰ-
 ‘ τίῃ χῆς.’ εἶπε πρὸς ταῦτα ὁ Ἰσιαῖος,
 ‘ Βασιλεῦ κοῖον ἐφθέγγαιο ἔπος, ἐμὲ βου-
 ‘ λεῦσαι πρήγμα, ἐκ τῆς σοί τι ἢ μέγα ἢ
 ‘ σμικρὸν ἐμελλε λυπηρὸν ἀναχῆσειν; τί
 ‘ ὃ ἂν ἐπιδιζήμενος, ποιέοιμι ταῦτα; τεῦ δὲ

sibi semper apposita coena ter diceret,
 ‘ Here, memento Atheniensium.’

106. Et quum hoc praecepisset, accito ad suum conspectum Histiaeus Milesio, quem Darius jam diu detinebat, ita eum fuisse alloquutus, ‘ Audio, Histiaeae, procuratorem tuum, cui tu Miletum demandasti, novas adversum me res esse molitum. viros enim ex altera continente adductos et cum illis Iones (qui mihi commissorum poenas dabunt) eos quum commovisset cum illis alteris me Sardibus privavit. Nunc igitur quomodo videntur haec tibi bene habere? quomodo tale quid sine tuis consiliis actum est? Proinde vide ne rursus teipsum in culpam induas.’ Ad haec Histiaeus, ‘ Quodnam, inquit, rex protulisti verbum? mene consulere rem, quae tibi sit quippiam sive multum sive parum molestiae allatura? Quid mihi quaerens ista facerem? aut cujus rei indigens? cui omnia

218 TERPSICHORE. V.

‘ adfunt quae tibi? quem tu omnium con-
‘ filiorum tuorum communione dignaris?
‘ Quod si istud quod ais egit procurator
‘ meus, sic habeto, id eum fecisse suo
‘ consilio. Sed prorsus sermonem istum
‘ non admitto, quasi Milesii ac meus pro-
‘ curator quippiam rerum novarum fece-
‘ rint circa imperium tuum: siquid tamen
‘ huiusmodi faciunt, et tu id quod est au-
‘ disti, rex, intellige quid rei egeris, dum
‘ me a mari ablegandum putasti. nam I-
‘ ones id agere aggressi videntur, post-
‘ quam ego ex ipsorum conspectu sum a-
‘ motus, cujus aggrediendi jam pridem li-
‘ bidine tenebantur: quum me manen-
‘ te in Ionia, nulla civitas vel minimum
‘ commoverit. Proinde nunc propere di-
‘ mitte me ut in Ioniam contendam, il-
‘ lic omnia negotia tibi in integrum resti-
‘ tuturus, et hunc Miletii procuratorem,
‘ talium rerum machinatorem, in tuam
‘ potestatem redacturus. Haec, quum ex

ἔνδεής ἐών; τῷ πάρα μὲν πάντα ὅσα περ
 σοί, πάντων δὲ πρὸς σέο βουλευμάτων
 ἐπακύνειν ἄξιόν ἐστι; ἀλλ' εἴπέρ τι τοι-
 ὅτον οἶον σὺ εἴρηκας πρήσσει ὁ ἐμὸς ἐπί-
 τροπος, ἴαθι αὐτὸν ἐπ' ἐωϋτῆ βαλλό-
 μενον πεποιημέναι^α. ἀρχὴν δὲ ἔγωγε ἔ-
 δεῖν ἐνδέχομαι τὸν λόγον, ὅπως τι Μιλή-
 σιοι καὶ ὁ ἐμὸς ἐπίτροπος νεώτερον πρήσ-
 σαι περὶ πρήγματα τὰ σά· εἰ δ' ἄρα
 τί τοιοῦτο ποιῶσι, καὶ σὺ τὸ ἐὼν ἀκήκοας
 ὦ βασιλεῦ, μάθε οἶον πρήγμα ἐργάσαιο,
 ἐμὲ ἀπὸ θαλάσσης ἀνάσπασον ποιήσας.
 Ἴωνες γὰρ οἴκασιν, ἐμεῦ ἐξ ὀφθαλμῶν σφι
 γενομένους, ποιῆσαι τῶν πάλαι ἱμερον εἶ-
 χον· ἐμέο δ' ἂν ἐόντος ἐν Ἰωνίῃ, οὐδε-
 μίη πόλις ὑπεκίνησε. νῦν ὦν ὡς τάχος
 με ἄφες πορευθῆναι εἰς Ἰωνίην, ἵνα τοι κεί-
 νά τε πάντα καταρτίσω εἰς τῷτο, καὶ
 τὸν Μιλήτην ἐπίτροπον τῆτον τὸν ταῦ-
 τα μηχανησάμενον, ἐγχειρίθω παρα-
 δῶ. ταῦτα δὲ κατὰ νόον τὸν σὸν ποιή-

^α πειρηχίται.

• σας, θεὸς ἐπόμνυμι τὴς βασιληΐδας, μὴ
 • μὲν πρότερον ἐκδύσασθαι, τὸν ἔχων κι-
 • θῶνα ^b καταβήσομαι ἐς Ἰωνίην, πρὶν ἂν
 • τοι Σαρδῶ νῆσον τὴν μεγίστην, δασμοφό-
 • ρον ποιήσω.

ρζ. Ἰσιαῖος μὲν λέγων ταῦτα, διέβα-
 λε· Δαρεῖος δὲ, ἐπείθετο· καὶ μιν ἀπείει,
 ἐντειλάμενος, ἐπεὰν τὰ ὑπέσχετό οἱ ἐπι-
 τελέα ποιήσῃ, παραγίνεσθαι οἱ ὀπίσω ἐς
 τὰ Σῶσα.

ρη. Ἐν ᾧ δὲ ἡ ἀγγελίη τε περὶ τῶν
 Σαρδίων ^c παρὰ βασιλῆα ἀνήϊε, καὶ Δαρεῖος
 τὰ περὶ τὸ τόξον ποιήσας, Ἰσιαῖω ἐς λό-
 γους ἦλθε, καὶ Ἰσιαῖος μεμετιμένος ὑπὸ
 Δαρείῃς, ἐκομίζετο ἐπὶ θάλασσαν· ἐν τῷ
 παντὶ τῷ χρόνῳ ἐγίνετο ταῦτα. πο-
 λορκεόντι τῷ Σαλαμινίῳ Οησίλῳ Α-
 μαθουσίους ἐξαγγέλλεται, νηυσὶ στρατιὴν
 πολλὴν ἄγοντα Περσικὴν Ἀρτύδιον, ἄν-
 δρα Πέρσῃν, προσδόκιμον ἐς τὴν Κύπρον εἶ-
 ναι. πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Οησίλος, κή-

^b ἔχων κιθῶνα. ^c ἀγγελίη τῶν Σαρδίων. Ita solum habet MS.

TERPSICHORE. V. 221

‘ animi tui sententia confecero, juro per
‘ deos regios me non prius exuturum hanc
‘ vestem, qua indutus in Ioniam descen-
‘ dam, quam Sardiniam insulam maxi-
‘ mam tibi tributariam reddam.’

107. Haec Histiaeus fallendi gratia dicebat, quibus persuasus Darius hominem dimisit, praecipiens ut posteaquam ea quae sponderat praestitisset, ad se Susa reverteretur.

108. Dum nuncius de Sardibus ad regem venit, Dariusque illud circa arcum fecit, et Histiaeum est alloquutus, Histiaeusque ab eo dimissus ad mare se contulit, isto interea omni tempore haec gesta sunt : Onesilo Salaminio Amathusios obsidenti nuncius affertur, Artybium virum Persam navibus magnam vim Persarum vehentibus cursum tenere in Cyprum. Quo accepto, Onesilus legatos pas-

222 TERPSICHORE. V.

sim in Ioniam dimittit ad Iones evocandos: qui non diu in deliberando cunctati, cum magna classe ad eum se contulerunt. Et quum Cyprum tenuissent, Persae navibus e Cilicia trajecerunt, terrestrique itinere Salaminem contenderunt, Phoenicibus classe circumeuntibus promontorium quae Claves Cypri vocantur.

109. His ea facientibus, Cyprii tyranni convocatis Ionum ducibus dixere,
 ‘ Viri Iones, vobis nos Cyprii optionem da-
 ‘ mus cum utris dimicare velitis, cum Per-
 ‘ sis an cum Phoenicibus. Si terra ma-
 ‘ vultis cum Persis acie configere, jam
 ‘ tempus est e navibus egrediendi, et in
 ‘ acie standi, ut nos vestras ingressi naves,
 ‘ cum Phoenicibus dimicemus: sin cum
 ‘ Phoenicibus fortunam tentare mavultis,
 ‘ facere vos opus est. Eligite horum al-
 ‘ terutrum, ut quantum in nobis situm

ρυκας διέπεμπε ἐς τὴν Ἰωνίην, ἐπικαλεύ-
 μένος σφεας. Ἴωνες δὲ ἔκ ἐς μακρὴν βυλευ-
 σάμενοι, ἦκον πολλῶ σόλῳ. Ἴωνές τε δὴ
 παρῆσαν ἐς τὴν Κύπρον, καὶ οἱ Πέρσαι
 νηυσὶ διαβάντες ἐκ τῆς Κιλικίης, ἦισαν ἐ-
 πὶ τὴν Σαλαμῖνα πεζῇ· τῇσι δὲ νηυσὶ οἱ
 Φοίνικες περιέπλων τὴν ἄκρην, αἱ καλέ-
 ονται Κληίδες τῆς Κύπρου.

ρθ'. Τὸν δὲ τοιούτῳ γινομένῳ, ἔλεξαν
 οἱ τύραννοι τῆς Κύπρου, συγκαλέσαντες
 τῶν Ἰώνων τὰς στρατηγὰς, Ἀνδρες Ἴωνες,
 αἶρεσιν ὑμῖν δίδομεν ἡμεῖς οἱ Κύπριοι, ὁ-
 κοτέρησιν βέλεσθε προσφέρεισθαι, ἢ Πέρ-
 σῃσι^δ, ἢ Φοίνιξι. εἰ μὲν γὰρ πεζῇ βέ-
 λεσθε ταχθένης Περσέων διαπειρᾶσθαι,
 ὦρῃ ἂν εἴη ὑμῖν, ἐκβάντας ἐκ τῶν νεῶν
 τάσσεσθαι πεζῇ, ἡμέας δὲ ἐς τὰς νέας
 ἐμβαίνειν τὰς ὑμετέρας, Φοίνιξι ἀντα-
 γωνισμένους· εἰ δὲ Φοινίκων μᾶλλον βέ-
 λεσθε διαπειρᾶσθαι, ποιέειν χρεῶν ἐστὶ
 ὑμέας. ὁκότερ' ἂν δὴ τρυτέων ἔλοισθε,

^δ προσφέρεισθαι, Πέρσῃσι.

224 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ Ε.

ὅπως τὸ κατ' ἡμέας ἔσαι ἢ τε Ἰωνίη καὶ
 ἢ Κύπρος ἐλευθέρη. εἶπαν οἱ Ἴωνες πρὸς
 ταῦτα, Ἑμέας ἀπέπεμψε τὸ κοινὸν
 τῶν Ἰώνων, φυλάσσοντας τὴν θάλασ-
 σαν, ἀλλ' οὐκ ἵνα Κυπρίοισι τὰς νέας
 παραδόντες, αὐτοὶ Πέρσῃσι πεζῇ προσ-
 φερώμεθα. ἡμεῖς μὲν νυν ἐπ' οὗ^ε ἐτάχ-
 θημεν, ταύτῃ πειρησόμεθα εἶναι χρη-
 σοί^ε. ὑμέας δὲ χρεὼν ἐστὶ ἀναμνησθέν-
 τας οἷα ἐπάχετε δουλεύοντες πρὸς τῶν
 Μήδων, γίνεσθαι ἀνδρας ἀγαθός. Ἴωνες
 μὲν τέτοισι ἀμείψαντο.

ρί. Μετὰ δὲ, ἡκόντων ἐς τὸ πεδῖον τὸ
 Σαλαμινίων τῶν Περσέων, διέτασσον οἱ
 βασιλεῖς τῶν Κυπρίων, τοὺς μὲν ἄλλους
 Κυπρίους κατὰ τῆς ἄλλης στρατιώτας ἀν-
 τιτάσσοντες. Σαλαμινίων δὲ καὶ Σολίων ἀ-
 πολέξαντες τὸ ἄριστον, ἀντέτασσον Πέρσῃ-
 σι. Ἀρτυσίῳ δὲ τῷ στρατηγῷ τῶν Περσέ-
 ων ἐβελοντὴς ἀντετάσσειτο Ονήσιλος.

ριά. Ἠλαυνε δὲ ἵππον ὁ Ἀρτύσιος δεδι-
^ε μὲν νυν ὅκν. ^ε χρηστὰ γινέσθαι.

‘ est, Ionia atque Cyprus sint liberae.’ Ad
 haec Iones, ‘ Commune, inquiunt, Io-
 niae nos misit ad mare tutandum, non
 ut naves Cypriis tradentes, ipsi cum Per-
 sis in terra confligeremus. Nos quidem
 igitur ubicunque collocati fuerimus, ut
 operam navemus enitemur: vos vero de-
 betis qualia servientes fueritis passi ab
 Medis reminiscetes, viros egregios vos
 ostendere.’ Haec Iones responderunt.

110. Post haec Persis in campum
 Salaminiorum tendentibus, Cyprii reges
 adversus alios milites constituerunt alios
 Cyprios; adversus Persas optimum quod-
 que Salaminiorum ac Solensium. adver-
 sus Artybium Persarum ducem Onesilus
 ultro constitit.

111. Insidebat Artybius equo in ar-

426 TERPSICHORÆ. V.

matum erigere se docto. Quod audiens Onesilus, (erat enim ei fatelles genere Car, sanequam peritus rei bellicae, et aliqui audaciae plenus) ad hunc, 'Audio, ' inquit, Artybii equum stantem et erectum, et pedibus simul atque ore pugnam adjuvare adversus adversarium; proinde tu propere inita ratione dicito utrum malis observare, equumne tibi ferendum, an ipsum Artybium.' Ad quem servus suus, 'Ego vero, inquit, rex, paratus sum et utrumque et alterutrum et omnino quicquid imperaveris, facere. promam tamen quod rebus tuis esse conducibilis sentiam, regem ac ducem oportere cum rege ac duce certare. sive enim talem occidas, decori tibi fore: si ve (quod secundum est) ille te, (quod

δαγμένον πρὸς ὀπλίτην ἀντιτάσσεσθαι ὄρ-
 θόν. πυθόμενος ὦν ταῦτα ὁ Ονήσιλος, ἦν
 γάρ οἱ ὑπασπιστῆς γένος μὲν Κάρ, τὰ δὲ
 πολέμια κάρλα δόκιμος^α, καὶ ἄλλως λήμα-
 μαίος πλέος, εἶπε πρὸς τῷτον, ‘ Πυνθά-
 ‘ νομαι τὸν Αρτυδίου ἵππον ἰσάμενον ὄρ-
 ‘ θόν, κὴ ποσὶ καὶ σόματι κατεργάζεσθαι
 ‘ πρὸς τὸν ἄν προσενεχθῇ· σὺ ὦν βελευ-
 ‘ σάμενος, αὐτίκα εἶπε ὁκότερον βούλεαι
 ‘ φυλάξας πληῆσαι, εἴτε τὸν ἵππον, εἴτε
 ‘ αὐτὸν Αρτύδιον.’ εἶπε πρὸς ταῦτα ὁ
 ὀπάων αὐτοῦ, ‘ Ω βασιλεῦ, ἐτοῖμος μὲν
 ‘ ἐγὼ εἰμι ποιέειν κὴ ἀμφοτέρω, κὴ τὸ ἑ-
 ‘ τερον αὐτῶν, κὴ πάντως τὸ ἄν ἐπιτάσῃς
 ‘ σὺ. ὥς μέντοι ἔμοιγε δοκέει εἶναι τοῖσι
 ‘ σοῖσι πρήγμασι προσφερέσθαι, Φράσω.
 ‘ βασιλῆα μὲν καὶ στρατηγὸν χρεὼν εἶναί
 ‘ Φημι βασιλεῖ τε κὴ στρατηγῷ προσφέρε-
 ‘ σθαι. ἦντε γὰρ κατέλης ἄνδρα στρατη-
 ‘ γόν, μέγα τοι γίνεσθαι· κὴ δεύτερον^β, ἦν
 ‘ σε ἐκεῖνος (τὸ μὴ γένοιτο) ὑπ’ ἀξιώχρεω

^α γινόμενος μὲν ἢ τὰ πολέμια κάρλα δόκιμος. ^β δεύτερον.

228 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ. Ε.

• καὶ ἀποθανεῖν, ἡμίσεα συμφορῇ. ἡμέας
 • δὲ τὸς ὑπηρέτας ἑτέροισί τε ὑπηρέτησι
 • προσφέρεσθαι· καὶ πρὸς ἵππον, τῷ σὺ τὰς
 • μηχανὰς μηδὲν φοβηθῆς· ἐγὼ γὰρ δὴ
 • τοι ὑποδέχομαι μή μιν ἀνδρὸς ἔτι γε μη-
 • δένος σήσεσθαι ἐναντίον.

ρβ'. Ταῦτα εἶπε, καὶ μεταυτίκα συν-
 έμισγε τὰ στρατόπεδα πεζῇ, καὶ νηυσί. νη-
 υσί μὲν νυν Ἴωνες ἄκροι γενόμενοι, ταύτην
 τὴν ἡμέρην ὑπερεβάλοντο τὸς Φοίνικας, καὶ
 τουτέων Σάμιοι ἠρίσευσαν· πεζῇ δὲ, ὡς
 συνῆλθε τὰ στρατόπεδα, συμπεσόντα ἐμά-
 χοντο. κατὰ δὲ τὸς στρατηγὰς ἀμφοτέρους
 τάδε ἐγένετο. ὡς προσεφέρετο πρὸς τὸν Ο-
 νήσιλον ὁ Αρτύβιος ἐπὶ τῷ ἵππῳ κατήμε-
 νος, ὁ Ονήσιλος, κατὰ ξυνεθήκατο τῷ ὑ-
 πασπιστῇ, παίει προσφερόμενον αὐτὸν τὸν
 Αρτύβιον· ἐπιβαλόντος δὲ τοῦ ἵππου τοὺς
 πόδας ἐπὶ τὴν Ονησίλου ἀσπίδα, ἐνθαῦτα
 ὁ Κάρ δρεπάνῳ πλήξας, ἀπαράσσει τοῦ
 ἵππου τὸς πόδας. Αρτύβιος μὲν δὴ ὁ στρα-

‘ absit!) ab digno occidi dimidiata cala-
 ‘ mitas; nos vero famulos cum famulis
 ‘ aliis confligere: et quod ad equum at-
 ‘ tinet, non est caussa cur ejus artificium
 ‘ extimescas. recipio enim tibi eum post-
 ‘ hac adversus neminem se erecturum.’

112. Haec illo loquuto, mox exer-
 citus confligere terrestres navalesque: et
 classe quidem Iones eo die strenue pug-
 nantes superavere Phoenices: Samiorum
 tamen praecipua virtus exitit. In terra
 autem, ubi concursus est, dum acies di-
 micant, circa ambos imperatores hoc ac-
 tum est. Ubi Artybius equo cui infidebat
 in Onesilum invehctus est, Onesilus (uti
 convenerat cum satellite) ipse invadentem
 Artybium ferit, mox equo pedes injicien-
 te in scutum Onesili, ibi Car falce percu-
 tiens equi pedes abscidit. Quo ictu Arty-

bis Persarum imperator illic una cum equo corruit.

113. Ceteris autem pugnando occupatis, Stesenor Curii tyrannus, non parum circa se copiarum habens, prodidit socios. Curienses hi Argivorum coloni dicuntur esse. Post horum proditionem, statim Salaminiorum bellici currus idem Curiensibus fecere. quo ex facto Persae Cypriis superiores extitere. Horum acie in fugam versa, cum alii multi occubuerent, tum vero Onesilus Chersis filius, qui Cyprios ad defectionem induxerat, et Soliorum rex Aristocyprus Philocypri filius, ejus, inquam, Philocypri, quem Solon Atheniensis Cyprum profectus inter tyrannos maxime versibus celebravit.

114. Onesili quidem caput Amathusii, quoniam ipsos obsederat, abscisum in oppidum retulerunt ac supra portas suspenderunt. Quod suspensum quum jam

τηγὸς τῶν Περσέων ὁμῶ τῷ ἴππῳ πίπλει
αὐτῷ ταύτῃ.

ργ'. Μαχομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων Ση-
σώνωρ, τύραννος ἐὼν Κουρίδ, προδιδῶι ἔχων
δύναμιν ἀνδρῶν περὶ ἐωυτόν ὃ μικρὴν. οἱ δὲ
Κυρίεες ἔτοι λέγονται εἶναι Ἀργείων ἄποι-
κοι. Προδόντων δὲ Κυρίων, αὐτίκα καὶ τὰ
Σαλαμινίων πολεμιστήρια ἄρματα τῷτὸ
τοῖσι Κυριεῦσι ἐποίησε. γινομένων δὲ τεττέ-
ων, κατ'υπερτέρους ἔσαν οἱ Πέρσαι τῶν Κυ-
πρίων, τετραμμένους δὲ τῷ στρατοπέδῳ, ἄλ-
λοι τε ἔπεσον πολλοὶ, καὶ δὴ καὶ Ονήσιλός
τε ὁ Χέρσιος, ὅσπερ τὴν Κυπρίων ἀπόσα-
σιν ἔπρηξε, καὶ ὁ Σολίων βασιλεὺς Αῤῥισό-
κυπρος, ὁ Φιλοκύπρος· Φιλοκύπρος δὲ τέττε
τὸν Σόλων ὁ Ἀθηναῖος ἀπικόμενος ἐς Κύ-
προν, ἐν ἔπεισι αἴνεσε τυράννων μάλισα.

ριδ'. Ονήσιλος μὲν νυν Ἀμαθῆσιοι, ὅτι
σφέας ἐπολιόρχησε, ἀποταμόντες τὴν κε-
φαλὴν, ἐκόμισαν ἐς Ἀμαθύναν· καὶ μιν ἀ-
νεκρέμασαν ὑπὲρ τῶν πυλέων. κρεμαμέ-
^c ἀπικρέμασαν.

νης δὲ τῆς κεφαλῆς, καὶ οὔσης ἤδη κοίλης, ἐσμὸς μελισσέων ἐσθὺς ἐς αὐτήν, κηρίων μιν ἐνέπλησε. τῷτ' δὲ γενομένῃ τοιούτῃ, ἐχρέωντο γὰρ περὶ αὐτῆς οἱ Αμαθῆσιοι, ἐμαντεύθη σφι, τὴν μὲν κεφαλὴν κατελόντας θάψαι, Ονησίλεω δὲ θύειν ὡς ἡρώϊ ἀνὰ πᾶν ἔτος· καὶ σφι ποιεῦσι ταῦτα, ἅμεινον συνοίσεσθαι. Αμαθῆσιοι μὲν ἐποίουν^d ταῦτα καὶ τὸ μέχρις ἐμεῦ.

ριέ. Ἰωνες δὲ οἱ ἐν Κύπρῳ ναυμαχῆσαντες, ἐπεὶ τε ἔμαθον τὰ πρήγματα τὰ Ονησίλῃ διεφθαρμένα, καὶ τὰς πόλεις τῶν Κυπρίων πολιορκευμένας τὰς ἄλλας, πλὴν Σαλαμῖνος, ταύτην δὲ Γόργῳ τῷ προτέρῳ βασιλεῖ τῆς Σαλαμίνιδος παραδιδόντας, αὐτίκα μαθόντες οἱ Ἰωνες ταῦτα, ἀπέπλων ἐς τὴν Ἰωνίην. τῶν δὲ ἐν Κύπρῳ πολιῶν ἀντέσχε χρόνον ἐπιπλεῖσον πολιορκευμένη Σόλοι, τὴν πέριξ ὑπορύσσοντες τὸ τεῖχος, πέμπῳ μηνὶ εἶλον οἱ Πέρσαι.

ρις. Κύπριοι μὲν δὴ ἐνιαυτὸν ἐλεύθεροι
^d μὲν οὖν ἐποίουν.

exinanitum esset, ingressum apum examen favo referfit. Quod quum tale contigisset, oraculum Amathusiis (nam oraculum consulere) redditum est, ut tollentes caput humarent, Onesiloque quotannis tanquam heroi sacrificarent. hoc facientibus, melius cum eis actum iri. quod Amathusii ad meam usque memoriam faciebant.

115. Iones, qui in Cypro navali pugna dimicaverant, ubi didicere res Onesili perditas, et ceteras Cypriorum urbes obsideri praeter Salaminem, eam autem Gorgo pristino regi Salaminios restituisse, in Ioniam redire maturaverunt. Civitatem autem Cypriarum diutissime obsidionem Soli urbs pertulit, sed eam Persae quinto mense circum suffosso muro expugnaverunt.

116. Ita Cyprii, quum annum liberi

234 TERPSICHORE. V.

fuissent, denuo in servitutem sunt redacti. At Daurises, qui filiam Darii uxorem habebat, Hymaeesque et Otanes, atque alii Persarum duces, et ipsi filias Darii in matrimonio habentes persecuti eos Iones qui adversus Sardes expeditionem fecerant, postquam in naves repulerunt proelio victos, dehinc partiti urbes expugnaverunt.

117. Daurises quidem conversus ad urbes in Hellesponto sitas, cepit Dardanium, cepit et Abydum, et Percoten, et Lampfacum, et Paeson, singulas diebus singulis. Cui a Paeso ad urbem Parion contententi nuncius adfertur, Cares cum Ionibus sentientes, a Persis defecisse. igitur converso itinere ex Hellesponto adversus Cariam copias duxit.

118. Sed antequam Daurises perveniret, de ejus adventu certiores facti Ca-

γενόμενοι, αὐτὶς ἐκ νέης κατεδεδούλωντο·
 Δαυρίσης δὲ ἔχων Δαρεῖς θυγατέρα, καὶ
 Ὑμαῖς τε ^α καὶ Οτάνης, καὶ ἄλλοι Πέρσαι
 στρατηγοὶ ἔχοντες καὶ οὗτοι Δαρεῖς θυγα-
 τέρας, ἐπιδιώξαντες τοὺς ἐς Σάρδεις ^β στρα-
 τευσαμένους Ἰώνων, καὶ ἐσαράξαντές σφας
 ἐς τὰς νέας, τῇ μάχῃ ὡς ἐπεκράτησαν,
 τοενθεῦτεν ἐπιδιελόμενοι τὰς πόλεις ἐπὶ ὁ-
 ρεον.

ριζ. Δαυρίσης μὲν τραπόμενος πρὸς τὰς
 ἐν Ἑλλησπόντῳ πόλεις, εἶλε μὲν Δάρδα-
 ρον, εἶλε δὲ Αβυδὸν τε καὶ Περκώτην, καὶ
 Λάμψακον καὶ Παισόν. ταύτας μὲν ἐπ'
 ἡμέρῃ ἐκάστη ^γ αἶρεε. ἀπὸ δὲ Παισὸς ἐλαύ-
 νοντί οἱ ἐπὶ Πάριον πόλιν, ἦλθε οἱ ἀγγε-
 λία ^δ, τῆς Κᾶρας τῷ τὸ Ἰωσι φρονήσαν-
 τας, ἀπεσάναι ἀπὸ Περσέων. ἀποσρέψας
 ὦν ἐκ τῆς Ἑλλησπόντου, ἤλαυνε τὸν στρα-
 τὸν ἐπὶ τὴν Καρίην.

ρη'. Καὶ κὼς ταῦτα τοῖσι Καρσὶ ἐξ-
 ἀγγέλθη πρότερον πρὶν ^ε ἢ τὸν Δαυρίσην

^α Ὑμαῖς τε, sic MS. et infra. ^β MS. τὸς ἐν Σάρδεσι. ^γ ἐκ
 ἡμέρης ἐκάστης. ^δ ἦλθε ἀγγελία. ^ε Haec vocula prius abest a MS.

ἀπικέαται. πυθόμενοι δὲ οἱ Κᾶρες συνελέ-
 γοντο ἐπὶ Λευκάς τε Στήλας καλεομένας,
 καὶ ποταμὸν Μαρσύην· ὃς ῥέων ἐκ τῆς Ἰ-
 δρυάδος χώρας, εἰς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδοῖ.
 συλλεχθέντων δὲ τῶν Καρῶν ἐνθαῦτα, ἐ-
 γένοντο βελαὶ ἄλλαι τε πολλαί, καὶ ἀρίστη
 γε δοκέουσα εἶναι ἐμοί, Πιζοδάρε τῷ Μαυ-
 σῶλι, ἀνδρὸς Κινδυέος, ὃς τῷ Κιλικῶν βα-
 σιλεὺς Συεννέσιος εἶχε θυγατέρα. τούτῃ
 τοῦ ἀνδρὸς ἡ γνώμη ἔφερε, διαβάντας τὸν
 Μαίανδρον τὰς Κᾶρας, καὶ κατὰ νῶτον ἐ-
 χούσας τὸν ποταμὸν, οὕτω ζυμβάλλειν·
 ἵνα μὴ ἔχοντες ὀπίσω φεύγειν οἱ Κᾶρες,
 αὐτῷ τε μένειν ἀναγκαζόμενοι, γενοίατο
 ἔτι ἀμείνονες τῆς φύσεως. αὕτη μὲν νυν ἐκ
 ἐνίκῃς ἡ γνώμη, ἀλλὰ τοῖσι Πέρσησι καλὰ
 νῶτον γίνεσθαι τὸν Μαίανδρον μᾶλλον ἢ
 σφίσι. δηλαδὴ ἦν ἡ Φυγὴ τῶν Περσέων γέ-
 νηαι, καὶ ἐσσωθῆωσι τῇ συμβολῇ, ὥς οὐκ
 ἀπονοστήσουσι εἰς τὸν ποταμὸν ἐσπίπτοντες.

ριθ'. Μετὰ δὲ, παρεόντων, καὶ διαβάντων

^ε δηλαδὴ ἵνα ᾖ.

res conveniunt ad Columnas Albas quae dicuntur atque amnem Marfyam, qui ex Hidryade regione defluit in Maeandrum. Ibi coactis Caribus, multae sunt aliae dictae sententiae: sed optima omnium, meo iudicio, a Pixodaro Mausoli filio, viro Cindyensi, qui Syennesis Cilicum regis filiam in matrimonio habebat. Ab hoc sententia dicebatur, ut transmissis Maeandro Cares flumen a tergo habentes, ita cum hoste congredierentur, ut sublata spe retro fugiendi, atque ibidem manere coacti, redderentur meliores quam natura essent. Verum haec sententia non vicit, sed illa, ut Persis potius a tergo Maeander esset, quam sibi, ut si Persarum fuga accideret, et acie vincerentur, ne redirent in flumen incidentes.

119. Post haec quum adessent Per-

238 TERPSICHORE. V.

far, ac Maeandrum transissent, ibi super
amnem Marfyam Cares proelium conse-
ruere cum Persis acre atque diuturnum :
ad postremum prae multitudine hostium
terga vertunt. Quo in proelio, Persarum
cecidere duo millia, Carum decem millia :
ex quibus qui effugerunt, ad Labraunda
in Jovis Militaris templum, et magnum
atque sanctum lucum platanorum com-
puli sunt. Soli autem ex iis quos novi-
mus, Cares sunt, qui Jovi Militari sacri-
ficia offerant. Huc igitur compuli Cares
de salute consultabant, utrum sese Persis
dedere, an Asiam penitus relinquere sa-
tius esset.

120. De hac re consultantibus, sub-
sidio venire Milesii cum horum sociis.
Ibi Cares immutata priori voluntate, rur-
sus ad bellum instaurandum animantur :

τὸν Μαίανδρον τῶν Περσέων, ἐνθαῦτα ἐ-
 πὶ τῷ Μαρσῷ ποταμῷ συνέβαλόν τε ^α
 τῷσι Πέρσησι οἱ Κᾶρες, καὶ μάχην ἐμαχέ-
 σαντο ἰχυρὴν, καὶ ἐπὶ χρόνῳ πολλόν. τέλος
 δὲ ἐσώθησαν διὰ πλῆθος. Περσέων μὲν δὴ
 ἔπεσον ἄνδρες ἐς διχιλίους, Καρῶν δὲ, ἐς
 μυρίας. ἐνθεῦτέν δὲ οἱ διαφυγόντες αὐτέων
 κατειλήθησαν ἐς Λάβραυνδα ^β, ἐς Διὸς
 Στρατὶς ἱερὸν, μέγα τε καὶ ἅγιον ἄλσος πλα-
 τανίσων. μῆνοι δὲ, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Κᾶ-
 ρές εἰσι οἱ Διὶ Στρατίῳ θυσίας ἀνάγχει.
 κατειληθέντες δὲ ὧν ^γ οὔτοι ἐνθαῦτα, ἐβ-
 λεύοντο περὶ σωτηρίας, ὁκότερα ἢ παρα-
 δόντες ^δ σφέας ἐωϋτὲς Πέρσησι, ἢ ἐκλιπόν-
 τες τοπαράπαν τὴν Ἀσίην, ἄμεινον πρή-
 ζουσι.

ρκ'. Βεβρυμένοισι δὲ σφι ταῦτα παρα-
 γίνονται βοηθέοντες Μιλήσιοι τε καὶ οἱ τού-
 των ζύμμαχοι. ἐνθαῦτα δὲ, τὰ μὲν πρό-
 τερον οἱ Κᾶρες ἐβελεύοντο, μετῆκαν, οἱ δὲ
 αὐτὶς πολεμεῖν ἐξ ἀρχῆς ἀρτέοντο. καὶ

^α συνέβαλον τε. ^β Λάβραυνδα. ^γ κατειληθέντες ὧν. ^δ ὁκότερα
 οἱ παραδόντες.

ἐπιῖσι τε τοῖσι Πέρσῃσι συμβάλλουσι, καὶ
μαχεσάμενοι ἐπὶ πλεόν ἢ πρότερον, ἐσώ-
θησαν. πεσόντων δὲ πολλῶν, Μιλήσιοι μά-
λισα ἐπλήγησαν.

ρκά'. Μετὰ δὲ τῷτο τὸ τρῶμα, ἀνε-
λαβόν τε καὶ ἀνεμαχέσαντο οἱ Κᾶρες. πυ-
θόμενοι γὰρ ὡς στρατεύεσθαι ὀρμέαται οἱ
Πέρσαι ἐπὶ τὰς πόλιν σφέων, ἐλοχήσαν-
το τὴν ἐν Πιδάσῳ ὁδόν^ε. ἐς τὴν ἐμπεσόν-
τες οἱ Πέρσαι νυκτὸς, διεφθάρησαν, καὶ αὐ-
τοί, καὶ οἱ στρατηγοὶ αὐτέων, Δαυρίσης καὶ
Αμόργης καὶ Σισιμάκης^ς. σὺν δέ σφι ἀπέ-
θανε καὶ Μύρσης ὁ Γύγεω.

ρκβ'. Τῷ δὲ λόχῳ τῷτ' ἡγεμὼν ἦν Ἡ-
ρακλείδης Ἰεανῶλιος, ἀνὴρ Μυλαατεύς. ὅ-
τοι μὲν νυν τῶν Περσέων οὕτω διεφθάρη-
σαν. Ὑμέης δὲ καὶ αὐτὸς ἐὼν τῶν ἐπιδιω-
ξάντων τὸς ἐς Σάρδις στρατευσαμένους Ἰώ-
νων, τραπόμενος ἐς τὴν Προποντίδα, εἴλε
Κῆρον τὴν Μυσίην. ταύτην δὲ ἐξελὼν, ὡς
ἐπύθετο τὸν Ἑλλήσποντον ἐκλελοιπέναι

^ε τὴν ἐν Πιδάσῳ ὁδόν. ^ς Σισιμάκης.

TERPSICHORE. V. 241

et cum invadentibus Persis concurrunt ;
et quum diutius quam prius dimicatum
esset, fugantur, multis caesis, Milesiorum
praecipue.

121. Post acceptam calamitatem hanc
Cares copiis reparatis denuo pugnaverunt.
Audientes enim urbes suas invasum iri a
Persis, insidias illis in via quae in Pidaso
est collocaverunt. In eas insidias Persae
noctu incidentes, obtruncati sunt cum du-
cibus suis Daurise et Amorge et Sismace.
Periit cum istis etiam Myrses Gygis filius.

122. Harum vero insidiarum prae-
fectus erat Heraclides Ibanolis filius, vir
Mylassensis. Hunc in modum interiere
hi Persae. Hymees autem (qui et ipse e-
rat ex insequentibus Iones qui adversus
Sardes militaverant) ad Propontidem con-
versus cepit Cion Mysiam. Hac expugna-
ta, audiens Daurisem relicto Hellesponto

242 TERPSICHORE. V.

tendere adversus Cariam, omiſſa Propontide, in Hellespontum duxit exercitum, cepitque Aeolenses omnes qui oram Iliadem incolunt. cepit item Gergithas, qui ex priscis Teucris reliqui fuerant. Et ipse quidem Hymeas, quum has gentes caperet, morbo decessit Troade: et hic quidem ita mortem obiit.

123. Artaphernes autem Sardium praefectus, et Otanes tertius dux, adversus Ioniam confinemque Aeolidem delecti ad ducendum exercitum, cepere ex Ionia quidem Clazomenas, ex Aeolide vero Cymam.

124. Quibus oppidis captis, Aristagoras Milesius, ut declaravit, non erat compos mentis, ut qui perturbasset Ioniam, et magna negotia confudisset. Itaque cernens haec, atque insuper ubi constitit non posse Darium regem superari, de fugiendo deliberabat, convocatisque

Δαυρίσιν, καὶ στρατεύεσθαι ἐπὶ Κερῖνης,
καλαλιπῶν τὴν Προπονίδα, ἐπὶ τὸν Ἑλ-
λήσποντον ἦγε τὸν στρατὸν· καὶ εἴλε μὲν Αἰ-
ολέας πάντας, ὅσοι τὴν Ἰλιάδα νέμονται,
εἴλε δὲ Γέργιθας τῆς ὑπολειφθέντας τῶν
ἀρχαίων Τευκρῶν. αὐτὸς τε Ἵμῆς^α αἰ-
ρέων ταῦτα τὰ ἔθνεα, νόσῳ τελευτᾷ ἐν
τῇ Τρωάδι. ἔτος μὲν δὴ ἔτῳ ἐτελεύτησεν.

ρκγ'. Αρταφέρνης δὲ ὁ Σαρδίων ὑπαρ-
χος, καὶ Οτάνης ὁ τρίτος στρατηγός, ἐ-
τάχθησαν ἐπὶ τὴν Ἰωνίην, καὶ τὴν προσε-
χέα Αἰολίδα στρατεύεσθαι. Ἰωνίης μὲν
κιν, Κλαζομεναῖς αἰρέεσι· Αἰολέων δὲ, Κύ-
μην.

ργδ'. Ἀλισκομένεων^β δὲ τῶν πόλεων,
ἦν γὰρ δὴ ὡς διέδεξε^γ, Αρισαγόρης ὁ Μι-
λήσιος ψυχὴν ἔκ ἄκρος, ὃς τὰ ῥάξας τὴν Ἰ-
ωνίην, καὶ ἐγκερασάμενος πρήγματι μεγά-
λα, δρησμὸν ἐβούλευε, ὀρέων ταῦτα. πρὸς
δέ οἱ καὶ ἀδύνατα ἐφαίνετο βασιλῆα Δαρεῖον
ὑπερβαλέσθαι. πρὸς ταῦτα δὴ ὧν συγκα-

^α αὐτὸς μὲν Ἵμῆς. ^β Ἀλισκομένων. ^γ διέδεξε.

244 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ. Ε.

λέσας τῆς συσασιώτας, ἐβλεύειο, λέγων
ὥς ἄμεινόν σφι εἴη κρησφύγετόν τι ὑπάρ-
χον εἶναι, ἣν ἄρα ἐξωθέωνται ἐκ τῆς Μι-
λήτης. εἴτε δὴ ὦν ἐς Σαρδῶ ἐκ τοῦ τόπου
τῆς αἰγῆς ἐς ἀποικίην, εἴτε ἐς Μύρκινον
τὴν Ἡδωνῶν, τὴν Ἰστιάος ἐτείχεε παρὰ
Δαρεῖς δωρεὴν λαβών. ταῦτα ἐπηρώτα ὁ
Αρισαγόρης.

ρχέ'. Ἐκαταῖος μὲν νυν τῷ Ἡγησάνδρῃ,
ἀνδρὸς λογοποῖς, τρεῶν μὲν ἐς οὐδετέρην
φέλλειν ἔφερε ἡ γνώμη, ἐν Λέρῳ δὲ τῇ νή-
σω τείχος οἰκοδομησάμενον ἡσυχίην ἄγειν,
ἣν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς Μιλήτης· ἐπεὶ δὲ ἐκ
ταύτης ὀρμεώμενον, κατελεύσεσθαι ἐς τὴν
Μίλητον. ταῦτα μὲν δὴ Ἐκαταῖος συνε-
βόλευε.

ρχς'. Αὐτῷ δὲ Αρισαγόρῃ ἡ πλείστη
γνώμη ἦν ἐς τὴν Μύρκινον ἀπάγειν. τὴν
μὲν δὴ Μίλητον ἐπιτρέπει Πυθαγόρῃ, ἀν-
δρὶ τῶν ἀσῶν δοκίμῳ. αὐτὸς δὲ παραλα-
βὼν πάντα τὸν βουλόμενον, ἐπλεε ἐς τὴν

suæ factionis hominibus, consultabat, dicens satius fore eis, si Mileto expellerentur, aliquod perfugium in promptu habere, sive ex hoc loco ducat coloniam vel in Sardiniam, vel in Myrcinum Edonorum, quam Histiaeus, a Dario eo donatus, moenibus sepserat. Haec Aristagoras percontabatur.

125. Verum Hecataeus Hegesandri filius, vir historicus, negabat coloniam alterutro ducendam: sed, si Mileto ejiceretur, castellum in Lero insula exstruendum, atque illic quiescendum: deinde illinc Miletum remeaturum. Hoc consulebat Hecataeus.

126. Sed Aristagorae sententia praecipue erat abeundi in Myrcinum. Itaque demandata Mileto Pythagorae, viro inter populares probato, ipse sumptis secum omnibus ita volentibus in Thraciam na-

246 TERPSICHORE. V.

vigavit, regionemque obtinuit ad quam concesserat. Ex ea profectus, dum urbem obsidet, tam ipse quam ejus exercitus a Thracibus, tametsi illinc accepta fide excedere volentibus, interemptus est.

TERPSICHORES,
SIVE
QUINTI LIBRORUM HERODOTI
FINIS

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ. Ε. 247

Θρηϊκήν· κὶ ἔαχε τὴν χώραν ἐπ' ἣν ἐσά-
 λη. ἐκ δὲ ταύτης ὀρμεώμενος, ἀπόλλυται
 ὑπὸ Θρηϊκῶν αὐτός τε ὁ Αῤῥισαγόρης, κὶ ὁ
 στρατὸς αὐτῷ πόλιν περικατήμενος, κὶ βε-
 λομένων τῶν Θρηϊκῶν ὑποσπόνδων ἐξιέναι.

ΤΟ ΤΗΣ
 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗΣ,
 ἢ
 ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΩΝ ἩΡΟΔΟΤΟΥ
 ΤΕΛΟΣ.